

Eszmecsere és Illusztráció az agresszió-karmához

Kozma Szilárd. asztrológus: Illusztrációk az anyai ági örökletes programokhoz. Az 5-ös (agressziós) program jelentkezési formái a női lélekben. Jaki Szilvia: vallomástevő: Most látom be, most vagyok képes végre belátni, hogy én is milyen erőszakos, és agresszív vagyok néha. Egy elég erős agresszivitás fellelhető bennem is időről időre. Egyáltalán nem vagyok szelíd, és aranyos sokszor, - mint amit gondolok magamról, hanem alkalomadtán - amikor az egyik anyai ági negatív örökletes programom aktiválódik bennem, akkor nagyon is agresszív vagyok.

Bennem van alapjáraton a fekete pont. Ami ugye még csak ellenem bennem, úgy önmagában, és néha aktiválná magát csak talán; de amikor anyám kerül(t) a közepembe, 1-2 mondattal mestersen aktiválta mindig a bennem szunnyadó férfi-gyűlöletet, és életre kelt az egész. Ekkor elkezdtem visszafelé forogni ismét a tengelyem körül, és egymást gerjesztettük be negatív, gyűlölködő irányba anyámmal egyre csak. A sötétbe, a visszafelé irányba, a káosz irányába kezdtünk forogni együtt, és közben azt képzelünk, hogy mi megyünk a jó irányba...Minden egyes ilyen alkalom szörnyű volt, és mérhetetlen mennyiségű energiát kivett belőlem. És ez a férfi -ellenes program mára TÖMEGJELENSÉG a nők körében! És mindenhol ugyanaz!

De ennek vége, s mi a megoldás:

Anyám és én köztem minél nagyobb szellemi és fizikai távolság megtartása, valamint, annak sohasem elfelejtése, hogy az ellenség bennem is van, azaz, **MAGAMBAN IS KELL KERESNEM AZ ELLENSÉGET, NEM CSAK KÍVÜL (SICC!)**, ezért a következő és örökké ismétlődő lépés a saját fekete--pontom tudatosítása, és a fényre vitelével való folyamatos oldása, feloldása. Más megoldás se nem hogy nincsen, de se nem tartós, se nem célravezető. Az egyetlen megoldás a saját fekete pont minél teljesebb feloldási kísérlete, hiszen, akkor kívülről aktiválni is nehezebb.

Miért vagyok én ilyen? Egyáltalán nem ezt képzeltem magamról, hanem azt képzeltem, hogy én gyenge vagyok - és félős, holott alapjáraton néha nagyon is túltengenek bennem "agresszív érzelmek." Csak éppen azt nem értettem régen, miért hullott ki a hajam kamaszkorom végének idején.

És mindez miért volt?

Amíg nem ismertem meg az anyai ági negatív örökletes programokat, addig nem értettem miről van szó. Most már igen. Tehát, mindaz a manipulációra való hajlam, amit mindez idáig megvettem másokban - az - rá kellett jönnöm, az önfeltárás során, bizony, bennem is megvan. Mert örökölttem egy elég erős férfi- ellenes (fény-ellenes), és gyermek-ellenes programot. És milyen jó, hogy az ilyen programok felszámolásának az egyetlen eszköze a : szembenézés, tudatosítás. Valóban, az ember fektete pontjával való szembenézés - eleinte félelmetes dolog, de egyre jobban megszokom. Szörnyű, de megszokható a csúfságokkal szembenézni. A jó oldala, hogy ebben is lehet rutint szerezni, és amióta látom, hogy működik a módszer: a tudatosítás és szembenézés hatására valóban elindul a feloldás - ekkor már csak tudatosan, éberrel figyelni, és segíteni kell a folyamatot. A legnehezebb, az első lépés: a felismerés, és szembenézés: jé, hát én olyan is vagyok, amit ezidáig megvettem másokban!?

Ehhez kell a bátorság, de ha ez megvan, akkor már csak a folyamatra kell nagyon figyelni.

Nagyon szeretnék idézni Szilárd bevezetőjéből, amit a negatív anyai ági örökletes programok bevezetéseképpen írt, mert nagyszerűnek tartom, és emlékeztetőképpen, mindig el kell újra és újra olvasni:

"Ezernyi személyi és családi sors és életút átvizsgálása után bebizonyosodott számunkra, hogy azok a személyek, akiknek az ősei, intenzíven átéltek magzat- gyermek- és családellenes érzelmeket és képzeteket hordoztak magukban éveken át, csendes neheztelés és szorongás, rejtett (elfojtott) vagy nyílt gyűlölködés, bosszúvágy, vagy életre-törés (gyilkosság, öngyilkosság, vagy több abortusz) és átkozódás (kiátkozás) formájában, önkéntelen és öntudatlan rombolási és önrombolási késztetésekkel születnek a világra.

Ezek a csecsemőkorban is, a tudattalan szellemi személyi struktúráinkban lappangó rombolási hajlamok, tizennégy éves korunk után aktiválódnak és a kamaszkor időszakában felszínre törnek agresszivitás, irracionális félelmek, erős depresszió, különböző komplexusok, türelmetlenség, sors-gyűlölet, és öngyilkossági késztetések, vagy a felnőtt léttel és az általános emberi életfeladatokkal szembeni averzió (pl. otthon- és családalapítás, gyermekvállalás és gondozás ellenesség) formájában.

A racionális logikánk számára érzékelhetetlen akarat- és sorsirányító hatásukat, az életkorunkkal arányosan, egyre inkább kifejtik, hiába, hogy közösség-etikai okokból, vagy egyéni megfontolásból, az önfegyelm segítségével, magunkba fojtjuk ezeknek a képzeletünket befolyásoló, szellemi programoknak a felszíni megnyilvánulási formáit. Az elfojtások következtében ugyanis, ezek a programok nem oldódnak és nem számolódnak fel, hanem a tudattalan képzeleti, gondolati és vágyvilágunk mélyrétegeiben folytatják az aknamunkájukat.

Mindannyian manipulálva vagyunk ezek által az őseinktől örökölt, általuk a tudattalan képzeleti, gondolati és érzésvilág mélyrétegeibe lefojtott, és így a generációk közötti tudattalan szellemi öröklődést biztosító spirituális memória révén, az utódoknak átadott szellemi programjaink által.

Eközben úgy képzeljük (!!), hogy az értelem által vezetett szabad akaratunkat gyakorolva, pozitív vágyaink és ésszerű erkölcsi világképünk szerint gondolkozunk, érzünk és cselekszünk. Nem tudjuk, hogy az örökölt negatív szellemi programok összetett hatásai miatt, illetve az általuk sugallt negatív, szellemi és lelki mentalitások önkéntelen átélése miatt, betegedünk meg látszólag indokolatlanul, és hogy miattuk sodródunk olyan konfliktusokba, olyan drámai, vagy tragikus kimenetelű helyzetekbe, amelyekbe nem csak, hogy nem akartunk, hanem amelyekre még csak soha nem is gondoltunk."

Ezt kell észben tartani, és újra és újra tudatosítani! Hogy mi nők ne eltorzult férfi-fél-lényekké váljunk, hanem maradjunk nők, és végezzük a feladatainkat, mint nők, és hagyjuk meg a férfiak dolgát a férfiaknak.

Ne hagyjuk, hogy a Lilith irányítson bennünket!

Mert ha a nők nem engedik a férfiakat férfinak lenni, hanem elnyomják őket, akkor nem is lesznek egy idő után már férfiak a földön! És akkor már a nők sem tudnak nők lenni...ezért, mindenki engedje a másikat annak lenni, ami! Támogatom a fórum újakezdésének törekvését, köszi Szilvia!

Már a témád címe is felkeltette az érdeklődésemet, mivel nekem is van bőven mit tudatosítanom és felvállalnom ezen a területen (is).

Amikor 2,5 évvel ezelőtt kapcsolatba kerültem Szilárddal, a számomra legnehezebben megértett téma pont a rejtett agresszivitás volt. Sokáig tartott, amíg egész mélyen megértettem, hogy mire gondol, amikor ezekről a tudattalan mély rétegeibe lenyomott késztetésekről beszél. És a több órás hanganyagom igen jelentős része szólt erről, tehát van veled dolgom, a mai napig.

Ami leginkább megdöbbenett, hogy a nosztalgizálás, nosztalgikus zenék hallgatása milyen rossz hatással van rám, anélkül, hogy erről tudnék...

"A testükkel is közvetlenül teremteni képes nők mágikus képessége százszorta erősebb, a nők ki nem nyilvánított (ki nem élt) és mélyen elfojtott, a tudattalan képzelt- és gondolatvilága legtitkosabb zugaiba rejtett (oda leprélt és bevéselt!), de mágikus hatását annál inkább érvényesíteni képes agresszivitása, a férfiak spontán lázadásainál ezerszer veszedelmesebb."

Ezt a mélyen rejtett agresszivitásomat nagyon nehéz átvilágítani, pont azért, mert nincs a felszínen. Azonban időnként feltör és ilyenkor kell elfogni és átvilágítani, amiben igen nagy segítség egy olyan pár, aki képes ezekben az esetekben felül kerekedni a sértett egóján és képes fény lenni, átvilágítani...

És ahogy Szilvia te is mondtad, az eredmény tényleg magáért beszél. Az én esetemben egy komoly nőgyógyászati betegségből való kigyógyulást jelentett. azonban abban a percben, amikor elmulasztom a feltörő agresszivitásomnak a fülöncsípését, a mai napig jelez a testem. Jaki Szilvia: Kedves Andi!

Köszönöm a hozzászólásodat.

Valóban borzasztó összetettek ezek a dolgok. Én is már körülbelül 2 hónapja hallgattam meg először Szilárd honlapján az Agresszivitásról szóló hanganyagokat, és az emberek agresszivitása, a férfié és női is rendkívül összetett. Megértettem, hogy mivel anyai ágon öröklődnek át a negatív sorsprogramok, ezért a nők agresszivitása duplán veszélyes, hiszen ők továbbörökítik a férfiaknak is, akiknek ez szintén romboló hatású. Mert náluk összeadódik az eredeti, rendeltetésük szerinti, "behatoló fény agresszivitása" - ami önmagában szükségszerű az átvilágításhoz, ezzel a nemkívánatos, plusz káros agresszivitással. A nőknél pedig ez a plusz agresszivitás - a mindenbe beavatkozási, manipulálási mániává és neheztelenségé, férfi-gyűlöletté (nyíltan, vagy csendesen) alakul át. Szóval nemcsak azért volt jó, hogy megértettem, mi az agresszivitás, mitől jön, és ez által megértettem, hogy mi az emancipáció oka is, a saját életemben is végre megkaptam a válaszokat 10 éve feltett kérdésekre.

Maximálisan igaz, és azt a mondatot sem lehet elégszer elmondani, hogy: " a legrosszabb, amit az ember önmagával tehet, az, hogyha neheztel a párjára, családjára." Ilyen neheztelések miatt nekem is már folyton kiújuló húgyúti bántalmaim voltak, amik érdekes és nyilvánvaló módon azóta - amióta elkezdtem a tudatosítást, lényegesen máris enyhültek.

Az is érdekes, bár inkább rossz, mint érdekes, hogy egy nő hányszor képzele magát, hogy ő gyenge, és kiszolgáltatott, és ebbe bele is éli magát, amikor valójában agresszív és erőszakos. Valamint az is elképesztő, hogy mi nők hányszor érzünk tehetetlen dühöt, és elkeseredettséget, amiatt, amikor azt képzeljük, hogy nekünk is ugyanolyan jónak kellene elnünk, mint a férfiaknak, és ráadásul ugyanazokkal az eszközökkel akarjuk mindazt elérni, plusz még azt is képzeljük, hogy nekünk le kellene győznünk őket. Mennyi rejtett gáncsokodási hajlam. Bár nekem ezt nem volt nehéz észrevennem, mert a saját anyámban eze ka programok olyannyira a felszínen vannak, hogy már 20-30 évet eltöltött az életéből a folyamatos nyílt vagy rejtett férfiak elleni harccal. Valamint minket a testvéremmel is 20 éven át bőszen bízott a hozzá való csatlakozásra, és tenné még most is, ha egy ideje nem határolódnék el tőle teljesen: kb 2 éve igyekszem eléggé távol tartani magamtól. és ezentúl még távolabb.

Andi, miért írtad, hogy a nosztalgizálásnak rossz hatása van? Egyébként megfigyeltem, hogy nálam is. Valamint a múltan való "bárcsak..." című nosztalgizálás is kifejezetten káros, bár szerintem a Lilith erős és a sóvárgás indulhat

be általa.

Igyekszem elfoglalni és élni a "nekem" való szerepem, és azokat betölteni: a női szerepeimet.

Az a jó, hogy már odáig is eljutottam, hogy tudok nevetni magamon, hogy régen hogy a fenébe tudtam ennyi ellenérzést, neheztelést táplálni a párom iránt. Amikor ezt 2 hónapja abbahagytam, - meg a húsevést is - igencsak elcsodálkoztam, hogy "jé, mennyivel több energiám van" - és akkor jött a második döbbenet, hogy "jéé, de jó, akkor ezt most milyen értelmes és hasznos dolgora fordítsam".

Van munka bőven. Kozma Szilárd: Andinak:

A nosztalgia, és a nosztalgizálás, a legfinomabb teremtés- és megváltás ellenes (agresszív) erőket váltja ki belőlünk és aktiválja, mivel az adott és jelen helyzet elfogadása ellen irányul, elvágódás a jelenből vagy a múltba, vagy egy a romantikus (irreális) vágyaink által létrehozott idealisztikus képzeleti világba, ami tulajdonképpen nem más, édes-agresszivitás a jelen helyzettel szemben, annak a legfinomabb (ideális és kauzális) szinten történő elutasítása, jobban mondva, a hamis vágyképekkel (Vagy a kiszínezett és átköltött múlttal) való behelyettesítési - kicserélési vágya. Az infernális (sors-ellenes visszaható) erőket és a rejtett agresszivitást (a jelen helyzet és a reális sors elleni neheztelést) semmi nem váltja ki oly nagy mértékben, mint az édes szomorúság mély átérése, vagy az ugyancsak mélyen átélt nosztalgia. - Tulajdonképpen nem más, mit az éberség teljes eldobása és a Lilithel való, rejtett kéjelgés. A legfélelmetesebb benne az, hogy képtelenek vagyunk érzékelni és fel sem tudjuk fogni a logikus (A Logosz által indukált) visszahatásait.

Kozma Szilárd. asztrológus:

Illusztrációk az anyai ági örökletes programokhoz.

Az 5-ös (agressziós) program jelentkezési formái a női lélekben.

Jaki Szilvia: vallomástevő:

Most látom be, most vagyok képes végre belátni, hogy én is milyen erőszakos, és agresszív vagyok néha. Egy elég erős agresszivitás fellelhető bennem is időről időre. Egyáltalán nem vagyok szelíd, és aranyos sokszor, - mint amit gondolok magamról, hanem alkalomadtán - amikor az egyik anyai ági negatív örökletes programom aktiválódik bennem, akkor nagyon is agresszív vagyok.

Bennem van alapjáraton a fekete pont. Ami ugye még csak ellenem bennem, úgy önmagában, és néha aktiválná magát csak talán; de amikor anyám kerül(t) a közelembbe, 1-2 mondattal mesterien aktiválta mindig a bennem szunnyadó férfi-gyűlöletet, és életre kelt az egész. Ekkor elkezdtem visszafelé forogni ismét a tengelyem körül, és egymást gerjesztettük be negatív, gyűlölködő irányba anyámmal egyre csak. A sötétbe, a visszafelé irányba, a káosz irányába kezdtünk forogni együtt, és közben azt képzelünk, hogy mi megyünk a jó irányba... Minden egyes ilyen alkalom szörnyű volt, és mérhetetlen mennyiségű energiát kivett belőlem. És ez a férfi -ellenes program mára TÖMEGJELENSÉG a nők körében! És mindenhol ugyanaz!

De ennek vége, s mi a megoldás:

Anyám és én köztem minél nagyobb szellemi és fizikai távolság megtartása, valamint, annak sohasem elfelejtése, hogy az ellenség bennem is van, azaz, **MAGAMBAN IS KELL KERESNEM AZ ELLENSÉGET, NEMCSAK KÍVÜL (SICC!) ,** ezért a következő és örökké ismétlődő lépés a saját fekete--pontom tudatosítása, és a fényre vitelének való folyamatos oldása, feloldása. Más megoldás se nem hogy nincsen, de se nem tartós, se nem célravezető. Az egyetlen megoldás a saját fekete pont minél teljesebb feloldási kísérlete, hiszen, akkor kívülről aktiválni is nehezebb.

Miért vagyok én ilyen? Egyáltalán nem ezt képzeltem magamról, hanem azt képzeltem, hogy én gyenge vagyok - és félős, holott alapjáraton néha nagyon is túltengenek bennem "agresszív érzelmek." Csak éppen azt nem értettem régen, miért hullott ki a hajam kamaszkorom végének idején.

És mindez miért volt?

Amíg nem ismertem meg az anyai ági negatív örökletes programokat, addig nem értettem miről van szó. Most már igen. Tehát, mindaz a manipulációra való hajlam, amit mindez idáig megvettem másokban - az - rá kellett jönnöm, az önfeltárás során, bizony, bennem is megvan. Mert örököltem egy elég erős férfi- ellenes (fény-ellenes), és gyermek-ellenes programot. És milyen jó, hogy az ilyen programok felszámolásának az egyetlen eszköze a : szembenézés, tudatosítás. Valóban, az ember fektete pontjával való szembenézés - eleinte félelmetes dolog, de egyre jobban megszokom. Szörnyű, de megszokható a csúfságokkal szembenézni. A jó oldala, hogy ebben is lehet rutint szerezni, és amióta látom, hogy működik a módszer: a tudatosítás és szembenézés hatására valóban elindul a feloldás - ekkor már csak tudatosan, éberrel figyelni, és segíteni kell a folyamatot. A legnehezebb, az első lépés: a felismerés, és szembenézés: jé, hát én olyan is vagyok, amit ezidáig megvettem másokban!?

Ehhez kell a bátorság, de ha ez megvan, akkor már csak a folyamatra kell nagyon figyelni.

Nagyon szeretnék idézni Szilárd bevezetőjéből, amit a negatív anyai ági örökletes programok bevezetéseképpen írt, mert megszerűnek tartom, és emlékeztetőképpen, mindig el kell újra és újra olvasni:

"Ezernyi személyi és családi sors és életút átvizsgálása után bebizonyosodott számunkra, hogy azok a személyek, akiknek az ősei, intenzíven átélte magzat- gyermek- és családellenes érzelmeket és képzeteket hordoztak magukban éveken át, csendes neheztelés és szorongás, rejtett (elfojtott) vagy nyílt gyűlölködés, bosszúvágy, vagy életre-törés (gyilkosság, öngyilkosság, vagy több abortusz) és átkozódás (kiátkozás) formájában, önkéntelen és öntudatlan rombolási és önrombolási késztetésekkel születnek a világra.

Ezek a csecsemőkorban is, a tudattalan szellemi személyi struktúránkban lappangó rombolási hajlamok, tizennégy éves korunk után aktiválódnak és a kamaszkor időszakában felszínre törnek agresszivitás, irracionális félelmek, erős depresszió, különböző komplexusok, türelmetlenség, sors-gyűlölet, és öngyilkossági késztetések, vagy a felnőtt léttel és az általános emberi életfeladatokkal szembeni averzió (pl. otthon- és családalapítás, gyermekvállalás és gondozás ellenesség) formájában.

A racionális logikánk számára érzékelhetetlen akarat- és sorsirányító hatásukat, az életkorunkkal arányosan, egyre inkább kifejtik, hiába, hogy közösség-etikai okokból, vagy egyéni megfontolásból, az önfegyelem segítségével, magunkba fojtjuk ezeket a képzeletünket befolyásoló, szellemi programoknak a felszíni megnyilvánulási formáit. Az elfojtások következtében ugyanis, ezek a programok nem oldódnak és nem számolódnak fel, hanem a tudattalan képzeleti, gondolati és vágyvilágunk mélyrétegeiben folytatják az aknamunkájukat.

Mindannyian manipulálva vagyunk ezek által az őseinktől örökölt, általuk a tudattalan képzeleti, gondolati és érzésvilág mélyrétegeibe lefojtott, és így a generációk közötti tudattalan szellemi öröklődést biztosító spirituális memória révén, az utódoknak átadott szellemi programjaink által.

Eközben úgy képzeljük (!!), hogy az értelem által vezetett szabad akaratunkat gyakorolva, pozitív vágyaink és ésszerű erkölcsi világképünk szerint gondolkozunk, érzünk és cselekszünk. Nem tudjuk, hogy az örökölt negatív szellemi programok összetett hatásai miatt, illetve az általuk sugallt negatív, szellemi és lelki mentalitások önkéntelen átélése miatt, betegedünk meg látszólag indokolatlanul, és hogy miattuk sodródunk olyan konfliktusokba, olyan drámai, vagy tragikus kimenetelű helyzetekbe, amelyekbe nem csak, hogy nem akartunk, hanem amelyekre még csak soha nem is gondoltunk."

Ezt kell észben tartani, és újra és újra tudatosítani! Hogy mi nők ne eltorzult férfi-fél-lényekké váljunk, hanem maradjunk nők, és végezzük a feladatainkat, mint nők, és hagyjuk meg a férfiak dolgát a férfiaknak.

Ne hagyjuk, hogy a Lilith irányítson bennünket!

Mert ha a nők nem engedik a férfiakat férfinak lenni, hanem elnyomják őket, akkor nem is lesznek egy idő után már férfiak a földön! És akkor már a nők sem tudnak nők lenni...ezért, mindenki engedje a másikat annak lenni, ami!

Támogatom a fórum újakezdésének törekvését, köszöni Szilvia!

Már a témád címe is felkeltette az érdeklődésemet, mivel nekem is van bőven mit tudatosítanom és felvállalnom ezen a területen (is).

Amikor 2,5 évvel ezelőtt kapcsolatba kerültem Szilárral, a számomra legnehezebben megértett téma pont a rejtett agresszivitás volt. Sokáig tartott, amíg egész mélyen megértettem, hogy mire gondol, amikor ezekről a tudattalan mély rétegeibe lenyomott késztetésekről beszél. És a több órás hanganyagom igen jelentős része szólt erről, tehát van veled dolgom, a mai napig.

Ami leginkább megdöbbenett, hogy a nosztalgizálás, nosztalgikus zenék hallgatása milyen rossz hatással van rám, anélkül, hogy erről tudnék...

"A testükkel is közvetlenül teremteni képes nők mágikus képessége százszorta erősebb, a nők ki nem nyilvánított (ki nem élt) és mélyen elfojtott, a tudattalan képzelet- és gondolatvilága legtíkosabb zugaiba rejtett (oda leprélt és bevészt!), de mágikus hatását annál inkább érvényesíteni képes agresszivitása, a férfiak spontán lázadásainál ezerszer veszedelmesebb."

Ezt a mélyen rejtett agresszivitásomat nagyon nehéz átvilágítani, pont azért, mert nincs a felszínen. Azonban időnként feltör és ilyenkor kell elfogni és átvilágítani, amiben igen nagy segítség egy olyan pár, aki képes ezekben az esetekben felül kerekedni a sértett egóján és képes fény lenni, átvilágítani...

És ahogy Szilvia te is mondtad, az eredmény tényleg magáért beszél. Az én esetemben egy komoly nőgyógyászati betegségből való kigyógyulást jelentett. azonban abban a percben, amikor elmulasztom a feltörő agresszivitásomnak a fülöncsípését, a mai napig jelez a testem.

Jaki Szilvia: Kedves Andi!

Köszönöm a hozzászólásodat.

Valóban borzasztó összetettek ezek a dolgok. Én is már körülbelül 2 hónapja hallgattam meg először Szilárd honlapján az Agresszivitásról szóló hanganyagokat, és az emberek agresszivitása, a férfié és női is rendkívül összetett. Megértettem, hogy mivel anyai ágon öröklődnek át a negatív sorsprogramok, ezért a nők agresszivitása duplán veszélyes, hiszen ők továbbörökítik a férfiaknak is, akiknek ez szintén romboló hatású. Mert náluk összeadódik az eredeti, rendeltetésük szerinti, "behatoló fény agressziója" - ami önmagában szükségszerű az átvilágításhoz, ezzel a nemkívánatos, plusz káros agresszivitással. A nőknél pedig ez a plusz agresszivitás - a mindenbe beavatkozási, manipulálási mániává és nehezteléssé, férfi-gyűlöletté (nyíltan, vagy csendesen) alakul át. Szóval nemcsak azért volt jó, hogy megértettem, mi az agresszivitás, mitől jön, és ez által megértettem, hogy mi az emancipáció oka is, a saját életemben is végre megkaptam a válaszokat 10 éve feltett kérdésekre.

Maximálisan igaz, és azt a mondatot sem lehet elégszer elmondani, hogy: "a legrosszabb, amit az ember önmagával tehet, az, hogyha neheztel a párjára, családjára." Ilyen neheztelések miatt nekem is már folyton kiújuló húgyúti bántalmaim voltak, amik érdekes és nyilvánvaló módon azóta - amióta elkezdtem a tudatosítást, lényegesen máris enyhültek.

Az is érdekes, bár inkább rossz, mint érdekes, hogy egy nő hányszor képzei azt magáról, hogy ő gyenge, és kiszolgáltatott, és ebbe bele is éli magát, amikor valójában agresszív és erőszakos. Valamint az is elképesztő, hogy mi nők hányszor érzünk tehetetlen dühöt, és elkeseredettséget, amiatt, amikor azt képzeljük, hogy nekünk is ugyanolyan jónak kellene elnnünk, mint a férfiaknak, és ráadásul ugyanazokkal az eszközökkel akarjuk mindazt elérni, plusz még azt is képzeljük, hogy nekünk le kellene győznünk őket. Mennyi rejtett gáncsoskodási hajlam. Bár nekem ezt nem volt nehéz észrevennem, mert a saját anyámban eze ka programok olyannyira a felszínen vannak, hogy már 20-30 évet eltöltött az életéből a folyamatos nyílt vagy rejtett férfiak elleni harccal. Valamint minket a testvéremmel is 20 éven át bőszen bíztatott a hozzá való csatlakozásra, és tenné még most is, ha egy ideje nem határolódnék el tőle teljesen: kb 2 éve igyekszem eléggé távol tartani magamtól. és ezentúl még távolabb.

Andi, miért írtad, hogy a nosztalgizálásnak rossz hatása van? Egyébként megfigyeltem, hogy nálam is. Valamint a múlton való "bárcsak..." című nosztalgizálás is kifejezetten káros, bár szerintem a Lilith erős és a sóvárgás indulhat be általa.

Igyekszem elfoglalni és élni a "nekem" való szerepem, és azokat betölteni: a női szerepeimet.

Az a jó, hogy már odáig is eljutottam, hogy tudok nevetni magamon, hogy régen hogy a fenébe tudtam ennyi ellenérzést, neheztelést táplálni a párom iránt. Amikor ezt 2 hónapja abbahagytam, - meg a húsevést is - igencsak elcsodálkoztam, hogy "jé, mennyivel több energiám van" - és akkor jött a második döbbenet, hogy "jéé, de jó, akkor ezt most milyen értelmes és hasznos dolgora fordítsam".

Van munka bőven.

Kozma Szilárd: Andinak:

A nosztalgia, és a nosztalgizálás, a legfinomabb teremtés- és megváltás ellenes (agresszív) erőket váltja ki belőlünk és aktiválja, mivel az adott és jelen helyzet elfogadása ellen irányul, elvágódás a jelenből vagy a múltba, vagy egy a romantikus (irreális) vágyaink által létrehozott idealisztikus képzeleti világba, ami tulajdonképpen nem más, édes-agresszivitás a jelen helyzettel szemben, annak a legfinomabb (ideális és kauzális) szinten történő elutasítása, jobban mondva, a hamis vágyképekkel (Vagy a kiszínezett és átköltött múlttal) való behelyettesítési - kicserélési vágya. Az infernális (sors-ellenes visszaható) erőket és a rejtett agresszivitást (a jelen helyzet és a reális sors elleni neheztelést) semmi nem váltja ki oly nagy mértékben, mint az édes szomorúság mély átérzése, vagy az ugyancsak mélyen átélt nosztalgia. - Tulajdonképpen nem más, mit az éberség teljes eldobása és a Lilithel való, rejtett kéjtelenség. A legfélelmetesebb benne az, hogy képtelenek vagyunk érzékelni és fel sem tudjuk fogni a logikus (A Logosz által indukált) visszahatásait.

Jaki Szilvia (A továbbiakban: J Sz)

Ezek a "káros" nosztalgizásról írott sorok számomra rettentő fontossággal bírnak, mivel magam is gyakran elkövettem korábban!

Finoman úgy jelzett a szervezetem, hogy "idegesítettek" a nosztalgikus zenék, mikor valahol elkerülhetetlenül meg kellett hallgatnom. Volt ilyen sejtésem nekem is - csak sejtés formájában, hogy ez a szomorú nosztalgizálás, a "bárcsak" nosztalgizálás, a Lilith-tel való titkos kollaboráció, játék, amely káros, mert ha az ember elkezd, egyre erősödik (!), és negatív irányba visz.

Ezt mennyien csináljuk! Milyen jó, hogy most tiszta a kép. Ezt a szomorkás nosztalgizást, emlékszem a szüleim is milyen sokszor elkövezték - hangosan is sóhajtoztak néha, hogy "bárcsak..." meg magamra is emlékszem, hogy én miket gondoltam. Mostantól éberem és tudatosan igyekszem azonnal leállítani, amint észreveszem

Gyöngyös Andrea (A továbbiakban Gy. A)

Szia Szilvia!

A nosztalgizásra vonatkozó kérdésedre Szilárd nálam sokkal pontosabban ki is fejtette a választ, amit köszönök is neki.

Viszont nagyon érdekes, amit írsz: "Finoman úgy jelzett a szervezetem, hogy "idegesítettek" a nosztalgikus zenék, mikor valahol elkerülhetetlenül meg kellett hallgatnom."

Nálam ez pont fordítva működik. Valahogy tudattalanul vonzódok az ilyen nosztalgikus zenék iránt. És pont ezért lepett meg annyira, amikor annó a Szilárd elmondta a hanganyagomban, hogy ez nemcsak hogy nem kívánatos, de számomra végzetes következményekkel járhat.

Azóta igyekszem kerülni az ilyen helyzeteket, vagy ha kikerülni nem is tudom, akkor legalább tudatosítom, és már igyekszem nem belemenni ezekbe a sóvárgásokba...

De még van hova fejlődnöm ez ügyben.

J Sz:

Mi az önsorsrontás? mi a szándékos önsorsrombolás? Vagyis az ön-agresszió? Honnan ered, és miért üti fel újra és újra a fejét? Melyik negatív örökletes programhoz kapcsolódik, és hogyan kapcsolódik az agresszióhoz?

Honnan, és milyen okból van jelen az önkéntelen önsorsrombolás, az embernek az önmagának való ártás?

Van ez a mondás: "Szeressétek ellenségeiteket, és le fogjátok győzni őket." Tehát, mivel bennem is van egy lilith, tehát az ellenség magamban, belül van, akkor saját magamra is igaz az, hogyha magamat szeretem, akkor magamban is le fogom győzni az ellenséget?

De csakis akkor?! Tehát, ha magamat nem tudom szeretni, illetve, amíg nem tudom magamat őszintén, szívből szeretni, addig a saját ellenségeimet sem tudom legyőzni?

Hogyan kell magunkat szeretni? Jól szeretni, egészségesen, és olyan szeretettel, ami feloldja ezeket a negatív örökletes programokat, például a szándékos önrombolást, önsorsrontást? Mert az igaz önszeretet elengedhetetlen hozzá. Fény és szeretet is kell. Ki adja meg az igaz szeretetet, ha először nem mi magunk

Csüdom Linda:

Kedves Szilvia!

Ma reggel már ilyen gondolatokkal ébredtem és miután elolvastam a hozzászólásodat, gondoltam le is írom. Hátha találsz benne valamit, ami éppen jól jön. Ugyanis nekem voltak ilyenszerű tapasztalataim, hogy amikor felmerült bennem egy kérdés, valaki más szavai közt megtaláltam a nekem éppen hiányzó információt.

Szóval: Ma reggel az jutott eszembe (ki tudja hányadjára már mint felmerülő probléma-kérdés) hogy: a szeretet egy állapot, nem fogyó termék, tehát áramlik, áramoltatható. De hogyan áramoltassam úgy ki magamból, magamon keresztül, hogy más is érezkelje, ha egyszer én magamon belül blokálok. Tehát valamilyen átvilágítatlan okból kifolyólag (leginkább és elsősorban pont azért, mert nem értelmezek (világítom) át minden sötét részt magamból), én blokálok le saját magam és nem képezek (képzelvek) helyesen, az Egy szerint harmónikusan, hanem zavaros formában képezek. Ilyenkor bizonyos, hogy nem az EGY-el számolok aki VAGYOK, hanem külön érzékelem magam, külön képzelem magam az Abszolút Léttől. És a kalkulációim nem az istenazonosságommal, az EGY-el végzem, nem innen indulok ki a magam állapotának újrateremtésében, hanem RÉSZ-ként hangolódok csupán ebből indulok ki. És itt már beáll a zavar. Itt már lilith az úr és nő a zavar.

Az embernek folyton isten és abszolútum azonosságtudata kellene legyen ahhoz, hogy ebben az éberségben élve mindig az EGY-el kalkuláljon.

Amikor hosszabb időn keresztül képessé válok ilyen állapotban megőrizni magam és anélkül sikerül eszerint kalkulálni hogy közben ne is higgyem el magam (ne essek a ló túlsó oldalára, vagyis "amilyen mértékben közelítség istenhez, olyan mértékben közelít feléd az ördög" állapotokba nem esek) akkor például a horoszkópomból kiolvasható pakolt kettes házam által jelzett falánkságom vagy lustaságom, kényelmességem mondjuk ami a rendtartást, rendezettséget illeti (szűzben) eltűnik, feloszlik és megtelek energiával, felszabadulok.

Szóval sikerül időnként fenntartani az éberséget. Ahhoz, hogy alaposan tiszta legyen számomra az, hogy mik azok az

állapotok, amiket akaratom ellenére, éberségvesztés (kiesek az Én vagyok állapotból) miatt teremtek, alaposan feldolgoztam a horoszkópom, jegyzeteket készítettem, megfogalmaztam nagyon pontosan a súlyosabb részeket és jól megjegyzem magamnak. Aztán igyekszem az EGY szerinti istenazonosság szempontjából újra és újra értelmezni, addig , amíg a régi HAMIS vagy RÉSZ kalkuláció szerinti leképeződés feloszlik majd eltűnik. Eszembe se jut .(nincs honnan , ugyanis át van írva az alapképlet).Ezeket persze egy más stílusú beszédforma és megfogalmazás kíséri. Például anyám már azért sem beszélget velem szívesen mert szerinte furcsán beszélek. Nem érti. jópárszor sikerült vele szemben kialakítani ezt az új magatartásformát ami abból áll ,hogy alaposan figyelem amit mondd és ha kellőképpen éber vagyok nem folyok bele az ő "sodrába" , hanem vissza-visszakérdezek úgy fogalmazva hogy képtelen rá válaszolni. Vagy ráterelem , hogy szófosás helyett mondja meg a lényegét , mert nem érek rá dumálni. Persze már tudatában vagyok , hogy ezt miért kell így csináljam . Már rájöttem , hogy ha beszűntetem a pletyót és az önsajnálkozás vagy más ellen irányuló ellenségképzelgések szülte szóáradatokat , akkor nincs is semmi témánk. És én már ezeket nem kívánom.

Ehhez az egész megforduláshoz kell akarat, elszántság , hit , az új , elméleti szinten megszerzett meggyőződéshez ahhoz hogy végre lehessen hajtani egészen a fizikai megvalósításig. Amikor viszont érzékelhető lesz az első eredmény és kiderül hogy felszabadulást, megszabadulást hoz, nagy butaság kell ahhoz, hogy az ember már elhagyja és újra valami zavaros alap szerint kalkuláljon. De sajnos ez is fennáll, mivel ezt is akarhatjuk.

Minden rajtunk áll vagy bukik a saját életünkben. És már ez is számomra egy felszabadulás. Hogy nem kell többé azért bűntudatokat provokáljak magamnak , hogy én egy kiszolgáltatott lény lennék , vagy más szabja ki rám a büntetést. Sokkal könnyebb elfogadni így , hogy én teremtem újjá magam vagy rombolom le magam. Hogy a pokol és a menyország is én vagyok, úgy , hogy közben én is teremtem. Hogy vagy összhangba kerítem magam saját VAGYOK-ommal és kialakítom a harmóniát , hogy mások is ezáltal jobban legyenek (ha akarnak) vagy süllyedek a saját poklomba.

K Sz:

Kedves Linda! A pokollal azért vigyázni kell, nem egészséges megengedni azt a luxust magunknak, hogy abba a belső állapotba kerüljünk, vagy ha bele is csúszunk még néha - néha, az ott időzés, pl. akárcsak egy fél napig is, az embernek hónapjaiba, sőt éveibe kerülhet! - Lásd Emőkét...., illetve azt, amit a róla szóló topic-omban Renátának írtam. Emőke is becsúszott abba a művészetek által erényként hirdetett műhibába, hogy az elején csak lustaságból, majd egyszerű élvezetből is, be - be csúszkált, majd egyre többet ücsörgött az önsajnálattól eredő önámítások poklába, aztán tovább ment az ellenem való permanens irritáció és külső lázadás kéjes poklába, és aztán már az anyja titkolózásokra és ellenem való szüvetkezései sem tuntek annyira elvetendőnek, hiszen jól esett hallanai az ellenem irányuló anyai rágalmatokat, amiket aztán szép lassan, a magáénak kezdett vallani, és máris megjelent előbb Solyka a megértő lovag képében, majd maga Szűz Mária személyesen, a családtól való szabadulási ösztönöket jóváhagyó misztikus entitás képében (Mindössze hét év türelmet kért tőle a Szűz állítólag), és ezzel már nyitva is állt az út, a számára Joni Weismüller és Jon Lenon reinkarnációját jelentő fiatalember előtt. Nem viccelek: azt írta Szilviának, hogy kezdett hinni a reinkarnációban... - gondolom a duál lelkekről szóló misztikus idiotizmusban is! - Szóval, vigyázni kell: a pokol nem az a hely, ahonnan egyenesen a mennyországba lehet jutni, hanem ahol végképpen elveszíthetjük az oda való útunk fonalát! Egy dolog ugyanis az ördögtől nem félve (Vagyis a Lilith- magunkat le nem tagadva), azal bátran szembenézni, és más dolog, annak a társaságában "kicsit megpihenni", az éberség megszerzése, fenntartása és ertősítése érdekében tett (egyetemesen kötelező) erőfeszítéseink közben.

Vigyázni kell tehát, mert a pokol bejárata egyáltalán nem az a hely, ahol az embert egyből darabokra szedik! Sőt: amint írtam valahol, a nosztalgizálás és az édes szomorúság, az édes bánat és a csendes neheztelés kapcsán, az a hely, ahol az embernek pozitív visszaigazolásokat adnak, az önsajnálata és a külső ellenség-képzeteinek a jogosságáról. Nem az, amit általában nyers agresszivitásnak nevezünk, a veszélyes tehát, hanem az ami később még a kegyetlenséget - a kegyetlenkedésig menő elvakult ambíciókat kiváltja: az illúzió, hogy jogunk van másokkal szemben szövetségeseiket keresni és apró bűnszövetségeket kötni, a másikat elárulni, titkolózni, nem nyitni és világosnak lenni, a megszerzett tudásunkat és bizonyosságainkat félretéve, hamiskodni, taktikázni, az igazságot taktikai célokból kiindulva, ellhallgatni, elrejtetni, és ismét csak titkolózni és ezt jogosnak vélni, stb. - Ebből a pokol előtti állapotból híznak meg a nagy mentális és képzeletui akressziók, amelyek aztán a betegségeinek is okozzák. Apropos betegségek: helyeket kell készítenünk az agyunkban a problémáink spirituális és kauzális feldolgozásához, annak érdekében, hogy ezeket ne kelljen a tudattalan képzelet- és érzésvilágunkba lenyomni, és akkor nem leszünk huzamosan és végzetesen betegek. Ezt viszont titkolózva és rejtőzködve és mások - a másik (legfőképpen az életárs) ellen szüvetkezve, egyáltalán nem lehet. A tudati blokkokat nem lehet világi gondolkozással vagy vallásos képzelgéssel és révüléssel feloldani, hanem csak és csakis folytonos kauzális értelmezésekkel! A szeretet magazvarodik, majd megromlik és gyűlöletté válik a tudat bezárt ajtajai - elsötétített, vagy vallásosan kipingált ablakai előtt, az önmagunkhoz való teljes öszíntesség, és az édeskés pokol előszobáiból való mihamarabbi kikerülési ambíciók munkálkodása nélkül!

&&Más Andrea:

Kedves Szilárd!

A rejtett agresszióm folytán tanácsodra, elmentem - ma egyenlőre az általam kiválasztott kung-fu tanárhoz órára, - de csak néztük a fiammal az edzést. Horoszkópom elemzésénél jeleztem számodra, hogy nekem mindig a "macho", erősen maskulin, esetlegesen agresszív, csajozós, harcművész, vagy katona, rendőr férfiak tetszettek. Szóval lemegyek az edzésre és szembe jön velem az edzésen egy "kigyúrt", okos, meglehetősen erős orgánumú férfi, aki kézfogásnál majdnem összetörte az ujjaimat....Elkezdte az edzést, és úgy éreztem, hogy el kell innen szaladnom, mert halálra rémített. Annyira idegennek láttam magam ebben a közegben. Elkezdtem felfedni a kényelmetlen érzéseim egyes pontjait.

Azért idegesített az edző, mert valószínűleg magamra emlékeztet, bár eddig ezt soha nem vallottam volna be nyilvánosan sem magamnak, sem másnak, legalább is nem hibaként?

Én is azt képzelegtem magamról, hogy milyen gyenge és ártalan, romantikus nő vagyok, aki kiszolgáltatott és megvédésre szorul, holott kifejezetten rámenősen ismerkedtem, kerestem a helyzetet, hogy kezdeményezhessek s utána pedig csodálkoztam, hogy semmi komolyat nem akarnak tőlem a férfiak. Szívesen ordibálok, ha lehet török, zúzok.

Aztán évek óta abban, az illúzióban ringatom magam, hogy milyen helyes, csinos, szép nő vagyok, amikor ez már részben a múlté. Önhibámból, még mindig 18 éves koromnál álltam le önmagam testérzeténél. Azt hittem, hogy még mindig vékony vagyok, gyors, rugalmas, fürge.

Közben pedig elhíztam, puhány lettem, de a képzeletemben még mindig olyannak látom magam, mint akkor. Szóval ott edzésen "lekicsinyeltem" a lassú, nehézkes, kevésbé jó mozgásúakat magamban, és azt gondoltam én ezt százszor szebben megcsinálnám, és amikor hazajöttem és kipróbáltam a mozdulatsorokat, rájöttem, hogy ők sokkal jobban, szebb mozgással csinálták, mint én. És akiről azt gondoltam, hogy milyen dundi csajok? Sokkal kövérebb vagyok hozzájuk képest, csak eddig nem akartam észre venni.....

Aztán valamelyik nap a fiammal beszélgettem, és csak úgy megkérdeztem tőle, hogy szerinte mi lehet az oka annak, hogy nem vonzom a férfiakat?
ERre ő azt mondta, hogy azért, mert a szám és a nézése mindig morcos és agresszív.

Azóta tudatosan gyakorlom a mosolygást, és rájöttem, hogy ha mindig mosolygom, akkor még a legnagyobb haragomban sem tudok annyira agresszív lenni, mint voltam.

És a nagy-komoly, lenéző, agresszív illúzióimat kezdtem más szemszögből nézegetni.

Ma, amikor halálosan komolyan állítottam valami bődületes hülyeséget, és ezzel szinte azonnal szembesülni is tudtam nagyon jó volt magamat és agresszív komolyságomat kikacagni!!!!!!

Kérdésem az lenne, hogy akármennyire ellenszenves és esetleg agresszívnek találok az edzőt, talán még sznobnak is, járjak hozzá edzésre? Ezek a gondolatok az én illúzióim. Hogyan tudom eldönteni, hogy ez az edzés és stílus, valamint tanár nekem való -e?

Barátsággal:

Andrea

K. Sz:

Kedves Andrea!

Nem szeretem azt, amikor egyik harcművészeti stílus gyakorlója a másik stílust blamázza, vagy egyik mester a másikat. Én a Kung- fut behatóbban nem ismerem, csak a Karate-t, és annak is a klasszikus ágának (Shotokan), ha lehet így mondani, a legklasszikusabb és nemzetközi szinten a legközismertebb (ezért mind a szellemi kultúrájában, mind az oktatási rendszerében leginkább pontra tett és egyértelműsített) ágát gyakorlom, amelyen belül - legalább is két danos mesteri szinten felül (nem azért, mert én történetesen két danos vagyok, hanem azért, mert a 2 dan, azt jelzi csupán, hogy az első mesteri fokozat elnyerése nem volt véletlen, ami bármilyen szigorúan ellenőrzött rendszerbe becsúszhat.) - egészen biztos vagyok, hogy téged hasonló benyomások nem érhetek volna. Egyszerűen nem tudom elképzelni sem, hogy egy SKIF vonalon oktatóként elismert edzésvezető, a téglá- és deszkatoréshez szokott kezével, satuként megmarkolja egy, az edzőtermébe érdeklődni és a légkörrel megbarátkozni betérő, óvatlan nő kezét. Más részből, egy harcművészeti aforizma szerint, az ember inkább három évig keressen egy jó mestert, mintsem, hogy tévesen kezdje el a tanulást. Magasabb öntudati és jártassági fokon, már nem számít annyira, hogy kinél és kitől tanulsz, mert végső soron, magadért és magadnak tanulsz és a fontos az, hogy legyen ahol, de az elején tényleg nem árt óvatosnak lenni, mert az emberbe sok olyan hibás képzetet és mozgásformát, eljárási módot és technikai

végrehajtást besulykolhat egy rosszul beavatott "mester", amelyeknek a leszokása és feloldása később évekbe kerülhet. Azt mondom tehát, hogy amennyiben úgy is Budapesten élsz, és esetleg a Thököly út könnyen elérhető a lakásotoktól (7-es búszvonal), keresd meg Dóra barátnőnket, aki a Román követség előtti vörös (vakolatlan)- téglateplom utcájában levő ugyancsak téglaiskola épületében tanít civilben angol nyelvet és délutánonként Karate-et (3 Dan). Ha jól emlékszem Udvari Dórának hívják, nagyon kedves és készséges, jó humorérzékkel megáldott, de persze, ugyanakkor egyáltalán nem léha hölgy, aki egészen biztos, hogy nem azzal fogja kezdeni, hogy satu szerű kézszerítés által bizonyítja számodra (Önmaga számára) az erejét. De interneten is biztosan rá akadsz: Shotokan Karate Internacional (Kanazawa vonal) Budapest.

J Sz:

A női negatív programokhoz egy nagyon pontos kiegészítést tudok most tenni, egy nemrég megtudott "részlet" kapcsán.

Az utóbbi hónapokban folyamatosan, és többször, pontosan és helyesen megfogalmazott levelekkel kommunikáltam édesanyám felé, hogy többet ne kísérelje meg zavarni a saját család, saját gyermek létrehozása iránti vágyamat, tervemet, hogy se szóbeli megjegyzéssel, se semmilyen cselekvéssel, se téves képzelgéssel többé hamis tévképzeteket számomra ne törekedjen átadni. Kauzális információ áramoltatással ezt annyira tisztán és egyértelműen igyekeztem a tudtára adni, amennyire csak lehet, közben szeretet-rezonancia áramoltatásával. S arra gondoltam, hogy ha minden bizonnyal sajnos azt nem fogom tudni elérni, hogy ő is megfoduljon, azt mégiscsak el fogom tudni érni, hogy én a szeretet-törvénye nevében elhatárolódjak (és nem elzárkózzak) az ő hamis "rezgéseitől". Valamint úgy veszem észre, hogy az ő negatív kisugárzása jelentősen lecsökkent.

Mivel az én marsom, mint már írtam a 8-as házban áll a rákban, és a holdam a kosban, az 5-ös házban, tehát az én legfőbb életfeladatam az, hogy egy sok-sok gyermekes boldog, egészséges családban legyek családanya. Egy új, teljesen újjászületett önálló saját család létrehozása a feladatam.

S ezzel kapcsolatban észrevettem, hogy édesanyám sajnos mekkora tévedésben van, és azt hiszem, hogy megértettem a horoszkópja alapján is ennek az okát: Édesanyámnak az egyes házban áll a majdnem teljesen negatív skorpió marsa, vagyis ő önmaga újjászületéséért harcol képzeleti és cselekedeti szinten is. Csakhogy sajnos rosszul, mert csak negatív fényzőgei vannak a marsának, egy kivételével. Szegénynek egyébként is csak két árva pozitív fényzőge van az egész horoszkópjában, viszont van sok-sok teljes szembenállása, amik benne hatalmas feszültségeket okoznak.

Édesanyámnak ugyanis az egyes házban álló majdnem teljesen negatív skorpió marsa szemben áll a 7-es házában álló teljesen negatív bika holdjával. Tehát ő sajnos teljesen tévesen úgy érezte, képzelte egész életében, hogy őt a családja, a gyermekei és a férje is (mivel a holdja a 7-es házban van) akadályozzák az újjászületésben, az "önmegvalósításban". S ezt mennyire szépen igazolja az, hogy ma is egy olyan levelet kaptam tőle, amiben válaszol a kérésemre, miszerint többé egyetlen gyermek-és család ellenes kijelentés se hagyja el a száját. Ezt találta írni önkéntelenül is a levelében: "Boldogan mondtam le az önmegvalósításról miattatok".

Kérem én, s hála istennek már a Bolond alapállását megszerezve (ezt is Szilárdnak köszönhetem), hogy miféle "drága" ö-n-m-e-g-v-a-l-ó-s-í-t-á-s-r-ó-l mondott le szegény?

Jaj, mert az egy olyan csúnya dolog, mert olyan "csúnya" az élet, hogy a szegény nőnek jaj, amikor gyermeke születik akkor ő már bizony, többé jaj - le kell mondjon arról, hogy ő megvalósítsa önmagát. Mert a gyermekvállalás az ugye nem önmegvalósítás ugye?

Sőt, anyám persze, hogy nem "boldogan" mondott le erről, hanem gúnyosan, hol mártírkodva, hol keserédesen, hol gyűlölködve, de leginkább folyamatosan neheztelve a "sorsa" ellen élte a családi életét...néha-néha pár perc örömet átélve hosszú-hosszú évek alatt.

Pedig meg kell említenem azt is, hogy édesapámnak az oroszánban álló marsa volt, az 5-ös házban. Tudom, hogy ez azt jeletni, amit ő sajnos nem tett meg, hogy a kötetlen kapcsolatok terén "jellemfejlődést" vigyen véghez; de ez az oroszán mars egyértelműen "képesé" tette volna édesapámat arra, hogy 3 vagy akár 4 gyereke is legyen. Sőt, neki ez is volt a vágya, csak sajnos anyukám már 1 gyereknél meg akart állni (sőt 5 év kellett ahhoz is, hogy egyáltalán az első gyermeket hajlandó legyen vállalni, már házasság után), s 7 évvel később is csak "véletlen", hogy lett egy testvérem. Igaz, őt el akarta vetetni, de valamiért ezt olyan félénken adta elő az orvosnak, hogy az orvos azt gondolta, hogy mégis meg akarja tartani. Hát, ez volt az ő szerencséje, hogy a testvéremet megszülte, mert biztosan ezzel javított a karmáján. De megszámolni sem tudom, hogy hányszor hányt a szemünkre a húgomnak és nekem, hogy ő "miattunk" nem tud kibontakozni, és nem tudja "önmagát megvalósítani". Azt hiszen nem is akarom ezt a szót többször hallani.

Istenem, hogy mennyire káros negatív program ez. Hát mennyire makacsul tartja magát ez! S látom, hogy mennyire igaza van Szilárdnak, amikor azt írja, hogy nők 3 generációja: a nagymamák, a mamák, és akár a dédmamák is azon aggódnak folyamatosan, hogy a lányuk nehogy teherbe essen. Mert az, ugye az "emancipált élet" végét jelentené...

S tényleg, mint ahogyan levelében is írja édesanyám később, hogy hogyanis képzelem, hogy ő örült volna annak, hogy én gyermeket vállalok már egyetemi éveim alatt (ugye, hogy ezt hogyan is képzelhettem volna) - s minden erejével

azon volt, hogy uralja a gondolataimat, hogy még véletlenül se jusson eszembe gyermeket vállalni 26 éves korom alatt.

Csak az döbönt meg, hogy mennyire makacsul tartja magát ez a negatív program benne, igaz, már gyengült, mert most végre képes volt kimondani ilyen mondatot is, hogy "ő mennyire fog örülni az új jövevénynek (ha jön), és a leendő családomnak". Csak sajnos még mindig ott van az a "ha", ami nem ha-ha.

Én pedig tudom, hogy egyetlen egy gondolatom sem lehet többé sem képzeleti, sem gondolati, sem cselekvési szinten, - most már- ami gyermek-ellenes, azaz, ami a jövődö gyermekem elen szól. Ugyanis én sajnos belátom, hogy már eddig is sajnos annyit romboltam képzeleti, és gondolati szinten a gyermeáldásomat, hogy mindent meg kell tennem, hogy ezt helyrehozzam, és még lehetőségem legyen több gyermeket, egészségesen és természetes úton megszülni. Nincs más dolgom, mint pozitívan működtetni folyamatosan a teremtő képzeletemet.

Hiszen a gyermekáldás éppenhogy beindítja a teremtést, amely együtt jár az anyagi "áldással is". S ebben is téved szegény édesanyám, mikor azt írja, hogy: "persze, hogy nem vállalhattatok, vállalhattál korábban gyermeket, hiszen nem volt elég anyagi hátteretek."

Én minden pillanatban a tiszta, helyes és "életbe-ágyazott" és nem élet-idegen módon törekszem már gondolkodni. Remélem, hogy ez jó példa arra, hogy miként és miért nem jó "fordítva" gondolkodni. De igaza van Szilárdnak, mert ez a rossz gondolkodásmód már rendkívül megrögzött, és makacs.

Mennyi pozitív példa bizonyítja, hogy az, aki felelősségteljesen felvállalja a család-teremtést, és vállal gyermekeket, annak, mindig megadatnak az anyagi körülmények is, hogy egészségesen, épen és épren tudják nevelni a gyermekeiket. Sok olyan nő és férfi példája is bizonyítja, akár a közéletben, hogy azok a nők is például, akik vállalják a több gyermekáldás, később, évek elteltével milyen szépen ki tudnak teljesedni a munkájuk, vagy hivatásuk terén is. Illetve sok anyagi forrás, lehetőség nyílik meg azzal, hogy gyermeket vállalnak. Hiszen a család, a feleség szerepe, és a gyermek-vállalás már önmagában is egy kiteljesedés. Az csak elősegíti és nem hátráltatja a többit.

K-Sz.

Gyakorló kauzális-asztrológusi tapasztalatom szerint, a legtöbb betegség, a legtöbb családi és személyi konfliktus, és család-felbomlás, és ez által a számtalan elrontott életsors, valamint a legtöbb lelki és fizikai nyomor és betegség, de a legtöbb társadalmi zavar is, két okból származik. Az első ok az, hogy nem ismerjük a szerelem és a harmonikus élettársi viszonyon belül megélhető folyamatos szexuális kapcsolatnak az életerőt adó, vagy azt romboló, tehát életalkotó életépítő jellegét, vagyis az egészségesen és tudatosan megélt szexualitásnak a szellemünkre pozitívan ható, képzelet irányító és képzelet finomító, és persze: öntudat-nemesítő jelentőségét (Illetve, semmit nem tudunk a zavarosan megélt, az elfojtott, vagy a "magyarázhatatlanul" hiányzó szexualitásnak a káros hatásairól). És ennek következtében, nem ismerjük a saját lét-teremtő, életadó szellemi lényünket, annak a mágikus erejű szellemi tulajdonságait, illetve a szellemi lényünk (A gondolkodó, de főként a képzelő személyi tulajdonságainknak a) pozitív, vagy negatív mágikus hatásait, és e hatások egészségi erőnléti következményeit sem. Az általános zavar egyszerű tudatlanságból és szellemi spirituális tájékozatlanságból származik, vagyis abból, hogy az emberi lényünk lényegét képező ősalappal: a vallás által Istennek (vagy akár Taonak, Jahvenak, Nirvánának, vagy Allahnak) nevezett Teremtő-megváltóval való viszonyunkat személytelen kapcsolatnak képzelvén, összezavarjuk, és ennek a zavarnak a tovább gyűrűzése, a szerelemben és a párkapcsolatban végzetes is lehet.

A második ok is, tulajdonképpen az elsőből származik, és pedig konkrétan abból, hogy egy és egyáltalán nem tudjuk azt, hogy mi a rendeltetésünk, hogy mi az életünk célja és értelme. Ez pedig a minél több és maximálisan működni képes kiegyenlítődési képességeinknek az elérése, vagyis a megváltás minél nagyobb mértékű megvalósítása. Más tanulmányokban több irányból is megközelítve és részletesen kifejtettem, hogy mit kell értenünk ez alatt (Pl. az Egyetemes Törvényekről szóló tanulmány előszavában és a harmadik: a kiegyenlítődés, a negyedik: a nemek, valamint az ötödik: a megváltás törvényénél, de még inkább és még pontosabban az AIDSZ spirituális és kauzális okairól szóló cikkemben.), ezért most csak annyiban kell felemlítenem ezt a fundamentális létkérdést (És élet- és lét-szükséget), hogy ennek a szellemében, vagyis a legfőbb (isteni) igazság megvalósulási szükségének és törvényének a szellemében, az ember nő, vagy férfi nemű képviselői, tehát a nők és a férfiak, a párkapcsolati, tehát a szerelmi és szexuális viszonyaikon belül, egyáltalán nincs amiért, és egyáltalán nem kell (Nem kellene!) arra törekedjenek, hogy nyíltan, vagy rejtetten, tudatosan, vagy önkéntelenül legyőzzék egymást. A mi létezésünknek és életünknek ugyanis, egyáltalán nem az a spirituális alapja és célja, mint az állati regnum, különböző fajainak, amelyeknél azt kell tapasztalunk, hogy bizony sok esetben a hímnek le kell győznie, vagy teljesen le kell bénítania a nőtényt a megtermékenyítés megvalósulása érdekében (Oroszlánok, cápák, stb.), vagy pázás után meg kell ölnie a nőténynek a hímet (bizonyos Skorpió- és pók fajták) annak érdekében, hogy az un. apaállatnak a testéből táplálkozzanak majd a közös utódok. Az ember esetében, a tűz karmáknál egyértelműen és a föld jegyű karmáknál ha rejtettebben is, de mindig jelentkezik az, a tudatos, vagy öntudatlan tendencia, hogy az illető személyek az élettársukat (esetenként férjüket, feleségüket), szerelmüket, vagyis az olyan személyeket, akikkel az ismertség és a kapcsolat elején, még nagy odaadási és egységülési (szerelmi) vággyal övezték körül, egy bizonyos idő elteltével a szerelmüket, szerelmi-vagy szexuális partnerüket, vagy így, mikor ezért, mikor azért (ilyen olyan tudatos, vagy tudattalan okkal, vagy indokkal), szabályszerűen le akarják győzni. És talán még ezzel sem lenne baj, és még azzal sem, hogy egyes esetekben ez

sikerül is (Nem csak vicc, de nagyon sok esetben is, konkrét valóság, hogy a naiv férfiak csak úgy hiszik és képzelik, hogy a házasságban, illetve a családban ők irányítanak.) ha a győzelem után, a győzedelmeskedő fél, attól függetlenül, hogy milyen nemű, boldog tudna lenni, vagy akár csak meg tudna nyugodni. És ezért nem a győzelemre vágyó és törekvő személyeknek a nyughatatlansága, vagy az általános kielégülési képtelensége kárhóztató, hanem az egyszerű oka ennek azt, hogy, amint a fentiekben írtam, egyszerű ontológiai tévedésben él a tradicionálisan gondolkozó ember, illetve, a környezetétől annak a szokásait és kulturális rögzéseit gondolkodás nélkül átvevő ember. Vagyis, a materiális és természeti látszatok szerint élő, és az un. istenfiúságáról, vagy istenleányságáról semmit nem tudó ember. Úgy látszik, hogy Jézus, vagy nem látott teljesen világosan ebben a kérdésben, vagy a későbbi értelmezők és kanonizálók meghamisították a tanítását. Esetleg, a tanításnak az axióma szerűsége veszett volna el, ha kiegészíti azt annak az abszolút igazságnak a kinyilatkoztatását, miszerint: Aki meg akarja nyerni az életet, elveszti azt, és aki feláldozza életét, megnyeri azt. , valahogy úgy, hogy: Aki le akarja győzni az élete párját, az legyőzetik, és aki nem akarja legyőzni élete párját, hanem szorosan és minél nagyobb őszinteséggel (titkolózás nélkül) együtt akar vele működni (és nem mással), az győzedelmeskedik.

(Folytatása következik)

K Sz:

Egyenesen ontológiai és metafizikai problémát vet fel az a kérdés, hogy, amennyiben a civilizációnak azon a fokán, amelyen a, valljuk be: nagy részt férfi tudósok, mérnökök és zseniális feltalálók, által kiesztelt és létrehozott csodagépek és gazdasági gazdagodási technikák és nemzetek fölötti gazdasági trendek által megváltoztatott szociális életrendben, és konkrétan e gépek könnyű kezelésének a segítségével, a nők, nem csak, hogy képesek teljesen nélkülözni, de sok esetben és csaknem tömegesen, még le is tudják pipálni anyagi szempontból a férfiakat, azoknak a korábbi (tradicionális) fő rendeltetésükben: a család gazdasági fenntartásában, sőt: amikor az inszeminációs technikáknak köszönhetően, gyakorlatilag már a gyermeknemzéshez sincs szükség a férfi személyére (Hogy a klonálás rémtettéről, ami szerint a nők megtermékenyítéséhez, már sperma sem kell, hanem elég egy picinyke borszövet, amiből az örült tudósok előállíthatják a megtermékenyítő férfi magot.), akkor még mi lehet az a valami, ami a nőkben úgymond spirituális tiszteletet, vagyis mély és tényleges ragaszkodási és odaadási és megértési érzéseket ébreszthet a férfi iránt? Mert a férfiak számára teljesen világos és egyértelműen és határozottan adott, hogy nő nélkül nem képesek személyes utódokat nemzeni, utódokhoz jutni. Az is világos és egyértelmű viszont legalább is a férfiak nagy többsége számára -, hogy abban a periódusban, amikor a nők várandósak és amíg a kicsinyeiket nevelik, jobban oda kell figyelni és nagyobb gondot kell fordítani rájuk, mind a testi, mind a lelki hogylétükre, un. egészségi és kedély-állapotukra, és spiritualitással foglalkozó férfiakra: a párjuk ideavilágára is. Már amennyiben ezt hagyják a szívük, vagy az eszük választottjai. Mert az asztrológusi tapasztalat az és éppen erről is írok itt hogy a mai hölgyek, elvárni ugyan elvárják azt, e kiszolgáltatottabb időszakokban és esetleg még azt követően is, hogy a férjük, élettársuk legyen velük, de az ellen, ha nem is tiltakoznak nyíltan, de belülről és titokban mindent megtesznek annak érdekében, hogy férfiakat őket átvilágíthassák, hogy tehát, nehogy az un. lelkük fenekére nézhessenek, veséikbe láthassanak. Szóval, az, hogy a nők nagy többsége, nem csak a múltban, amikor is gazdaságilag, szociálisan és még morálisan is, tehát gyakorlatilag teljesen ki voltak szolgáltatva a férfiaknak, hanem most is, amikor ez a kiszolgáltatottság a nyugati civilizáció rendszereiben teljesen meg szűnt és amikor az un. him-sovinizmust és az ennek megfelelő diszkriminációt egyenesen a törvény bünteti, inkább ellenségének, de legalább is ellenfelének és nem az őt kiegészítő Az övéhez hasonló érzékeny lélekkel is rendelkező, szeretni és óvni való lénynek! - érzékeli tudattalanul a férfit, egyenesen abból ered, hogy a férfi számára egyértelmű a nő szerepének a fontossága és lényege az ő életében, miközben a nők számára ez a vele, velük való együttélési és együttműködési szükségszerűség egyáltalán nem ilyen világos és határozott. Nem, mert, amint fentebb kifejtettem: a nő számára ma a férfiak tudományos-technikai ingejonitálásának és technológizálási leleményességének köszönhető gépek és gazdasági lehetőségek tömkelege és áradata következtében kiveszőben levő tradicionális gazdasági érdekeken kívül - nincs semmiféle gyakorlati szükséglethez kötött fontossága (A férfi nélküli szexuális gyönyörhöz való eljutási lehetőségeknek a múlt században megnyílt bőséges technikai lehetőségéről az imént megfeledeztem.) annak, hogy a férfiakkal való együttműködésre, a férfira való odafigyelésre, a férfi szellemiségnek a megértésére, illetve a férfiasság sokszor kényelmetlen és kellemetlen másságának az elfogadására rá legyenek kényszerülve. Még egyszer mondom és hangsúlyozom: még az utódok gyermekek megfogantatása és általában azok létesülése szempontjából sem! És azt, hogy nem beszélek zöldket, amikor azt állítom, hogy a nyugati típusú nők egyáltalán nem látják, bocsánat: érzékelik a férfiakkal való együttműködés és végül egyáltalán az azokkal való együtt élés (metafizikai, üdvösségi) fontosságát, nem csak az a rengeteg nyugati városokban található kávézó és minőségi söröző borozó, kisvendéglő, általam átlagban 80 százalékosra becsült, olyan női többségű közönsége bizonyítja, amely kizárólag és kimondottan csak női társaságot képes már az asztalánál megtűrni, hanem már a ravasz magyar pesti (szocialista) politikusok is több ideje felfedezték e számottevő tömegnek a hamari politikai csatanyerés szempontjából számottevő súlyát. Ez viszont, mármint, hogy a kizárólag a politikai hatalmat és az azzal járó mese szerű gazdagodási lehetőséget sóvárgó és egyáltalán nem a nemzet és a nép javát szolgálni akaró Gyurcsány- és Mesterházy féle szocialisták a szingli nőkre mint számottevő tömegbázisra is kezdtek számítani, egyáltalán nem kell örvendésre okot adjon, nem csak azért, mert a szocik, bocsánattal legyen mondva tojnak rá, hogy a nemzet lányai és asszonyai egyre nagyobb tömegben és inkább nem akarnak utódokat foganni és szülni, hanem azért, mert ez a mentalitás a metafizikai kiegyenlítődési szellemiség megvalósulása (a megváltódás elérési lehetősége) szempontjából is káros. Sőt: veszélyes. - Hogy a

spirituális kiegyenlítődés elmaradása következtében létrejövő rákos, és más halálos betegségek "misztikus" elszaporodása és más ilyen, csak a mi bolondságunk által látott és felmért gyakorlati visszahatásokról ne is beszéljek.

K. Sz:

De nem csak a pesti szocialisták és nem csak én vettem észre a megtermékenyítő férfiasságnak a növekvő elutasítási és elhárítási törekvésének az aggasztó jelenségét a nyugati típusú civilizációban élő nők részéről, hanem már a szintén asztrológus élettársamnak, Joó Violetának is elege lett abból, hogy a női portálon, ahol asztrológusi tanácsadást vállalt, a különféle (többnyire elhagyásos) párkapcsolati problémával jelentkező nőkről mindig kiderül, kiderül, hogy nem csak őt, de sok esetben náluk tíz-tizenöt évvel is fiatalabb, éretlen fiukat és fiatalembereket, vagyis: általuk uralható, kezelhető, és irányítható férfiakat választanak élettársnak. Olyanokat tehát, akiket úgymond ők termékenyíthetnek meg és nem fordítva. És még ők csodálkoznak, hogy miután e fiuknak és fiatalembereknek, a 28-35 éves koruk elérése után, természetszerűleg bejön a feje lágya és elkezdenek irányíthatatlanná válni (Többé nem fogadnak szót!) és, e néhány évvel korábban, velük szemben kezes bárányokként viselkedő, fűtyüs anygalkák máról hónapra elégedetlenkedők lesznek, majd agresszívvé és veszekedőssé válnak, és, miután kiderül, hogy képtelenek a férfiasságukat érvényesíteni a náluk sokkal rafináltabb idősebb arájukkal szemben, egyszerűen elhagyják őket. Violetától tehát azt kéri, hogy fedje fel e számukra a kezelhetetlenné vált fiatalembereknek a számukra értehetetlen, titkos lelki motivációját, vagyis a néhány hónapos veszekedés után őket elhagyó dandy-jüknek ezt a misztikus átváltozást, vagy az egyszerű hűtlenkedéseket követő elhagyásoknak a számukra megfejtetlen és ezért bizonyára asztrológiai okát. E fiatal élettársaikkal szemben, akár tudatosan, akár tudatlanul a férfi szerepet játszani és betölteni kívánó, felvilágosult és emancipált hölgyek, annyira felvilágosultak sajnos, hogy azt képzelik, hogy a fiatal szerelmeik és szeretőik mindig általuk irányíthatók és kezelhetők maradnak, ugyanis nem volt aki felvilágosítsa őket arról, hogy a férfiaknak (tisztelet a kivételeknek és a csodáknak, de) a legkorábban 28, sőt, inkább csak 35 éves korukban indul be szellemi értelemben is a férfiassága, vagyis akkor, amikor a Rudolf Steineri elmélet szerint, a felelős lélek kialakulásának az életciklusába lépnek. De honnan is tudhatnák szegény mai nők ezt a nagy titkot, hiszen nem csak, hogy az édesanyjuk, hanem már a nagymamájuk is elvált az apjuktól nagypapjuktól, miután azok férfias magukra ébredésének a következtében, a határozottabbá váló magatartása és főképpen a gyermekek nevelésében mutatkozó új erkölcsi érték- és életszemlélete, kezdett a még fiatal, de emancipáltan önérzetes mamák számára kényelmetlenné válni mondván, hogy a férjek (apák) túl agresszívek az ők finom női lelkeik számára.

Nemes Gabriella:

Adott egy sűrű forgalmú kétsávos út. Egy átlag nő be akar sorolni a belső sávba. Kiteszi az indexet, majd türelmesen kivárja, hogy az 5-6. autó végre beengedje maga elé. Közben nem bosszankodik, legfeljebb idegeskedik, hogy esetleg valami miatt nem lesz képes besorolni a belső sávba.

Ugyanez a szituáció egy átlag férfinél hogy játszódik le? Kiteszi az indexet és ha a 2. autó sem engedi be, akkor dudál és szitkozódik és erőszakosan besorol a belső sávba.

A jelenséget több férfin, többek között saját páromon megfigyeltem, akire rá is szoltam (figyelem: ekcémaveszély), hogy semmi tolerancia nincs benne? Minek dudálni?

Majd megvitattam barátnőmmel is a jelenséget. Erre ő: figyelj ide Gabi. A férfiaknak vérükben van a versenyzés. Még a spermiumok is csak győzni akarnak. Ők ilyenek, a tesztoszteron miatt. Bezzeg vannak helyzetek, amikor örülsz a tesztoszteronnak mi? Hát akkor fogadd el, hogy ez is annak a versenyszellemnek a megnyilvánulása!

Kérdés: a meg nem értett férfi természet miatt nem tetszik nekem ez a viselkedés?

L Sz:

Gabika! Majdnem szóról szóra azt akartam mondani, amit a barátnőd! És az ekcéma - veszélyre, annak az okára te is jól rá tapintottál. Azonban és ugyanakkor nagyon szomorú vagyok, mert ha még ti is (Csak Lindával egyelőre...) azt látjátok és képzelitek, hogy ezt a témát azért indítottam és idáig is csak arról írtam, hogy a nők miben viselkednek helytelenül a szerintem mindig helyesen viselkedő és cselekvő ügyes fiúakkal és bocsánattal legyen írva: tőkös férfiakkal szemben, akkor mit várjak el másoktól? Te jó Isten, ki fog megérteni - Violetán kívül... - engem? Gyerekek, az Isten szerelmére, én nem szidok senkit és nem panaszkodom senkire, se férfira sem nőre, hanem éppen hogy a női, volt és jövőd rendelőimnek szeretnék segíteni, hiszen ők vannak hatalmas nagy többségben! (Kb. 85 - 90 százalékban!) És esetleg az ide tévedő férfiaknak is, hogy jobban értsék meg magukat, jobban megértvén az apaságukat és megértvén azt is, hogy mi az, amit a nők éppen az ontológiai - női determináltságuk miatt nem képesek meg látni bennük, mert az számukra túl elvont, gyakorlatilag és anyagilag megfoghatatlan (Sőt: a legtöbb esetben a férfiak számára is megfoghatatlan!), vagyis a potenciális felelősségteljes apaságot, az igazi férfiasságot tehát. Mert

pontosan erről beszélek Gabika: Ti., hogy a férfiasság még egyáltalán nincs befejezve azzal, hogy a spermium befurakodott a női petesejtbe, de ugyanakkor a női petesejt számára - és a te számodra és sok, ha nem is petesejt, de mondjuk úgy: szüzi női lélek szinten maradt nő számára már az is sok (És sokk!), hogy belé furakodott, furakodik, és verseng. És ettől kezdve csak ennyit képes meglátni a férfin. És ettől fogva, hogy "hirtelen" mindig csak ezt a zavaró és nem egy esetben sokkoló befurakodást képes látni, és tudni a férfiről, "természetesen" előnti a mérget, amikor a, nevezzük úgy: apa-férfi, aki éppen ott ül mellette az anyós ülésen, amikor ő vezet és éppen azt akarja tenni, amit a furakodó sperma-férfiak, rá szól (Mármint a hosszú távú következményekben is gondolkodni képes "apa . férfi".) hogy ilyet többé soha ne csináljon. Nos ilyenkor a nő, fogja magát és nyugodtan félre húz jobbra és megállítja az autót az első járdaszegleten és kiszáll az autóból és miután kiszáll az autóból, csendesen de biztosan kiveri a vezérlőt, hogy a férfi (férje, szertője, stb.) ne szóljon bele az ő dolgába, ne gyalogoljon be az önértékebe, tanítsa őt sem vezetni sem autóvezetési etikára, hanem nézze meg, hogy a többi hozzá hasonló hülye sperma hogy viselkedik. Bezzeg, azoknak lehet ugye, és csak azért mert férfiak! De lám neki, csak azért mert nő.... lá - lá - lá.

Ha úgy vélték, mégis, hogy értitek, hogy miért írom (Többek között, egyáltalán nem azért, hogy meghatározzam azt, hogy "mi fér bele" a nőies - női, vagy férfias - férfi viselkedésbe...), akkor szóljatok, hogy folytassam. Vagy ha megkérdeznék, hogy mi volt annyira nehéz és félre érthető az eddigi felvezetésemben, nagyon hálás lennék, mert ismétlem: kiinek és miért írjam, ha még ti sem értitek a lényegét? Vagyis, hogy miért írom, hova is akarok kilyukadni? Esetleg még egyszer mégis megkísérlem:

A felvetésem az, hogy a férfiaknak könnyebb értékelnit a női párjukat és könnyebb, mert az utódok által megjelenített "egész élet" miatti felelősség-érzetük miatt, nekik egyenesen szükségesebb arra is figyelni, hogy mi lehet feleségük lelkében, elméjében, képzeletében, stb., miközben a mai körülmények között, annak köszönhetően, hogy már majdnem nem is létezik olyan munka amit kimondottan csak férfiak végezhetnének el, és amikor a szociális háló is biztosítja a nő számára, hogy akár három, vagy négy gyermeket is gondozni és (Na itt van egy kicsi gond, hogy mit is nevezünk ma annak:) nevelni is tudjon, semmid. de semmi gyakorlati "kényszerítő" erő nincs, ami arra kényszerítené a nőket, hogy a nők próbálják megérteni és el is fogadni a férfiaknak, a nem a "spermiumi - adoniszi, élvezet-adói", hanem a hosszú távon is gondolkodni és a későbbi fejleményeket is előre látni képes fegyvermezői - "apai" férfiasságát. Hogy a Gabika által indukált példánál maradjunk: Ezúttal is az apa ül az anyósülésen, az emancipált feleség-anya a hátsó ülésen, és a 18 éves fiúk vezet. És fiatal és ambíciós gyermek lévén (Az anyuka tojtott és elkényeztetett és nagyképű fiacskája) éppen azt teszi, vagy akarja tenni, amit Gabika olyan jól megfigyelt: indexelés után egy - két autót még elenged, de a harmadik elé már bevág. Erre fel az apa, nagyon is tudatosan (pontosan azért mert azt akarja, hogy a fiú tudatlanja ezt egy életre jegyezze meg ezt magának és éppen ezért, ott helyben...) egy percet sem késlekedve, visszakézből úgy szájon vágja, hogy esetleg még az orra vére is elered. Nos, véleményeket kérek arról, hogy mit fog tenni erre fel az emancipált anya-feleség, aki általában sem tûr meg a környezetében ilyen férfi-gonoszkodást, nem, hogy a hülye férje így "megsebezze" lelki értelemben is, nem csak testileg az ő ártatlan fiacskáját?

Nemes Gabiriella (A Továbbiakban: N. G)

De miért vágná az apa szájon a gyereket? Nem éppen örül neki, hogy ilyen "tökös" fia van?

De ha mégis pofán vágná, az asszony valószínűleg pár napig megtagadná tőle a kegyeit.

Nilván nem lehet az a célo, hogy minden egyes viselkedést külön-külön kielemeztessenek.

De én tényleg azt hittem, hogy ez bunkóság, ez a viselkedés! Ezért majd minden olyan helyzetben, amit elsőre "bunkóság"-nak ítélek meg, el fogok gondolkodni, hogy vajon az-e, vagy valóban a szükséges és kívánatos férfi princípiumot testesíti meg éppen? És ezáltal csökkentem a saját, belső, tudattalan, férfival szembeni ellenállásomat. Nem?

Értem, hogy el vagy keseredve, ha úgy tûnik süket fülekre találsz. De nem kell, mert nagyon fontos dolgokat írsz, még ha lassan is értem meg - de ha egyszer valóban megértem, onnantól visszafordíthatatlanul részem lesz.

Csüdöm Linda (A továbbiakban: Cs L)

Szilárd, szerintem nincs mit szomorkodnod. Értem én miről beszélsz, csupán a tiszta átlátás kedvéért, tettem fel a kérdést, hogy miről lehet felismerni az igazi férfit (van ilyen manapság????), vagyis hogy mik azok a megnyilvánulások, amik miatt a "gyenge női lelkek" nem kell hanyatt vágódjanak és menekülésre fogják.

Ha Viola megért téged, vagyis amit akarsz mondani, akkor kérd meg fogalmazza meg Ő azt, amiről Te azt gondold, hogy nem értették meg. Mert én azt nem értem, miből gondold azt, hogy nem érteném amit mondani akarsz?

Az elgondolkodtat engem, hogy mikor lesznek normális férfiak a világon, ha akik hamarabb felébrednek, jobbra nők (tőled is sokkal több nő kér horoszkópot, mint férfi). Ha felébred az a nő, aki előtte irányította a férjét, a horija elkészíttetése után elég kényes helyzetbe kerül. Most már tudja "mitől döglök a légy", a férje alszik tovább esetleg. Megint úgy néz ki tehát, hogy ő akar okoskodni, kekeckedni, irányt szabni.

Ahogy ezt ide leírtam, persze dereng, hogy ez elkerülhetetlen és úgyis az lesz a dolog vége, hogy a zavarosabb fél fog lelécelni. De itt hagyom most már azért.

K. Sz:

Gabika, a példabeli apának, amennyiben ténylegesen igazi felelősségtudattal és hosszú távú következményekkel való számolási képességgel rendelkező apáról van szó, azért kell(ene... - ha nem félne a feleségétől.) visszakézből szájon vágni a még 18 éves, tehát valamelyest apa tisztelő és az apában esetleg még bízó fiút, hogy az egy életre megjegyezze, hogy nem csak, hogy a saját életét, és nem csak, hogy az anyját és az apját nem kockáztathatja, egy - egy ilyen spermiumi vetélkedési - győzedelmeskedési indíttatástól hajtva, hanem azoknak sem, akiknek az autója elé behúzott nagy hirtelenül, férfias türelmetlenségében, illetve tévesen érzékelt bőszerű fiasságában. (Ezek szerint tehát a jövődö gyermekeid, jövődö apja, még nem részesült ilyen apai nevelésben. Mondd el tehát neki, hogy amennyiben fiaitok lesznek és 18 éves korukban, valamelyikőjük a ti jelenléteketben ugyanazt a húzást elköveti mint ő éppen a te jelenlétedben művelt, és ezért ő majd ezért jól szájon törli a legényt, te nem fogsz majd vele cirkusozni és az orra alá dörgölni, hogy bezzeg, magadat nem törölted szájon annak idején, hanem, ahelyett, hogy a műszerfalra vért köpködő fiadat vigasztalnád, határozottan megdicséred az apát és példának állítod, és aznap este még forróbban fogod szeretni az ágyban. - Hátha megérti finom, a nőies célzásodat...)

Linda: Igaz ugyan, hogy a Bak karmával (is) rendelkező Elta-főnök, akitől én tanultam, utólag nagyon eltévedt, de egy két, nekem tetsző tanítása, érvényes maradt számomra az időben. Egyet a Maresz fórumába írtam, amikor hírül adta, hogy saját portált épített és nyitott. A másik így hangzik: kétszer hagyhatjátok, hogy vétkezzenek veletek szemben az emberek, legyenek, barátok, élettársak, közeli, vagy távoli ismerősök, vagy ellenségek. Esetleg háromszor... Habár az is igaz, hogy aki kétszer már vétkezett, elég ritka, hogy harmadik alkalommal ne vétkezzen. De a harmadik véteknél, mindenképpen szakítsátok meg vele a lényegi kapcsolatot. Ez nem azt jelenti, hogy többet egyáltalán még csak nem is nem beszéltek vele, nem! Ti attól még továbbra is meg adjátok neki a tiszteletet. Hanem azt, hogy nem vesztek részt vele semmiféle komolyabb közös ügyletben, pontosabban: hogy nem játszódtok többé vele. A harmadik, amit megjegyeztem amit akkoriban én egyáltalán nem hittem el, és amiben az idő teltével szintén igazat kell adnom neki a következő:

"A nő tette tönkre a férfit és neki is kell helyre hoznia."

Mit szóltok hozzá? Segítségül: Ion Dumitrescu, ezt metafizikailag és hosszú távon, vagyis sok, sok - sok, és sok generáción át értette...

K. Sz.

Nem csak némely nők, de a nők többsége, sajnos, egyenesen, vagy titkoltan, de majdhogynem diadalittasan veszi tudomásul, hogy a férfiak átlagban 10 - 15 évvel korábban halnak meg (Ebben is legyőztük az ősi ellenséget, le győztem a rajtam uralkodó, vagy uralkodni akaró férjemet, férjeimet, élettársaimat!), holott kétségbe kellene esniük emiatt. Hiszen ez azt jelenti, hogy a nők nagy többsége férfi nélkül: pár nélkül, vagyis külső Jang-megtestesüléssel való együttműködési lehetőség nélkül kénytelen leélni életének a legfontosabb éveit (Ezek szerint, átlagban két szaturonszi ciklust), azokat az éveket, amikor a maximális kiegyenlítődési képességre kellene szert tennie. Ehelyett viszont, éppen, hogy ennek a fordítottját éli meg: teljesen "vissza-nőiesedik". És azt, hogy a jelenség mármint a korai férfi elhalálozás - nem vicc, az is bizonyítja, hogy Magyarországon, a több gyermekes anyák között már egész mozgalom indult, Mentsük meg a férjeinket, névvel. Azt itt és most nem kívánom firtatni, hogy milyen módszerekkel kívánnak segíteni a virtuálisan és potenciálisan veszélyeztetett férjeiken a jelenségre fejüket fel kapó, és saját érdekükben is (hogy ne özvegyüljenek meg ideje korán) a hathatós tettek mezejére lépni szándékozó férfiasan cselekedni kívánó - kedves magyar hölgyek. Felelőtlen férjeikkel rendszeresen beszédetni az orvosok által előírt prosztata- és szív gyógyszereket, vagy eltiltani azokat a boks- és futball meccsekről, vagy sör és vodka helyett üdítőket és kínai, meg angol gyógyteákat itatni velük. A jelenséget, mármint, hogy ezt a tökök bajt már a hölgyek, de inkább feleségek is komolyan észlelték és észre vették tömegesen is, csak azért írom le, hogy nem a légből kaptam, és ha már létezik, akkor azt is elmondhassam, hogy gyakorló asztrológusként azt is tudom (mivel megfigyeltem, de bizonyítani nem tudom, ez majd a belátóbb pszichológiának a feladata lesz száz év múlva, amikor a jelenség, majd politikai problémákat kezd felvetni), hanem csak oda akarok vissza utalni a szűk körű olvasóim számára, hogy mind a hölgyek, mind a férfiak körében egyenesen halálos a koncepció tévedés az igazi fiasságról.

Az általános mai (fogyasztói..., tehát általában férfi - női) koncepció a férfiről ugyanis, teljesen eltér a régiről és az, hogy az, legyen elbűvölő, sőt: megbabonázó, és amennyiben még pénzt is tud keresni, hát az is jó még valamire (Legalább önmagát eltartani Olyan esetem is volt, amikor a hölgy rendeltem azzal magyarázta és a saját részéről abszolút logikusak vélte azt, hogy az élettársára nem hallgatnak az ő előbbi házasságából származó gyermekei, mert a jelenlegi férfi, sok gyermektartást kényszerülve fizetni a volt-feleségének a szintén korábbi házasságából származó, gyermekei részére nem képes a család anyagi szükségleteihez akkora mértékben hozza járulni, hogy komolyan vegyék, vagyis, hogy tekintélye legyen....), de a legfontosabb az, hogy tudjon még, nem csak orgazmust provokálni, hanem, testileg és lelkileg is, simogatni is! (Vagyis, ha nem is egy Rokefeller, de legalább egy erkölcsös Casanovai igyekezzék lenni!)

- Szégyellem is leírni, de muszáj megtennem: Sajnos, bensőségesség-létrehozási képesség-hiány miatti panaszt, vagy meghittség-teremtési képtelenségről, de legalább a rendelő személynek az ilyen jellegű határozott törekvéseinek, a párja, vagy volt párja részéről történő honorálási viszonzási képességek vagy törekvések elmaradásáról, azok teljes hiány miatti panaszt, akár női, akár férfi részről jövően, 19 -edik éves asztrológusi tapasztalataim során, még egyetlen egyszer sem találkozhattam, olvashattam! Arról viszont igen, hogy némely széplelkű hölgy, miként tanította meg a Gabika példája kapcsán és abból a példából kiindulva, általam (Bocsánat!) "töketlenek" nevezett férjét arra, hogy neki milyen jól hangzó és az elismerésre és dicsőre vágó női lelkét nem csak simogató, de azt még némileg - állítólag....- fel is emelő szép szavakat és formulákat (hazugságokat) sugdosson "előtte és olyankor" a fülébe! És arról is, hogy miután a készséges férjeik ennek az egyszerű női kívánságnak eleget tettek és néhány hónapig, vagy évig gyakorolták nem csak a széptevést, de a szép-suttogást is, feleségeik hálaképpen el is váltak azoktól! Természetes, hogy ott hagyták ezeket az ostobákat, mondom én, hiszen még a sokat bíró női szellem sem képes elviselni károsodás nélkül a férfi részéről, annak irányából, ennyi mocskos hazugságot! És ezzel, választ kaptunk arra, az eszmefuttatásunk elején feszegetett kérdésünkre is, hogy - amennyiben annyira feleslegessé válhatott az utódnemzési és nevelési "technológiában" az apa (Helyét mára átvévén a beondó orvosok és a nevelő pedagógusok, esetleg sportedzők.) akkor miért nem tudnak a nők egyszerűen, már eredetileg, önmemzés útján szaporodni?

Tehát, azért mert: Amennyiben azzal a hatványozott hazugságokat tartalmazó imaginációval, vagyis a jóságáról és megértésről és odaadásról és áldozatkészségről szóló hamis önképekkel önképzetekkel termékenyítenék meg a nők önmagukat, akkor, nem csak, hogy olyan gyermekeket szülnének, akik eleve képtelenek lennének a kiegyenlítődesi rendeltetésüket minimálisan is beteljesíteni, hanem egyenesen kiveszne az emberiség! Úgy látszik, hogy a testünkől külön álló, tehát az annál hűvösebb fizikai állapotot igénylő herékben termelődő spermiumok valahogyan mégis tartalmaznak annyi és olyan romolthatatlan kauzális fényt, amit több generációs alkoholizmus sem képes tönkre tenni és amely termékenyítő kauzális fény (Jang-mag), biztosítja azt, hogy bármennyire is korrumpált (korrumpált) lett legyen is egy férfi (apa), a sperma-magja mégis annyira romolthatatlan, hogy biztosítja a szellemi spirituális szempontból romlatlanul megfogható utódok nemzését. Nem is képzelitek, hogy mennyire megnyugodtam, amiért erre, a számomra a múlt héten felmerült és fölöttébb nyugtalanító, spirituális talányra választ kaptam!

De térjünk vissza a leggyakoribb végzetes és jellegzetes férfi betegségekre, a prosztatára-rákra, amiről meg egyeztünk már (A téma-indító Szilviával legalább is), hogy abból ered, illetve az neki a spirituális, sőt: kauzális (igazi) oka, hogy a férfi helytelenül éli meg a férfiasságát, illetve abból, hogy az emancipált nővel nőekkel és főként a nőjével (feleségével, élettársával) szemben egyszerűen képtelen megélni, illetve érvényesíteni az un. apai férfiasságát. Arról, hogy, ez a jellegzetesen férfi betegség, általában vagy a pszichológiai értelemben vetten, igen tökök (mindent és mindenkit leteperni és irányítani törekvő), vagy a tökéletes férfias késztetéseit érvényesíteni teljességgel képtelen, vagyis azokat a családi béke kedvéért, és a legtöbb esetben, nem is a feleségük, hanem az anyósaik kedvéért teljességgel lefokozni, illetve elnyomni kénytelen férfiakat sújtja.

(Mikor jön már el az, az idő, amikor a pszichológusok és a szociológusok és a szociográfusok és a pszicho-pedagógusok, de az orvosok is, vagy éppen a jogászok, megtanulják és figyelembe veszik a betegségeknek a lelki és szellemi okait is, és ebből az eddig megszokott (materialista) szemléletől eltérő és teljesen más ok okozati értelmezési perspektívákat nyitó szemszögből vizsgálva a valóságot, vonják le, a törvény-alkotó politikusok előtt is hiteles és megbízható tudományos következtetéseiket?)

De szerintem vagyis az asztrológusi megfigyeléseim szerint - nem annyira a köznapian férfias, tehát az un. macsós, hűbörgős, vagánykodós, kakaskodós (gyűjtő fogalmunkkal: tökök) és agresszív erőknél és készteseknek a túlzó túlzott kiélése, illetve az elfojtása miatt betegedik meg a férfiak heréje, vagy dülmirigye, mint ahogyan azt korábban feltételeztem, hanem azoknak a férfiasabb és ezért kényelmetlenebb késztetéseknek és magatartásoknak, lelki erőknél (misztikusan: energiáknak) az elfojtása az, amelyek nem csak hogy az anyósoknak, hanem amelyek már a fiatal feleségeknek élettársaknak sem tetszik! Hiszen amennyiben az ilyen fajta férfiasságuk kiélési lehetőségének az akadályába ütköznek az ilyen férfiak, azt könnyen megoldják, úgy, hogy más nőt keresnek és tartanak a feleségük mellett, vagy elmennek foci, hoki, vagy box - meccsre, motor- és autóversenyekre és utána a kocsmába, vagy ürügy nélkül, direkt a kocsmába, vagy esetleg horgászni, vagy magas hegyeket mászni, és amennyiben nem ezeket a pótló megoldásokat választják, de elválni sem akarnak, akkor néhányszor felpofozzák vagy valami más, még szélsőségesebb módszerrel megtörik az életük párja ellenállását (Pl. amennyiben az nem dolgozik és nincs valamilyen más személyi jövedelme, pénz-keresete, nem adnak pénzt neki.)

Szóval, az első fokú ellenállás problémája így úgy, de megoldható. Ha másként nem, hát válással. Az viszont, amikor a férfi a gyermekek erkölcsi - szellemi nevelésében és az élet nehézségeihez való szoktatásában van kiokítva és abban le fokozva, vagy attól egyenesen eltiltva, már nem oldható meg, még csak válással sem, hiszen nem arról szól a válás, hogy volt egy nőm, lett egy másik nőm, vagy több más nőm, vagy ha nem ez, akkor még többet meccsezek, gyúrok a kondi teremben, járok ló, motor és autóversenyekre, iszok, hegyet mászok, vagy horgászok, mert a gyermekei a feleségétől való válás után is az ő gyermekei maradnak! És, mivel a férfiban is létezik ennyi evolúció után un. apai ösztön, akkor is nyomasztja az a tudat, sőt, bizonyos esetekben még kétségbe is esik, amiért azokat nem ő nevelheti az ő megérzései, meglátásai és esetleg: spirituális tudatossága szerint azokat.

Holivudi megfigyelés, hogy még a mély-pszichológiai és a humánusan meghatározható, meggyőző szerep-alkításukért oscar-díjakat is bezsebelő női filmsztárok, akik aztán tényleg nem szorulnak rá arra, hogy az első széptevőjüknek a karjába vessék magukat, előszeretettel, a szüleik által (Milliomos, milliárdos csemete), vagy a sors által elkényeztetett (Szintén valamilyen olcsó művészetben hirtelen sztárrá lett: pl. dobosok, gitárosok) cirkuszoló botrány-hősöket, az un. rossz fiúkat részesítik előnyben, illetve választják szeretőnek, sőt, akár férjnek is, az un. megállapodottabb, nyugodtabb és

minimum viselkedni tudó érett férfiakkal szemben. Nem a hóbörgő, szeszélyes agresszivitással van tehát baja a nők nagy többségének, sőt: ezt kimondottan férfiasnak és élvezetesnek, de legalább is, kihívóan és élvezet-keltőn izgalmasnak találja. Hanem azt az "elvárásos" férfiaságot, azt a következetes igényességet találják fárasztónak, sőt: egyenesen megalázónak, és személyi jogot és önérzetet sértőnek, amely bizonyos erkölcsi elvekre is alapoz. Mint pl. általában a pazarlással és a zabolátlan, vagy irracionális pénzköltéssel szembeni rosszállás nyílt kifejezése és annak a korlátozásának, sőt: megszüntetésének a szükségére tett megjegyzések, elvárások, még akkor is, ha ezt az illető személyek anyagi helyzete nem indokolja. Lám csak, a Tökés László felesége is "arra lett pipa" , amikor a püspöki család megvagonosodván, a férj kezdte rosszállani azt, hogy "Edit-asszony" , Debreceni fodrászokhoz jár át Nagyváradról a haját megigazítani, illetve, könyvelési elszámolást kért a püspökné, bizonyára gyanúsán sokszínű és sokszámú költségeiről.

Joó Viola:

Gabika!

Mielőtt más is beleesne az agresszív férfi-szelid nő téves általánosításába, leírom, hogy én és a húgom és szerintem édesapám is bizonyára annak köszönhetjük, hogy balesetmentesen nyugtázhatjuk eddigi családi autózgatásainkat, hogy csak édesapámnak van jogosítványa és édesanyámnak nincs. Mert ő így kommentálta időnként apám vezetését: "hát, én ezt nem engedtem volna át", "na! miért nem mentél?" és több nőismerősöm bevallottan megszállott gyorsajtó.

A pozitív férfikép kialakításához segítségképpen leírom, hogy Magyarországon már úgy gondolják, hogy a gyereket pofozni, nyakonvágni valami paraszti primitivizmus, és bunkóság, ezért nem is teszi senki ehelyett pszichológia megdumálásokat és trükköket illik alkalmaznia a civilizált embereknek. Ja, és a gyerekre rákiáltani is állatias és primitív, mert a gyerekek meg kell magyarázni, hogy mit miért szabad és mit miért nem szabad. Én is így gondoltam, amíg nem foglalkoztam gyerekekkel. Anyám is azt vallotta és vallja, hogy a verés, pofon a gyerekek megalázó.

S közben az van, hogy a gyerek egyáltalán nem biztos, hogy aztán megjegyzi, ami félig meddig megértett, de biztos, hogy megjegyzi egy-két pofon kíséretében. Nem arról van szó, hogy bizonyos embereknek nincs elég türelme a gyerekekhez, hanem arról, hogy ha kellemetlen a szülőnek, ha nem, ez nem csak róla szól, hanem a gyerekről is, és bizonyos dolgokat nyomatékostani így a legegészségesebb, mindenkire nézve. És a gyerekek szeretete a szülő felé pedig egyáltalán nem csökken, sőt, annál inkább tiszteli, szereti és biztonságban érzi magát egy következetes, erélyes szülő mellett. Nekem rémlik is halványan valami mondás, amit gyerekként hallottam valahol: "aki nem csapja pofon időnként a gyereket, az nem is szereti".

Nem arról van szó, hogy hát, istenem, időnként mindenkinél elszakad a cérna és eljár a keze. Nem szeszélyességből, indulatosságból fakadó pofonokról, nyaklevesekről van szó, hanem egyszerű nyomatékos negatív élmény társításról.

Ez nem szégyenletes módszer, hiszen pontosan, hogy csak így lehet egészséges gyerekeket nevelni.

pl. nekem van egy olyan észrevételem, hogy azok a gyerekek, akiket pofoznak (persze indulatmentesen, tehát információ-nyomatékként) azoknak jóval csökken a hajlama az öngyilkosságra.

Igazolja ezt az én példám is, akit egyáltalán nem vertek, vagy pofoztak (leszámítva 1 db pofont tíz éves korom körül, de azt indulatból...) és tizenéves koromtól folyamatos öngyilkossági képzelgések kerülgettek, aminek kiváltó oka első sorban az oroszláni, nyilasi gyengeségeim, félénkségem, ebből fakadó kudarcaim, mellőzöttségi érzéseim stb. voltak. Jó példa egy Skorpió karmás barátnőm, akit következetesen elverték pálcával időnként, és emellett nem is kényeztették egyáltalán, nem volt jellemző, hogy ilyesmire gondoljon. De sorolhatnék több személyes ismerőst, olyat akit szintén nem kényeztettek, hanem házi munkákra neveltek, de igen intelligens révén pofozni nem pofozták, mert legtöbbször kötelességtudóan viselkedett, tehát nem követelt szigorúságot általános, spiritualitás nélküli elvek szerint.

Természetesen, ő sem közelítette meg azt a szintet, amit én, de volt egy misztikus vonzalma az öngyilkosság témája iránt. És aztán láthattam az utánam jövő generációk öngyilkosságot népszerűsítő divatját az interneten a városi tizenévesektől, a fényképeiken életunt divatmodellként megjelenő lányoktól és fiúktól egyaránt, és elnézve a vékonyka vagy éppen kövérke festett szemű, hajlakkos, flancolós fiatalokat egyszerűen látni, hogy ezeket a gyerekeket csak az anyuka "neveli" minden fegyelmelés nélkül. Minél divatosabbak és pózolóssabbak annál boldogtalanabbak. Azzal, hogy én semmiért nem kaptam ki, annak az lett a következménye, hogy tulajdonképpen az egész életbe nem kaptam megfelelő beavatást, mai napig az egyre komolyabb metafizikai, spirituális tudás ellenére a karmikus feloldásom nehézségei során mindig elsőként jön az az érzésem, hogy "mit kínlódjak én? ugyan, mi tétje van ennek az egésznek?" - Kellő pofonok nélkül, bizonyos információk nyomatékostása nélkül egyszerűen nincs meg a tudatom, hogy az életemnek tétje van. Értsük ez alatt, hogy még ez az alapvető információ sem ment be a tudattalanomba és a tudatos részem még mindig (!) kell vesződjön a tudattalanomból feljövő "nincs ennek tétje" menekülésre és sorsrontásra motiváló érzéseimmel.

K. Sz.

Újfént, hálásan köszönöm Violának a segítséget e szerfölkött kényes témában, amelyben, ismétlem: nem az a célom, hogy férfiként a nőkre (És a nőies kényelem- és élvezetvágat kiszolgáló és a feminizmus ideológiájául szolgáló pszichológiára és pszicho-pedagógiára) rá húzzam a vizes lepedőt, hanem egy olyan tanulmányt akarok írni, amelyet el tudok majd küldeni azoknak a jövőendő női (és a ritka-madár férfi) rendelőimnek, akik e kulturális és civilizációs

félrevezettségük miatt szenvednek (feleslegesen!) és számtalan betegséget szereznek maguknak, de másoknak is (ismét csak feleslegesen). És az még csak hagyján, hogy ebben a nagy megható és csaknem szívödöglesztő feminin humanista civilizációs körben mindenki fölöslegesen szenved és a férfiak prosztata-rákosodnak, a nők mell- méh. és petefészekrákosodnak, és mindannyian aranyeresednek, hanem az, hogy képtelenek elérni azt, amit a személyi horoszkópokban a Sárkányfej jelez, és amit Jézus a Mennyek Országának nevezett. Képtelenek elérni azt a kiegyenlítettség és az ezzel járó egészségi és tényleges boldogsági állapotot, aminek az érdekében az egész asztrológiai tevékenységünk és munkánk történik.

Egy személyi horoszkóp-értelmezésen belül ugyanis nincs lehetőség ezeknek a finom, de szerfölött fontos árnyalatoknak a kifejtésére, részletes elmondására. Mert hiába, hogy az emberek ezerszer hallják, vagy olvassák azt a nagy igazságot, miszerint "Olyan a mennyek országa, mint amikor egy szegény ember kincset talál a réten, de azt nem ássa ki azonnal, hanem előbb el adja (fel áldozza!) mindenét, és megvásárolja az egész földet, amin a kincs található, és csak azt követően ássa ki a kincsét és hasznosítja." Vagy azt, hogy ne földi kincseket gyűjtsetek, hanem keressétek a mennyek országát és a többit meg kapjátok ráadásul.", és hiába olvassák a Hegyi Beszédet (A boldogság feltételeit) és így tovább, és hiába értelmezzük a legnagyobb szakértelemmel a horoszkópjaikat (horoszkópjaikat!), ha egyrészt nem tudják az igazi - nem világi, nem korrupt, nem hipokrita, nem a mágikus képességeket a Jézus kiválóságára kenő - kereszténységgel társítani azt, amit a horoszkópokban feltárunk, mert ilyen "természetes" (Valójában, maximálisan természet-ellenes!) szokások miatt képtelenek, ilyen humánusan feminista apa-ellenességen buknak el és nem tudják megvalósítani azt ami az orruk előtt lebeg és amiért mi készítjük nagy lelkesedéssel a horoszkópjaikat.

- Ahhoz képest, hogy mennyi horoszkópot készítettem, igen kevés személyt (És szülőt!) sikerült nem, hogy megvilágosítani, mert az ember világosodhat meg ezeregyszer, ha nincs elég ambíciója a dolgoknak a gyakorlatban is utána járni, mert arra már lusta, vagy nincs kedve veszekedni a férjével - feleségével, anyjával, anyósával, sógorával, sógornőjével, vagy egyszerűen csak szégyenli magát a környezetétől, sőt a belé nevelt rossz beidegződésektől! Mert újfent Jézus emlékeztet arra, hogy ő nem békét hoz, hanem tüzet: hogy az igazi kereszténység miatt, vagyis a krisztusi állapot és képesség elérését biztosító tényleges (Az egyetemes törvényekkel összhangban álló) erkölcs miatt, a férjnek össze kell vesznie az ellenálló - ha ellenálló... - feleségével, a feleségnek az ellenálló férjével, a lánynak az apjával és az anyjával, a fiúnak is ezekkel és a mennynek az anyóssal (Nipával) stb.

De, hogy a megértés teljes és a Mennyek országa felé a kapu végre nyitott legyen, ide másolok egy régi eszmefuttatást a fájdalomról, azzal a célzattal és elvárással, hogy azt, amit itt olvastok, vessétek egybe azzal a ténnyel, hogy a gyermekek az első hét évben kimondottan és csaknem kizárólag a testükön keresztül, a testi benyomásaik által tanulnak, illetve válnak képessé eligazodni a fizikai világban. Majd 7 és 14 éves koruk között a lelki (És még mindig nem az értelmi!) impressziók - tehát, akár fájdalommal is járó érzelmi benyomásaik - által!

Fájdalom jelző funkciója és metafizikai értelme

Az emberiség legnagyobb nyomorúsága az, hogy nem érti a fájdalomnak a lelki-szellemi hibára- és vételkre-figyelmeztető jellegét (A téves irányba haladásra való figyelmeztető és intő jellegét). Vagyis, nem ismeri a fájdalomnak az egészség és az igazi boldogság irányába: a megváltás irányába terelő irányító, kényszerítő fontos jellegét, vagyis: nem érti a fájdalom szakrális funkcióját! Amennyiben nem közömbösen viselnék, sőt: a legtöbb esetben elfojtanánk a fájdalmainkat, vagyis a testünk és a lelkünk fájdalom-jelzéseit, hanem megtanulnánk azt, hogy melyik testrészünkben, vagy szervünkben érzett intenzív fájdalomnak mi az igazi figyelmeztető jelentése (a fájdalomcsillapítás bevett ostoba szokásának az automatikus gyakorlása helyett, a szimbolikus értelmezést gyakorolnánk), nem csak, hogy egészségesebben élünk, de boldogak is tudnánk lenni, anélkül, hogy elérnénk a halálos betegségek mérhetetlen szenvedéseit, és szomorúan, az értelmetlenségbe bele nyugodva halnánk meg.

Sajnos ebben, a fájdalom-jelzéseknek a szimbolikus spirituális értelmezésében, nem csak az orvostudomány és a testrészekben és a szervekben érzett fájdalmaknak a kauzális szimbolikáját teljesen ignoráló pszichológia gátolja meg a mai embert, de főként a szekularizált keresztény-teológia, amely az Evangéliumok szövegeiben található megfelelő jézusi tanításoknak a meghamisításával, azt tanítja, hogy nem azért szenvedünk bizonyos örökletes betegségekben, mert a szüleink és a nagyszüleink (főként az anyai ági női felmenőink!) vétkeztek. Merthogy a kauzális (karmikus) asztrológiai vizsgálatok, teljességgel és egyértelműen kimutatták azt is, hogy az öröklődő betegségek és testi málformációk igen is annak a következményei, hogy az anyai ági női őseink, de főként az anyáink, a fogantatásunkat megelőző időszakban, hosszasan és huzamosan ignorálta a testének és a lelkének a fájdalom jelzéseit és olyan jellegű negatív lelki és szellemi élményekbe élte bele magát intenzíven, amely negatív élmények analogikus kapcsolatban állnak azokkal a szervekkel és testrészekkel, amely szervekkel és testrészekkel károsítva (hibásan) érkeznek a világra a szellemi-lelki vétkeiket intenzíven és huzamosan átélő anyáktól született gyermekek.

A humánussá (polgárvá) szelídített és ezáltal a keresztény embert egyetemesen felelőtlené: természet-kizsákmányolóvá tevő, globális vallástudomány és a nyugati-keresztény teológia abból a rejtett szellemi koncepcióból indul ki, hogy boldogsága (élvezete és kényelme) érdekében az embernek a természet jelenségeivel és folyamataival szemben védekezni kell (sőt: amint látni fogjuk, végső soron a vallás és a tudomány volt annak a szellemi koncepciónak a melegágya, hogy boldogsága, kényelme megszerzése és ezek védelme érdekében, az embernek a természetet ki kell zsákmányolnia). És, hogy ezen szempontok szerint az embernek a természetből kivont, kibányászott elemek (anyagok) segítségével, valamint az anyag átalakításával létrehozott munkaeszközök segítségével a természettől hermetikusan elkülönülve, azzal szemben védekezve (vagyis: civilizáltan!) kell élnie. És ez még mind semmi ahhoz a hallgatóságos barbár közmegegyezéshez képest, hogy az élvezet- és kényelembiztosító civilizáció

létrehozása és fenntartása érdekében az embernek jogában van a természetből kivont kitermelt un. anyagok és ezen anyagokból gyártott eszközök segítségével kifosztani, legyőzni és beszennyezni, tehát összezavarni (genetikai alapjában is szennyezni), a természetet. Ennek az alapkoncepciónak csak rész-következménye az állatoknak a természeti életterükből való egyre nagyobb mértékű kiszorítása, az élettér beszennyezése, az állatok fölösleges gyilkolása (Ma már nem csak hétköznapi valóságos tény, de tudományos elméletek szintjén is elfogadott, hogy hús nélkül is pontosan úgy, sőt: még egészségesebben lehet élni, mint hússal táplálkozva. És, hogy a húsipar nagyobb mértékű, káros víz-szennyezést és fölösleges víz-fogyasztást okoz, mint a vegyipar.), az állatoknak az üzemi gyártása : szaporítása, keltetése, növesztése és fogyasztásra való feldolgozása , valamint/és az erdők kipusztítása. A (szintén húsfogyasztó!) keresztény papok rendszeresen elmulasztják felemlegetni ama kellemetlen (élvező-védekező civilizáció-ellenes) bibliabeli figyelmeztetést, hogy Az én utam nem a te utad, mondja a seregek ura. (Lásd: az egyetemes törvények megismerése és betartása árán elérhető megváltódás útja, nem a sors-könnyítéseknek, a kényelemnek és az élvezetek-növesztésének, valamint mindezek biztosításának a humanista útja), valamint Jézusnak azt a figyelmeztetését, hogy Hamarabb át megy a teve a tű fokán, mint hogy a gazdag bejusson a mennyek országába (... mint hogy a vagyonát féltő személy elérje a legfőbb spirituális éberség fokát) és: azt, hogy Nem lehetsz egyszerre két úrnak szolgálója, nem szolgálhatod egyszerre az Istent és a Mammont. (A lét-rendeltetés szerinti életet szabályozó egyetemes törvényeket és/vagy az öncélú élvezeti- és biztosítási koncepciók szerinti életvezetés ideológiáját.) Ezek, az (zárójelben felvillantott kinyilatkoztatások) eredeti metafizikai értelmüktől elszakítva, nagyon meghatározó és hatásosan (patetikusan) hangzó mondatok nagyon hasznosnak bizonyultak, amikor az egyház autonóm személyi tudat nélküli hívek tömegeire építette létét és hatalmát. A mai piackutató menedzseri társadalmakban viszont, nem csak ízléstelen tett, de a hívek számának a soradását is okozó taktikai hiba lenne ezeknek, a metafizikailag (egyetemes lét-logika szerint) amúgy is teljesen tájékozatlan papok által a lényegük szerint meg sem értett, a személyi korrupció ellenes, tényleges keresztényi magatartást jelölő mondatoknak a felidézése. Persze, Jézus jól tudta azt is, hogy a fejlődés törvényével összhangban álló, értelmes emberi tevékenység következtében létrejött, arányos mértékű gazdagság önmagában még nem negatív léterő, hanem az anyagnak mindössze egy új állapota és formája és ez az új tárgyi (vagoni) állapot önmagában nem ártalmas, mivel kauzális szempontból semleges megnyilvánulási forma, ami végső soron az emberi kreatív leleményességnek a következménye és ami, bizonyos esetekben a szellemi - spirituális fejlődést szolgálhatja. Ez az új anyagi állapot tehát, önmagában, se nem bűnös se nem büntelen és csak akkor árt ha öncélúan halmozom - növesztem a más életfeladataim felvállalása és elvégzése rovására és ha egyedül magamnak, vagy a családtagjaim számára akarom (minden áron!) megtartani. Nem a termelt gazdasággal van tehát baj, hanem túltermeléssel, vagyis, az öncélú - és ezért szűkkeblűen hitetlen, képzelet-ellenes: Atya-ellenes , illetve áldás ellenes, túlméretezett gazdasági-szükségletekben való gondolkozással aminek a hátterében mindig ott lappang a spirituális fejlődést gátló, fölösleges termék szaporítás. A baj az öncélú termék és vagyon halmozással és az ugyancsak öncélú birtokszerzéssel, az egyéni, vagy családi szükségleteken jóval túlméretezett gazdasági tevékenységgel egyoldalúan elfoglalt és azt folytonosan és öncélúan tovább növesztetni vágyó, pénzét kuporgató, vagy azt befektető - forgató , a vagyon elvesztésének a gondolatától féltő, az elvesztéssel szemben védekező (gazda-tudatában automatikusan ellenségképekkel élő: mentálisan támadó) tulajdonosnak az életképzetével van: a rejtett agresszivitást és a spirituális zavartságot kiváltó gazdasági aggodalommal. A hatás visszahatás törvénye miatt ugyanis az, aki valami ellen, vagy valaki ellen védekezik, kikerülhetetlenül támadni fog valakit (a vagyonát károsító képzeletbeli rablót, tolvajt, szélhámos bankárt, figyelmetlen hivatalnokot, stb.) mentálisan és képzeletben. Aki viszont a képzeletben és a gondolatban (tehát ideális szinten és rejtve) támad, a rezonancia törvénye miatt , előbb utóbb megtámadják a természetben is és aki fél, hogy valamit elveszít, az ha nem is veszíti el pontosan azt, aminek az elvesztésétől fél, a veszteségtől való félelme: tudattalan szorongása közben elveszít valamit, ami számára a hamis biztonság-érzetet adó vagyonánál sokkal fontosabb és lényegesebb (pl. a nyugalmát és ezzel együtt az egészségét, szerelmét, vagy épp a gyermekét.). Carl Gustav Jung mindössze a rezonancia (magyarán: zsák megtalálja a foltját), a kiegyenlítődé és a hatás - visszahatás törvényének az összehatását fogalmazta meg abban a híressé vált tételében, miszerint az áldozat mindig kihívja maga ellen a gyilkost. Azok a tizenhét éves Philadelphiai fiatalok, akik katonásdit játszva, fegyveresen és tetőtől talpig elmaszkírozva magukat, becserkészték egy amerikai buddhista missziót, de amikor megijedve attól, hogy a szerzetesek valamelyike felismerheti és feljelenetheti őket, lelőtték mind a kilenc szerzetest, mindössze eszközök voltak egy olyan spirituális sors-játszmában, amelyet valójában a Buddha szobrocskák belsejében a misszió anyagi bázisa erősítése érdekében ópiumot csempésző és azt aranyért értékesítő, maguknak és híveiknek jót akaró szerzetesek indítottak el. Az agresszív karmikus képzelettel rendelkező és élettapasztalat nélküli, tehát felelősség-tudat nélküli kiskorú fiúkat ártatlan játékosokból hirtelen tömeggyilkosokká tevő szerzetesek mindössze a buddhizmus terjedése érdekében és a templom pompájának az emelése érdekében vágtak bele az ópium csempészetbe, amivel azt érték el, hogy egyre magasabb (vallásos) szinten kezdtek el rettegni a jó ügy érdekében elkövetett bocsánatos bűnnek képzelt eljárásuk lelepleződésétől, amit a rendőrség valamiért elmulasztott végrehajtani. Aki gazdaságilag akarja biztosítottak tudni az életét, az lényegileg spirituális szempontból - a lehető legbizonytalanabbá teszi. Lásd Jézusnak a homokra és a sziklára építkező emberről szóló példázatát. Jézus nem a gazdaságot tekinti ab ovo negatív természetűnek és egyáltalán nem a gazdag embereket jellemzi gonosznak és erkölcstelennek, hanem ismervén a mágia (teremtés) törvénye mellett, a polaritás és a kiegyenlítődé törvényét is, a gazdaság-központú (szűk keblű, áldás - ellenes) gondolkodásnak az egyoldalú, illetve a zavart jellegére és annak a következményeire: a zavart képzeletre és a negatív és zavart képzetek (ellenség képek és veszteség képzetek) által működtetett egyéni képzelet által beidézett lehetséges betegségekre és más szerencsétlenségekre figyelmeztet: Aki meg akarja nyerni életét, elveszti azt és aki feláldozza életét megnyeri azt. - Aki be akarja biztosítani magának a tehetsége és a leleményessége (tudománya, tehetsége, stb.) segítségével megszerezhető élvezetes és a

kényelmes (a természet megnyilvánulásaitól elszakadt, erőfeszítés-mentes) életet, elveszti azt, és aki ezt a törekvést feladja annak érdekében, hogy az életét sokkal mélyebb és realisabb értékek szerint folytassa, eléri azt, hogy az ébersége segítségével élete minden részletét és vetületét a maga teljességében (egészében: egészségében - egészségesen) átélhesse. A keresztény papok és teológusok, ahelyett hogy rendesen végeznék a dolgukat és az Evangélium metafizikai értelmezésével (Azért jöttem, hogy felfedjem azt, ami a teremtés óta rejtve van) a képzelet zavarnak (a bűnbe esésnek: az éberség elvesztésének) a gazdaságivá fejlődött eredeti okára rámutatnának és ezáltal feloldanak az általuk ápolta közösségekben az öskorrupció következményét: az öncélú élvezetkereséssel egybekapcsolt kényelem-keresésből és ezek biztosításából eredő zavart személyi képzeletek által létrehozott valóságnak a következményeit, arctalan és kegyetlen időkről sopánkodnak és misztikus, vagy humanista ködökbe süllyeszti a tudományos (akadémiai!) rangra emelt létrontás tényét, holott Jézus ezzel a mentalitással nyíltan szembefordult:

Jaj nektek írástudók, jaj nektek törvénytudók és jaj nektek farizeusok. Nem mertek belépni a mennyek országába és bűnös képmutatásokkal lehetlenné teszték a belépést azoknak akik be akarnak lépni. De a keresztény farizeusok nem jajgatnak, hanem az ókori zsidó elődeikhez hasonlóan, vállukat vonogatják és az égre mutogatnak az üzemileg gyártott csirkék és disznók elfogyasztása után: Mindannyian az ő kezében vagyunk.... Szól a hipokrita mentegetőzés. Az így felvilágosított - lelkiismeret furdalásaitól felmentett: felelősségtudatától megfosztott - hívő pedig tovább hiszi, hogy joga van a saját személye és a családja, valamint a közössége boldogsága és biztonsága, illetve az öncélú kényelme és élvezete (haszna) érdekében kizsákmányolni, összezavarni és eltiporni a természeti környezetét és végső soron összezavarni saját biológiai természetét. Mindezt jó keresztényként megteheti, csak éppen a vallásos eszmerendszer által meghirdetett erkölcsi rendszabályok és az adott eszmerendszer hirdetői, alapítói vagy fővezérei által körülírt, megnevezett és meghatározott külső (személyen kívüli, objektív) Isten, vagy eszmekör ellen ne kövessen el úgynevezett vétkeket.

Egyetlen misztikus iskola, vallásos, vagy polgár-filozófiai eszmerendszer sem fejt ki érthetően, hogy mi a fájdalomnak és a szenvedésnek a metafizikai funkciója. Azt, hogy az anyagi (fizikai) világ és ezen belül a természet, illetve a biológiai élet, nem más mint a Teremtés határállapota, határléte és az embernek mint Isten Első Ideájának (Adam Kadmon), illetve, mint az Istennek a földi megtestesülésének, az a legfőbb dolga, hogy a karmáját feloldja és a megváltást, vagyis, hogy a karmától (Lilithtól) megszabadult öntudata segítségével az egyetemes tudatát elérve, a teljes egészségi és boldogsági állapotát elérje, mind fizikai, mind lelki szellemi szinten. Az, hogy a saját lényén (személyén) keresztül, saját természeti testével (idegzetével, érzékelési képességével), az által, közvetlenül megtapasztalja a teremtés különböző természeti megnyilvánulásait, és hogy ez által megértse (belássa) és a benne levő: az ő személyi tudata által szellemileg is megnyilvánult Teremtővel: az általa érzékelt és észlelt természeti létformákat és jelenségeket regisztráló - ellenőrző Teremtő- Megváltó összellellemmel összekösse, mindazt amit érzékel, érez és észlel. Az ember ősidea - princípiumának és ezáltal minden egyes ember személyének elemi, de ugyanakkor szellemi összekötő - értelmező rendeltetése van létezésben, ami azt jelenti, hogy személyén át minden egyes ember, akár önkéntelenül és öntudatlanul is, de összeköti a Teremtés ősforrását (az Abszolútumot) a Teremtés határállapotával (természettel). Nincs ettől az elsődleges és egyetemes funkciótól különválasztható szerepe és célja egyetlen (egyéni) emberi életnek, vagy ha úgy tetszik, egyetlen emberi léleknek sem!

Ennek, a személyi tudatunkon keresztül történő spirituális egybekapcsolásnak az elemi és elsődleges feltétele a fizikai létnek a fizikai benyomások (impressziók) által történő közvetlen és folytonos megtapasztalása. Ezzel szemben a mai ember egész értelmével és képességével azon munkálkodik, hogy ettől a közvetlen tapasztalástól megfossza magát és gyermekeit és hogy ezekkel a kellemetlen, erőfeszítést és figyelmet igénylő és néha fájdalmakat okozó tapasztalatokkal szemben bebiztosítsa magát és szeretteit (gyermeküket). A bűnbeesésnek és az öskorrupciónak csak annyi köze van mondjuk a szexuális erkölcstelenkedés néven ismert jelenséghez, vagy a szociális korrupciónak, illetve a szexuális erkölcstelenkedésnek és a politikai - gazdasági korrupciónak annyi köze van a bűnbeeséshez, hogy végső soron mindkettő az öncélú élvezetkeresés, illetve a mesterséges boldogsági (kiegyenlítetttség) állapot elérését szolgáló cselekvés-rendszer. A természetet tragikus katasztrófába és nyomorba sodró önkényeskedés és a kába agresszivitás is csak a bűnbeesés, illetve a létkorruptió logikája szerinti primitíven civilizált életrendnek egy-egy parányi része és következménye. Az immunrendszernek a magas fokú megbomlását előidéző gyógyszerhasználatához, valamint a rákkeltő ipari szenny mértéktelen előállításához: a szellemi tisztánlátás elvesztéséhez, illetve a természettől és az Istentől való elszakadáshoz vezető bűnbeesést elsősorban a természetből kivonható anyagokból minél nagyobb mennyiségű élvezeti eszközök gyártására és a természeti jelenségekkel szembeni védekezésre irányuló keresztény törekvéseink idézték elő és azok idézik elő ma is.

Az immunrendszeri betegségek elszaporodásához vezető létrontást (Hamvas) elsősorban a személy elemi jelzőrendszerének: a fájdalomnak a lebénítására (kikapcsolására), illetve a fájdalom megszüntetésére, a fájdalmat okozó lehetőségek kiiktatására és a természettel való közvetlen kapcsolatból eredő kellemetlenségek (nehézségek) elhárítására való humanista (gyógyítói) törekvések, vagyis a természetes tapasztalatokkal szembeni védekező törekvéseink halmazai képezik és nem a metafizikailag többnyire tájékozatlan papok által felállított bűnlajstromok elleni vétkek.

A Teremtésnek és az életnek nincs sem vallásos (érzelgős-misztikus) sem materialista - tudományos (pragmatikus) koncepciók szerint meghatározható célja és ezáltal nincs ilyen jellegű célja az emberi életnek sem, de amint láttuk, metafizikai célja és rendeltetése van mind a teremtésnek, mind az individuális emberi életnek. A Teremtés személytelen ő-soka, az abszolútumnak a másságra, más állapotra való ő-sóvárgása, az abszolút létezésen kívüli állapotra: más-állapotra való őssóvárgás (Lilith jelenség), ami arra készíti az Abszolútumot, hogy kilépve önmagából, az így keletkező káosszal együtt önmagából megszüljön a teremtő képzeletet. A Lilith jelenség tehát az első abszolút őserő,

amely egyrészt teremtő képzeletté, másrészt örvénylő káosszá változtatja az abszolútumot és arra készíti, hogy magából kiáradván, Fénnyé és Szeretetté alakuljon és egyre csökkenő (alacsonyabb és alacsonyabb frekvenciájú) rezgési állapotokban (kauzális, ideális, szellemi, gondolati, érzelmi, éteri és végül anyagi létformákban) megnyilvánuljon. A más létre, a más állapotra, az újdonságra való sóvárgás következtében megnyilvánult létnek: a Teremtőnek és a Teremtésnek a határhelyzete és határállapota, a legalacsonyabb rezgési fokon létező anyagi lét. Ennek, az anyagi állapotnak (alacsony rezgési állapotba került energetikai struktúráknak) a teremtési ősminták alapján történő, határozott szerveződésével jöttek létre a világűrben a primitív sejtalakzatok, amelyek egy része (nem véletlenül!) a földre kerülve, tovább szerveződött és létrehozta a földi természetet, előbb a primitív létformákkal, majd a növényekkel és az állatokkal, amelyek egyre bonyolultabb szervezete addig fejlődött, amíg egy olyan lény ki nem válhatott belőlük, amely az individuális képességeiben magában hordozta nem csak az egyetemes teremtő erők mintáit, hanem a teremtő képzelet és az abszolút léttudat kialakulásának a lehetőségét is. Így az ember közvetlenül, a természet viszont az ember öntudatán keresztül (az ember által közvetítetten) vissza kapcsolódhatott - és folyamatosan visszakapcsolódik - az Abszolút Teremtőhöz. (Én az Atyától jövök és az Atya bennem van és én az Atyában vagyok. És: Ti bennem vagytok és Én bennetek vagyok.)

A bűnbeesés második motívuma tehát, hogy a hibás kapcsolatoknak az érzékelési lehetőségét biztosító fájdalom jelzéseket - amely kellemetlen jelzések észlelése tehát az összekötői - érzlelői funkciók betöltésének és a teremtői képességeink gyakorlásának az előfeltétele, mivel a rossz kötődés-kapcsolás és a teremtést veszélyeztető (rombolást okozó) képzetek, gondolatok, érzések és cselekedetek felől tájékoztatják az embert - semmibe véve, vagy a fájdalmat különböző eszközökkel elfojtva (fájdalomcsillapítók, gyógyszerek, zsibbasztó szerek, védő öltözetek) a személy spirituális struktúrákban rejlő öncélú élvezetre és más állapotra (kábulatra) való elemi sóvárgás hatására tovább hajhászuk a kalandokat, a kábult állapotokat, illetve az öncélú élvezeteket és építjük azoknak a biztosítási - védelmi rendszerét, miközben egyre nagyobb anyagi alapokat kell biztosítani a kábítószerezés rohamos elterjedésének a visszaszorítása érdekében. Csak azt nem vesszük észre, hogy azok az eszközök és anyagi alapok, amelyek a kábítószerezés elleni küzdelmet lehetővé teszi, az alapkábulat: a természetszennyezést is előidéző fölösleges termelés révén lehet előállítani, ami végül is, nem működne az alapkábulat üzemeltetését szolgáló szesz- vagy a dohányipar nélkül.

De a húsipar nélkül sem."

És amennyiben a fentieket megértettük, és a fájdalmat és a fájdalom jelzéseket sikerült azzal a ténnyel összekapcsolnunk, hogy a kiskorú gyermekeknek egyszerűen nincs megfelelő spirituális szerve és emiatt lehetősége az értelmi ráhatásokon keresztüli fejlődéshez és eligazodáshoz, akkor meg értjük azt is, hogy miért figyelhetette meg Viola azt, hogy azok a gyermekek, akik nem kaptak ilyen fajta, a nőknek kevésbé tetsző, mivel általában csak az apák által gyakorolt testi eligazítással párosított lelki és értelmi figyelmeztetést és értelmezést, miért forgatják gyakrabban az öngyilkosság gondolatát a fejükben, nem csak abban az időszakban, vagyis kamasz korukban, amikor az akadályok és a külső ellenállások kezdenek személyessé válni és kezdik az önérzetüket, az önértékelésüket bántani, vagyis amikor a mentális testük van kialakulóban?

N. G.

Emlékszem, amikor gyermekkorunkban a családdal autóztunk, és mi a nővéremmel hátul annyira randalíroztunk, hogy apám nem tudott figyelni a vezetésre, és anyám a szavaival semmit nem ért el, kérlelve bennünket hogy hagyjuk abba, akkor apám végül hátracsapott, ahol ért bennünket, kb a combunkon, na akkor abbahagytuk a hisztériát. És igen, tartottunk is tőle, pozitív értelemben, hogy nehogy megint olyat kapjunk.

Meg még az is vicces, hogy kb 15 éve kialakult az a mondás az eredeti családomban, tehát szüleim+ nővérem, hogy "Apának mindig igaza van", ugyanis apának tényleg majdnem mindig igaza volt.

Szerencsére úgy tűnik, hogy a mondást most már a saját családomban fogom tudni használni, ugyanis a múltkor egy nap alatt háromszor bizonyosodott be, hogy a páromnak van igaza, és a 3. után már igazán dühös volt a képe... akkor jöttem rá, hogy ha ebből se értek, akkor jobb ha lehúrom magam a wc-n.

Most még az is eszembe jutott, hogy miért is zavart engem sokáig a család gondolata, vagyis miért nem akartam én már korábban mindenáron családot? Mert azt láttam, hogy sok ismerősöm családjában az apa egy "puhapöcs" (már bocs a megfogalmazásért), szóval én úgy értelmeztem a helyzetet, hogy csak az a férfi akar családot, aki nekem egyébként nem tetszik, mert nem határozott, nem férfias, csak követi amit mond anyuci. Én meg nem ilyen férjet akartam. Persze az egészét nyakatekerten értelmeztem, és nagyképpen mondhatnám, hogy én is beleestem a Szilárd által említett hollywoodi sztárok csapdjába, mert hogy kikerüljem az ilyen "plötty" hapsikat, a macsó típusúakra kezdtem menni, mert azokat legalább határozottnak láttam, és csak sokára jöttem rá, hogy ők viszont nem engem akarnak megtermékenyíteni, hanem a világ összes nőjét, tehát végülis mégsem alkalmasak az apaszerepre.

Csak miután Szilárd mondta nekem, hogy nem kell mást akarnom, mint gyermekeim apját, a többi adva lesz, utána kezdtem el teljesen másféle szemmel nézni a szembejövő férfiakat, és keresni azt, aki nem puhap*cs de nem is macsó. Meg kell mondjam: nem volt egyszerű!

K. Sz:

Hát Gabika, köszönöm a te "biztatásnak" is felfogható hozzászólásodat (ezért köszönöm...), de még mindig nem jutottunk el oda ahova kellene.

Elsősorban azért mert ott már rég baj van, ahol az apának - végül...- hátra kell pallni vezetés közben, annak érdekében, hogy a gyermekek ne civakodjanak a hátsó ülésen, mert zavarják vezetés közben. Nálunk ilyen nincs, mert ez a helyzet fel sem merül. Illetve, ha fel is merülne esetleg Etelkánál, Medárda helyre rakná, de ha ez sem, akkor elég lenne egyetlen "Csend" kurjantás a részemről és azonnal csend is lenne.

Másodsorban, igaz, hogy mostanában ezt Turula el kezdte mondani, de szegénykém most, ennyi viszontagság után, a biztonság és a nyugalom légkörébe vissza érkezve, egy kissé elfogult, mivel nálunk messzemenően nem így van. Mármint, hogy nekem mindig igazam lenne, vagy netalán kellene, hogy legyen. Szerintem egyenlő arányban van igazunk Violával, de ez nagyjából Emőkével is így volt, amikor a saját igazát állította és "vallotta" és nem az anyját, a nagyanyját a valamelyik barátnőjét, vagy éppen az én anyámét.

Nem hamis tekintélyelvűségről van ugyanis szó abban, amit itt fejtegetek, és még csak arról sem, hogy a férfiaknak nagy általánosságban - de csakis úgy - némileg logikusabb mind a pragmatikus, mind az elvont szellemi gondolkozásuk (Ruah - gyakorlattal, tapasztalattal kialakuló szellemi fény. Ez a férfi meghatározása állítólag a héber misztikában, ha jól emlékszem.). Hanem arról, hogy amikor a magát, tehát tetteit, gondolatait-nézeteit, és véleményét egyáltalán még vállalni merő férfi, úgy 35 éves kora táján kinövi a versengő sperma és hóbörgő hadakozó, macsó korszakát, illetve, az apai érzelmek kiváltják az utódokkal szembeni felelősségérzetet belőle, akkor az erkölcsi érzéke, kezd inkább egyetemes törvényekkel összhangba kerülni, de legalább is azokhoz némileg inkább igazodni, mint a (spirituálisan tájékozatlan személyekről beszélek) nők gondolkozása, amely azért mégis csak inkább folytatja a kényelem. az olcsó (pl. ízlelő szervek útján is elérhető) élvezetek, és a fejlődés - kockázat helyett inkább biztonság logikája szerinti működést. Azt tehát, hogy az utódok bizonyos mértékű növekedése után, a versengő sperma, és a tökök - macsó tudatot levetkőző (Ha levetkőző!) férfinak a felelősség-érzete és felelősségtudata, ha csak kis mértékben is, de alakul és idomul és irányozik úgy - ahogy, az egyetemes törvények logikájához, miközben a nőké, minden, a férfiakénál sokkal erősebb misztikus intuícójuk ellenére, meg marad, sőt idővel egyre inkább az ős-Lilith, vagyis a korrupció Logikájában kezd megerősödni. És ez még akkor is így van, ha a politikában és a közéletben azt látjuk, hogy férfiak követik el a legnagyobb lenyúlásokat, sikkasztásokat, rablásokat. Ezek, a munka nélkül meggazdagodni vágyó és igyekvő elkaptak, vagy valamiért mindig futni hagyott (Pl. Gyucsány és volt kormány.csapata) közbűnözők ugyanis, gátlástalan vakmerőségük és ravaszságuk oltalmában, csak meg testesítik azt, amit a női családtagjaik - első sorban az anyáik! - játszanak, vagy játszottak a háttérben, és az ő jellem-formáló múltjukban. Azt tehát, amit az emberi gyengeségek fölött "szemet hunyó" és kegyes hazugságok segítségével "természetesen" titkolózó, bocsánat: szemérmeskedő, női "szavazó-bázisuk" erkölcsi alapjait képezi.

És ha kiderül, úgy mind nálatok az, hogy megint a férfi félnek volt - van igaza, az csak azért van, mert a férfi nem gondolkodik "reflexből" kényelem- biztonság- és titkos-élvezet, illetve titkos-versengés centrikusan, hanem az ellenségességet is, megint csak nagy általánosságban, nyíltan vállalja. Tehát az apa-férfi, annak ellenére, hogy nem gondolkodik már és feltétlenül, győzelem centrikusan, mint a sperma-macsó, de nem is gondolkodik nyakatekerten, ahogy a te fenti példád is bizonyítja, mivel nem mindig gondolja, hogy az ellenségességet, de legalább is a versengést, akár csak a kényelem- és élvezet-vágyat le kellene tagadni, el kellene titkolni. Szóval, oda akartam kilyukadni, hogy a nők - még azok is, akiknek az un. misztikus intuícója az átlagnál erősebb -, teljesen maguk ellen játszanak és dolgoznak, amikor az erősebbnek látszó, következetesebb és erkölcsileg igényesebb férfi párjaik ellen játszanak, és azt vagy elhallgattatni, vagy az életükből - és ezzel átlagban sajnos, a gyermekeik életéből is - kizárni igyekeznek, amiért úgy érzik, hogy ezek leszorítják és nem ismerik el az ők kiválóságát, illetve megcsönkítják a személyi vágyaikat, és ezért nem érezhetik magukat eléggé szabadnak a velük szemben is bizonyos (Az ET.kkel összhangban álló) erkölcsi igényeket is támasztó apa-férjük, vagy apa-élettársuk mellett.

Oda akarok kilyukadni tehát, hogy azt tanácsolom a nőknek, hogy inkább igényeljék és kérjék és biztassák a férjeiket, élettársaikat, szerelmeiket, hogy azok váljanak minél hamarabb apa típusúakká, ahelyett, hogy ezt a tudatos, vagy öntudatlan törekvésüket elnyomják tudatosan, vagy öntudatlanul, vagy, ami még rosszabb, már eleve szabadulni akarjanak az ilyen férfiaktól, mert azzal a Lilith-szabadságukkal, amit az apa-férfitől féltének az ég világon semmit nem érnek, sőt: az által csak tovább nyomorítják magukat egészségileg is, nem csak (éppen amit féltének:) "élvezetileg", és akár még ez is hagyján, de a gyermekeiknek egészen biztos, hogy a jövőjét és csaknem a fél életét tönkre teszik, ugyanúgy, ahogy nekem is tönkre tette az édesanyám a fél életemet az által, hogy a számára kényelmetlen apámtól el vált, majd a férfi szerepéből nyugdíjas korában csak kiforgatott és ettől fél örültté váló mostoha apámtól elidegenített (Mivel tölem már nem tudott elválni, néha csaknem meg ölt volna...), és ahogyan szinte tönkre tette a gyermekeink jövőjét az én volt feleségem is, amennyiben a saját élet-leckéből tanulva, "el ismerem" neki startból mind a négy gyermekre való igényének az "anyai" jogosságát.

Ismétlem: rengeteg lelki fájdalomtól és betegségtől és életzavartól és sors-szerencsétlenségtől óvják meg magukat és gyermekeiket a fiatal nők, ha képeseké válnak megkülönböztetni a két férfiaság közötti gyökeres és spirituális minőségi eltérést és ennek segítségével idejében felébredve, merő önzésből és ostobaságból nem teszik teljesen tönkre (Hanem ehelyett, inkább tudatosan serkentik azt, ha tudják!), csak azért mert ebben a világi látszat és a konjunktúrális erkölcs őket igazolja, azt, amit a természet és az Isten óriási evolúciós erőfeszítések árán hozott létre: a nem gazdaságilag, hanem spirituálisan felelős szaturnuszi - apai szellemiséget.

Csala Zsuzsa:

Tisztelt Szilárd!

- >
- > Szeretném megkérdezni Öntől, hogy szinasztriában két bolygó között
- > hány fokig beszélhetünk együttállásról? Annyi a különböző vélemény,
- > hogy nem tudom mi a helyes!!
- >
- >
- > Köszönettel
- >
- > Zsuzsa

Kedves Zsuzsa!

Természetes, hogy sok a különböző vélemény, mivel az asztrológia nem precíz, hanem egzakt tudomány, ahogyan Hamvas Béla meghatározza. Tapasztalatom szerint, az un. Erősebb bolygóknál (Nap, Jupiter, Szaturnusz) ez elmeget 8 - 10 fokig is, gyengébbeknél 5 - 8 fokig. De ugyancsak a tapasztalataim szerint, a bolygók pozíciója elenyésző a Karmikus pontok és az Erősebb bolygók (Lilith és Sárkányfark), illetve, és: sőt, az Ascendens közötti kapcsolatok fontosságánál.

Barátsággal: Szilárd

2010.10.21. 20:32 keltezéssel, Csala Zsuzsa írta:

- > Tisztelt Szilárd!
- > Köszönöm szépen a válaszát!
- > Az a problémám, hogy nekem a radixomban a Plútó és a Vénusz oppozícióban van.
- > És ha megismerkedek a saját korombeli férfiakkal akkor ott biztos, hogy a Plútónk együtt
- > fog állni, és oppozícióban lesz a vénuszommal.

- Nem ez a baj Zsuzsa, egy és egyáltalán nem!

> És most is ez a helyzet, hiába 2 évvel fiatalabb akkor is csak 5,5 fok a különbség a két bolygó között.

- Mert hát nem ez a nagyon nagy baj Zsuzsa!!! - Hanem az a baj, ami a mostani Magyarországi és általában nyugati nőekkel. Ti., Ön akarja megtermékenyíteni a férfit - férfiakat tudattalanul, és ezért önkéntelenül uralkodni akar rajtuk és ezért választ magával egy korú, vagy egy idős, és főként: fiatalabb férfiakat, holott az egészséges párkapcsolat és választás az, amikor a férfi minimum öt, de lehetőleg 7 - 10 évvel idősebb, mivel a férfiaknak sokkal később (általában 14 évvel később!) érik be a spirituális feje lágya mint a nőknek. Ezért az önnel egy korú, vagy fiatalabb srácok, agresszíven bár, de úgy is csak szeszélyeskednek és hisztériáznak, ahelyett, hogy céltudatosan és önuralommal - bölcsen viselkednének és kreatívvá tudnák tenni a kapcsolatot.

> És valahogy sohase jöttem ki a saját korosztályommal.

- Nem is lehet és nem is kell! Keressen 10 - 14 évvel idősebb férfiakkal (szabad férfiakkal! - ne legyen más férje, vagy élettársa!) kapcsolatot és meg fogja látni, mennyire ki tud jönni velük!

Tisztelt Szilárd!

Olvastam, elküldött levelében hogy csak horoszkóprendelés alkalmával küldjünk emailt erre a címre, úgyhogy csak egy pár sorban válaszolnék Önnek.

A nők házasság és gyermek iránti vágya azért tolódik el ennyire mivel, azt a nem kevés traumát amit a szülők okoztak gyermekkorban, és a gyermek lelkébe beivódott fájdalmas eseményeket fel kell dolgozni!!! Nem kevés munka ez!!! Nekem 11 évbe telt!!!

És most itt vagyok 33 évesen gyermek és férj nélkül.
De azt mondom megérte, mert tudom, hogy sokkal bölcsebb, érettebb, és nyugodtabb vagyok azáltal, hogy 11 éven keresztül elvonultan éltem.
Nem volt férfi az életemben.

Megértem ezeket a lányokat, nőket, hogy így viselkednek.
Olyanokká váltak, amilyenre nevelték őket!!
És ha az ember nem jön rá magától, hogy mit kéne tennie, akkor el fog veszni, mert ugyanolyan nyomorult, szármalmas életet fog élni, mint a saját szülei. Ezért egyetlen lehetőség, hogy megváltuk magunkat és a szüleinket is, ha magunkon dolgozunk, és újra teremtjük önmagunkat!!

És nagyon nehéz tudatosnak lenni, hogy az ember ezen változtasson!!!!
Nagyon fájdalmas, nehéz, gyötrelmes ez a folyamat, hogy az ember átnevelje, átformálja magát!!!

Tisztelettel:

Zsuzsa

- > Mi a helyes út???
- > Úgy belemenni egy házasságba és gyermeknevelésbe, hogy
- > az ember nem érett rá, mert küzd a saját démonaival, félelmeivel,
- > szorongásaival és érzi, hogy muszáj először magát helyrerakni.
- > Megismerni, megszeretni, és felismerni kicsoda valójában, és
- > mi az élete értelme.
- >
- >
- > Vagy ezen folyamat nélkül beleugrani egy házasságba, úgy
- > hogy nem vagyok magammal őszinte, nem ismerem magamat???
- > Majd azon vágyamtól hajtva, hogy ne legyek egyedül férjet és
- > gyermeket szerzek magamnak. Igen SZERZEM.
- > És jönnek a problémák...számonkérés, féltékenység, hiszti,
- > a gyermek kisajátítása..
- >
- > Az idő akkor a legalkalmasabb egy lélek leszületésére, ha az anya megérett rá!!
- > Maga tudja, milyen nagy felelősség embert nevelni erre a világra!!!
- > Méghozzá boldog embert!! Ez az élet egyik nagy értelme!
- > Mondja meg, hogyan valósulhat ez meg, ha az anya lelkiileg nincs rendben???
- > Az anyaság nem kor, hanem lelki érettség kérdése!!!
- > És ha ez 38 évesen jön el, akkor ez van!!! Ha a szíve telve van szeretettel mások
- > és önmaga felé, képes lesz a megtermékenyülésre, mert a lelke is termékeny,
- > és a méhe is alkalmas lesz befogadni egy gyermeket.
- >
- > Igen mi nők nem vagyunk tökéletesek, de higgye el, azért igyekszünk,
- > nem csak magunk, de szüleink miatt is, hogy tudatossággal, bölcsességgel,
- > szeretettel egy boldogabb generációt adjunk a világnak.
- >
- > Zsuzsa
- >

Kedves Zsuzsa!

Ön nagyon jól érvel, csupán az axiómái, amiket bizonygat, mind hibásak. Hogy nem jut az eszébe, hogy a csángó és a székelő lányknak, meg a román nőknek pl., nincsenek ilyen maturizációs problémái, és akkor szülnek és annyit, amikor és amennyit az egyetemes törvények szerint kell? Hanem éppen önöknek, "nyugati" nőknek, akiknek sokkal inkább a rendelkezésére állt a rengeteg információ a maturizációhoz, mint az elzártágban élő csángóknál, akik még mindig idejében és megfelelő számban hozzák a gyermekeiket a világra. Könnyű hangzatos dumákat és csillogó - villogó logikai levezetésekkel írni, és nehéz 28 éven felül magzatot foganni, és még nehezebb 33 után. És 35 után, majdnem lehetetlenség, ha korábban már nem fogant és szült valaki. És gyermek nélkül, majd mivel váltja be azt a sok szép humanista elméletet és misztikus "ígéretet"? Egy tehát az ön idealista elképzelése és teljesen mást - homlokegyenest ellenkezőt! - mutat az én gyakorló asztrológusi tapasztalatom.

Ön a tudás fátylával a lelken tévelyeg. Inkább rendelje meg a horoszkópját, amelyben egészen biztos, hogy Magzat-gyermek és családelles karmikus program található, sőt, nagy a valószínűsége annak, hogy Ikrék, vagy Szűz motívum

is nyomatékka van benne (Ha nem az Ikrekben, vagy a III. házban található valamely karmikus pont, akkor, sok a képletben az együttállás), tehát az önáltató árnyék énje az, aki ezeket a sterilítási-védőbeszégeket írja.

Kérem tehát, tovább ne próbáljon meggyőzni az igazáról, a halasztás bűnében szenvedő és emígy sterilizálódó nyugati nők igazáról. Az áldozatkészség és a spirituális felelősségérzet ugyanis, nem alakul ki a maturizációra várogatva, hanem csakis áldozatot és felelősséget vállalva, azok következményeként hús-vér tapasztalatok útján. Ön csak úgy képzei, hogy magát alkalmassá tette az anyaságra és a párkapcsolatra, de ha így volna, mér az első kérdését, a Plutó-Vénusz szembeállással semm kellett volna feltennie. És nem keresne magánál gyengébb - éretlenebb - férfit párnak.

Ez a metafizikai megismerés útja, a közvetlen, gyakorlati tapasztalás útja. (Az én utam nem a te utad, mondja a seregek ura). A többi csak steril okoskodás, meddő spekuláció, ami azt hivatott szolgálni, hogy a konkrét életfeladatokat addig tolja ki az időben, amíg azokat már nem kell, mert nem lehet felvállalni.

Ez az én tapasztalatom és meggyőződése kb. három ezer sorsképlet és sorskrízis kauzális értelmezése után.

Barátsággal: Szilárd

>

Csala zsuzsa:

Csala Zsuzsa írta:

>> Tisztel Szilárd!

>> Teljes mértékig értékelem a szakmai tapasztalatát, ezzel nincs semmi probléma!!

>> Az mind elfogadható amit mond, de amilyen hangnemben mondja az olyan durva,

>> arrogáns, gyűlölködő. Olyan érzést kelt az emberben, mintha azon nyomban földbe

>> szeretné döngölni, hogy még önbecsülésének utolsó cseppjét is kifacsarja a másiktól!

>> Meg sem hagyva a másik embernek azt a lehetőséget, hogy talán neki is igaza van, és

>> esetleg tényleg tart valahol az életével, igyekszik tudatos lenni.

>> Nem is magam miatt írom, hanem Maga miatt!! Maga elég nehéz eset!!)

>> Valójában odafigyel-e Magára, hogyan bánik másokkal?

>> Magának tudás van a birtokában amivel segíthet, csak az nem mindegy, milyen

>> módon adja ezt át!!

>> Úgy látom Magát, mint egy szószékről dörgedelmes hangon szóló pap.)

>> Azért Maga is figyeljen oda, nehogy a Jólsten a fejére vágjon, mert egy kicsit

>> hogy is mondjam... talán fennhordja az orrát vagy el van szállva?)

>> Azért ne átkozzon meg, nem rosszindulatból mondom.)

>> Tisztelettel:

>> Zsuzsa

Kozma Szilárd:

Qvod erat demonstratum:

Csala Zsuzsa

A Csala Zsuzsa email-címe magáért beszél: kapitány-nő. (Jonathanna - kapitány) Nem csoda tehát, hogy Zsuzsa "őkapitánysága" így kiosztotta nekem a magyarok Istenét, Kérlek szépen, tehát, a fenti címre írjatok neki, és nyugtassátok meg, hogy mennyire igaza van. Én ugyanis képtelen vagyok őt megnyugtatni. :

Kedves Zsuzsanna!

Önnek nem kell az én átkomtól egyáltalán félnie. És nem csak azért, mert jól ismerem a hatás-visszahatás törvényét, illetve, mert a Skorpiói negatív készítméseimet rég óta feloldottam, hanem azért mert: A szívem mélyéről meg vagyok arról győződve, hogy önben egy mákszemnyi rossz indulat sincsen. De, amint a korábbi levelei alapján azt joggal feltételeztem: a férfiasság ellenes gyűlölete (A férfiak legyőzősének és irányításának a titkolt vágya) viszont, határtalan!

Átok küldés helyett tehát azt tanácsolom az önt abszolút megértő, de segíteni képtelen szívem teljes melegével, hogy amennyiben nem akar hamarosan vérrákban, de legkevesebb agyvérzésben meghalni, készítse el a horoszkópját, Marikával, Violetával, Lindával, vagy esetleg a volt-feleségemmel: Kozma Emőkével. - Mind értenek a tűzkarmához. Tapasztalatból mondom, hogy enélkül, nem, hogy ezen végzetes tűz-betegségek valamelyikének az áldozata lesz, vagy esetleg felrobban önnel együtt a gáztűzhely, amint főzi a szingli-levesét, de garantálom, hogy családapának való, igazi férfit sem fog kapni soha, a remélhetőleg, még sem rövid és főképpen: nem is steril életében.

Miután a Jonathan Kapitány fedőnév alatt ügködő Csala Zsuzsika jóvoltából,

(akitől efféle szórakoztató bátorításokat kapok mostanában magánlevélben:

2010.10.27. 17:24 keltezéssel, Csala Zsuzsa írta:

>
>
>
>
> Tisztelt Szilárd!
>
>
> Jót kacagok Magán!
>
> Úgy hadakozik mint Don Quijote, és úgy morog mint egy bolhás eb!)
>
> De mindennek ellenére becsületére váljon, hogy míg másokat durván
> kritizál, önmagát is pellengérré állítja! És ez mindenképp tisztelendő
> dolog.
>
> Üdvözlettel:
>
> Zsuzsa)

még egy izelítőt kaptunk abból, hogy a tűzkarmával született nyugati civilizációban élő hölgyek (Vagyis a női lakosságának a fele) teljesen tehetetlenek azzal a nyomorúságukkal szemben, hogy a feminista neveltetésük következtében, valósággal függőek lesznek a férfi-idomári szenvedélyüktől (ugyanúgy, ahogy ebben a budoár-milióban a tűz karmával született férfiaknak menthetetlenül, vagy szélső-jobbos macsó-banditának, pancsra gyilkoló süket katonának - tisztnek - kell lenniük, vagy, amivé válik nagy többségük: pacifista lelkésznek, vagy misztikusnak, és persze: papucska hivatalnok Dezsőkének, esetleg titokban vājörködő, irigyelt tröszt-, vagy bank-menedzsernek kell lenniük.) nyugodtan elmondhatjuk, hogy ezek a nők hiába várják a férfiktól, hogy azok tiszteljék és szeressék bennük a potenciális anyaságot, amikor éppen ők mondanak le róla. És ha nem hajlandók ezt az esszenciálisan potenciális értéküket vissza fogadni a lelkükbe, hiába protestálnak, amiért a sterilen maradt Vénuszi részüket nem tisztelik, mivel a Vénusz nem csak az öncélú (fogamzásgátlókkal biztosított) élvezeteket biztosító üres szexről szól, hanem a harmónia-készségről és képességről is. Márpedig ezek az alapkésztetéseikben férfi-idomárnak született és anyuciék - nagymamiék, és a pofozkodás lehetőségétől megfosztott tanciék és oszi néniék által, ebben a szerencsétlenségükben megerősített amazonok még annyira sem harmonikusak, mind egy külvárosi boxoló, annak ellenére, hogy reggeltől estig a pacifizmusról és a borzalmas férfi agresszióról, és a hadakozás nevetségességéről és primitívizmusról prédikálnak. (Erről, a seteril és absztrakt pacifimus nevű, férfi-herelési, bocsánat: Ödönke-gyártási ideológia-szórás reflexükről, azonnal fel lehet ismerni szegényeket.)

Jobb tehát a személyi horoszkóp segítségével minél hamarabb szembe nézni e rejtett, vagy nyílt férfi-idomári reflexekkel (Férfiaknak: a férfiaság-ellenes és személyiség-ellenes karmájukkal), mind akár a sterilitástól, akár a gyermeknevelési képtelenségtől (gyermekük kétségbe ejtő, folyamatos betegeskedésétől) végig szenvedni a hátra levő életet, és persze, az olcsó tájékozatlanságból a normálisnak képzelt hisztijükkel és szenvedélyességükkel szenvedtetni a szülőket, testvéreket, szingli-barátokat, barátnőket, illetve a férjeiket és az még semmi, de: a gyermekeiket is.

K Sz:

Férfiidomító és asztrológus-oktató nagylány Zsuzsika további figyelmeztetése és a szexuálisan is, provokatív tanmeséje tükrözésről:

2010.10.27. 20:19 keltezéssel, Csala Zsuzsa írta:

> Tisztelt Szilárd!
> Igen, a Bolond beavatási útját járni nagy feladat, de mégis
> ilyen magasságból lehet a legnagyobbat bukni.
> Jaj kérem csak ne vágjon újra gyomorszájon dörgedelmes szavaival)
> Szó sincs férfi ellenességről és leigázási szándékról.
> Lehet, hogy én csupán csak jelzés értékű vagyok az Ön életében,
> ha villanásnyi időre is. Tükrök vagyunk egymásnak.
> Az író az olvasónak és lehet, hogy fordítva is igaz.

- > Minden esetre búcsúzóul, kívánom Magának, hogy az Isten áldja meg és
- > vigyázza minden lépését, és adja meg Magának, hogy mindig képes legyen tisztán látni,
- > és tisztán megítélni.
- > Üdvözlettel:
- > Zsuzsa

Kedves Zsuzsi!

A kívánság a Lilith legelső tulajdonsága. Hagyjuk tehát. Tükröződni meg abba lehet, amit látunk. Önben, mivel a sorsképletét ne ismerem, egyelőre csak a gyermek és családanyai szerepkör - ellenes, valamint a férfi- és személyiségellenes anyai ági örökletes karmikus programot érzékelem (Az első és a második szám alatt leírt programok a programok c. csatlományban.). Ebben viszont nincs már amit tükröződnöm, mert családom már van, még ha a negyedik kislányom hiányzik is, és mivel az Oroszlán-Ascendensemét és a vele együtt álló Plútómat, mindjárt három Szaturnuszi cikluson keresztül finomítom, önben viszont, a reakciói alapján, maximum karma szinten jelenik meg a tűz és az Isteni igazság itt is keményen sántikál a kölcsönösség elmélete. Van nekem ugyanis még egy szép, gerinces és rendkívülien értelmes lelki társam is, több jó barátom és karatés edzőtársam és nem utolsósorban, itt a három általam gondozott és nevelt egészséges és vidám lánygyermekem, akiben tükröződnek. - Ne vicceljünk komoly dolgokkal

...
Az egyetemes információáramoltatás (Szeretet), valamint a hatás - visszahatás, valamint a megváltás törvénye alapján viszont, amennyiben ön egy - persze, nem általam készített! - kauzális sorsképlet értelmezés segítségével, családhoz, gyermekhez és éberséghez jutna, bizonyára, én is előbbre jutnék és a jelenleginél is boldogabb és egészségesebb lennék.

Akinek van füle, hallja!

Éberség: Szilárd

K Sz:

Na, ez az oktató-pálcás és nálam nyilván, sokkal több tapasztalattal és műveltséggel (Ha jól számolom, 25 évvel fiatalabb mint én, nem csak gyermektelen!) - és persze, nem utolsósorban: jobb logikával is! - rendelkező Zsuzsika, erősen bevette a tyúk-agyába, hogy a férfi-herelő női bölcsesség békességesen szépséges útjára engem minden áron rá fog vezetni és hogy a szublimáltan humánus, és nem utolsó sorban, éterien fenséges, feminista misztikusodás abszolút értelme felől, fel fog világosítani. A baj csak az, hogy nem tudom elképzelni, hogy miféle, általa kinyilatkoztatott igazságot kellene meglátnom, miközben a bunkó-sisakomat tépegetem a fejemről. Mivelhogy eleddig, az infantilisán megható magyarázkodásán és a tükrözésről szóló, általunk az unalomig ismert, ezo-misztikus eszmefuttatásán kívül, minden szövege, elejétől végig, kizárólag az én személyem ironikus jellemzéséről szól:

2010.10.28. 9:57 keltezéssel, Csala Zsuzsa írta:

- > Szilárd!
- > Mindenkiben tükröződünk akivel csak összehoz a sors.
- > Az már más kérdés mennyire vagyunk szűk látókörűek,
- > hogy ezt észrevegyük. Lehet, hogy csak azt látjuk meg
- > ami nekünk jó.
- > A fején mintha egy sisak lenne, amely egész arcát beborítja
- > és próbálja leszedni, hogy képes legyen az igazságot
- > meglátni. Énjének tudatos része tehetetlenül szemléli
- > ezt az értelmetlen küzdelmet.
- > Miért harcol, hadakozik? Az igazság úgy is feltárul Ön előtt
- > ha megérett rá. Képtelenség így tisztán látnia!
- > Minél jobban ragaszkodik ahhoz, hogy de akarom,
- > kell, annál elkeseredettebb lesz. És hadakozhat, támadhat,
- > szúrhat ez mind-mind értelmetlen.
- > Zsákutca, meddő igyekezet.
- > Zsuzsa

Csak azt nem értem, hogy nincs annyi esze ennek a bizonyára néhány rejki-kurzuson és humanisztikus asztrológiai leckén részt vevő és attól máris magát megvilágosodottnak képzelő libának, hogy rá jöhessen: már csak önmagában sem hadakérozhat reggeltől estig büntetlenül (egészsége kockáztatása nélkül) valaki, ahogy rólam Őlibasága feltételezi, nem, hogy egy, a három kiskorú lányából és az igazi nő-társából álló családjának élő személy?

Íme tehát, az én szűk látókörű és főként, misztikusan műveletlen asztrológusi válaszom:

Tudom, hogy az ön csillapíthatatlan férfi fölötti győzelmi szomján minden igaz-férfi termékenyítő fénye megtörik. Tehát nem is csodálkozom, hogy ez a misztikus szöveg, amit ide képes volt a legyőzésem érdekében leírni, mind, de mind, a hipokrita kereszténységgel kart öltő, Európába importált, hamis keleti bölcselet szellemében fogant. Vagyis az átvilágítás és a megtermékenyítés ellen való karmikus lázadásból, tehát a pozitív Mars és Uránusz-szellemiségének a kiküszöbölési vágyból eredő misztikus blabla, édes kicsi férfi-idomárom!

Azt hiszi, hogy ilyet nem hallgattam a misztikus kurzusokon és nem olvastam eleget? Hogy nekem is, nem éppen ezt a misztikus töketlenséget tanították első kézből négy éven át az Elta-ban, amiért is végül ott hagytam őket?

Mennyen ki kérem, az ember által meg nem zavart természetbe, ahol az isteni törvények egy az egyben érvényesülnek még, és az "ami lent van ugyanaz mint ami lent van" - metafizikai világelv alapján, nézzen körül, és hátha rádöbben, hogy mi az igazság.

De, amennyiben nem sikerülne, meg mondom én: az, hogy az ön korában leánynak lenni természet- és Istenellenes! Ön máris annyira megvilágosodott lett néhány misztikus blabla emésztetlen elsajátítása után, hogy az egészséges férfiaságtól való karmikus iszonyatában (Lásd a Németh László Iszony c. regényének hősnőjét), a beavatott, laza (Bolond) harcost össze téveszti a parancsra gyilkoló rendőr-katonával, esetleg annak tisztjével, sőt: a rendőr tisztnek a terrorista utasítást kiadó politikai banditával.

Vak vezet egészséges szeműt... - Mennyen már..., legalább ne röhögtesse magát.

Nos, minden arra mutat, hogy ezt a Zsuzsikát az úristen eleven illusztrációnak, sőt: "élő példának" (Rögtönzött munkavédelem-oktatási gyűlés egy Csiki termelő vállalatnál. Az öreg technikus dörgedelmesen, persze, székelyes hanghordozással: - Emberek! Meg mondtam, hogy a villanyárammal ügyelni kell. Ott van Tamás! Élő példa. A tegnap temettük...), küldte nekem, a Szilvia által felvetett és általam tovább göngyöltett kényes téma nyomtatékosításához:

2010.10.28. 14:00 keltezéssel, Csala Zsuzsa írta:

>
>
>
> Tisztelt Szilárd!
>
>
>
> Olyan mint egy saját farkát kergető vad.
> Most érzem milyen sebezhető, és minden felháborodása,
> szurkálódása ellenére nem érzek Magában dühöt.
> Olyan mint egy dacos gyermek.
> Talán majd egyszer megérti, és lecsillapodik, és valóban
> figyelni kezd...nagy próba ez Magának...még nem látja...
> pedig ott van a szeme előtt a továbbhaladás kulcsa...
>
>
>
> Zsuzsa
>
> - Na, ez aztán a csavarintos misztika első kézi példája! - Képzeljétek el annak a jóhiszemű fiatalembernek a sorsát - jövőjét, akit ez, a nem is annyira rejtett férfi-irányító ambíciók által működtetett, misztikus széplélek, be fog majd a hálójába! - A hideg is ráz a gondolattól... És, a mai szellemi áramlásban, még csak reménykedni sem lehet abban, hogy egyetlen józan eszű férfi sem lehet annyira zsibbadt hónapokon át, hogy ez a prédájára leső, humánus "Misztika", be ne tudja fűzni az orrába a vezető-lánchoz kapcsolt fém-karikát.

K Sz.

A Szeretet a FÖLDI ÉLETBEN is lehet totális. A megismerés, tehát Fény mindig csak részleges. Ez a magyarázat arra, hogy miért a női princípium az élet matricája, és nem a férfi, de ez a magyarázat arra is, hogy miért erősebb a női képzelet mágikus ereje, és mivel a karma az imagináción keresztül hat és működik ez a metafizikai magyarázat arra is, hogy miért az anyai ágon öröklődik inkább a karma spirituális lényege szerint és nem az apai ági családi képzelet útján. (Arra, hogy biológiai szinten miért van ez, tudjuk: a női petesejt nem csak mennyiségileg százszorosa a férfi ivarsejtnek, hanem komplexitásában is. A női petesejtek már a lány gyermekek magzati állapotában létrejönnek és több ilyen sejt nem képződik a lányok megszületése után, miközben az ivarsejtek folyamatosan keletkeznek és pótlódnak minden mag.kilövellés után. Az anya hordja és táplálja és "fejleszti" a magzatokat kilenc hónapon át a testében, tehát az aurájában és nem az apa, stb.) Ezért fontos tehát a elsősorban nőknek inkább a Szeretetre, tehát az

odaadásra, az áldozatképesség-kifejlesztésére törekedni, ahelyett, hogy a férfiaknak a nagyobb nyüzsgési lehetőségét irigyelnék és ebben a nyüzsgésben azok legyőzésére törekedni, mert ők inkább képesek a szeretetre, mint ahogy az élet-adásra is ők képesek, és teljes sötétségben (butaságban, ostobaságban) úgy ahogy, de, egy ideig legalább is, lehet élni, de teljes gyűlöletben nem.

Persze, a férfiaknak sem lehet állandóan gyűlöletben élni, ezért is betegednek meg, de a alapfunkciójuk szerint nekik a megtermékenyítő - szeretet-tisztító fényt kell megszerezni és azt áramoltatni, ami, mondom, hogy mindig csak részleges lehet, miközben a nőnek a dolga szeretettel ellátni nem csak a férfit, de leginkább a gyermekeket is, hiszen az esetek számottevő részében az anyának az apa, vagy az igazságtalannak érzett sors (Isten) iránt érzett gyűlölete betegíti meg a gyermekeket és veszélyezteti, ha láthatatlanul is, de annál hatásosabban a gyermekeknek nem csak az egészségét, de az életét is. Egyszóval: a nőknek kevésbé szabad gyűlölködni (A férfiakkal ebben versengeni!) annak érdekében, hogy az életadó aurájukat és ez által az utódokat - és általában a környezetüket - ne töltsék meg negatív energiával.

Neveléses, hogy ezt az úgymond spirituális kötelességüket, ezt az utódokkal és az étellel szembeni felelősségüket tartják igazságtalanságnak és ez ellen lázadnak. Vagyis kiváltságnak tartják azt, hogy a férfiak nyüzsgöhetnek és harcolhatnak és versenghetnek és akár egymást is leölthetik, anélkül, hogy ennek, az esetleges közvetlen tárgyi (gazdasági) gyakorlati következménye, vagy hosszú távú káros spirituális következménye lenne az utódokra és az egész családra nézve.

Nem a férfiaság ontológiai funkciójának az elirigylése és megszerzése, esetleg elvétele (lásd: papucs kormány, a férfi kiiktatása a családból) kell, hogy legyen a női törekvések célja, hanem a szeretet-képesség növelése és a szeretet zavartalan áramoltatása. Persze, hogy ehhez béke is kell, de kérdelem én, hogy ebben a feminizált világban ki a békétlenebb? Az utód nevelői - beavatói funkciójától fosztott férfi, vagy az őt legyőző és ez által automatikusan férfi nélkül maradt nő? Látszólag, a felszínen a duzzogva félre vonuló és tehetetlenségében részegessé, kábítószeressé, impotenssé, vagy ideg- és elmebajossá vált férfi, aki már a nyugdíj korhatárán úgy elbutul, hogy még ebben a "szép" korban sem képes, legalább mentális szinten vissza találni az alapfunkciójához és emiatt néha hisztériázik, káromkodik, vagy kiabál, vagy csak dunnyog magában csendesen. Tehát a külső jelek arra utalnak, hogy ő a békétlenebb.

De mi jól tudjuk, hogy valójában a felnőtt korokban ugyanazt a szerencsétlen és beteljesületlen életet folytatni kénytelen (mivel a férfi - apa szellemiségnek a gyermekkorából, de főkény a kamaszkorból való hiánya miatt, teljesen eltávolított életet folytatni kénytelen) egyke - kétke gyermekeiknek az életükből való hiánya miatt értelmetlenné, sterillé vált, kietlen sorsukat folytatni kénytelen nők. Vagyis az életük lényeges funkciójának: a szeretetnek a teljes megélésére és beteljesítésére, a férfiak legyőzősére fordított, tudatos, vagy önkéntelen igyekezetük következtében képtelenné vált személyek.

Ha már versengeni kell és a versengéshez való kényszerüket, hogy ne mondjam: alap-jogukat a nők annyira elvitatják a férfiaktól, akkor nem-e inkább a szeretet- és fény-adásban lenne hosszú távon kifizetődőbb és egészségesebb versengeni? Mert, a férfi, ha rossz fényt is, de valamilyent csak képes még adni, de rossz szeretet nem létezik, hanem csak "sima" szeretet! És ennek a hiánya ma már egyre elviselhetlenebb!

Szent Pál apostol:

A Szeretet himnusza

Szóljak bár emberek vagy angyalok nyelvén,
Ha szeretet nincs bennem,
Csak zengő érc vagyok vagy pengő cimbalom.
Legyen bár prófétáló tehetségem,
Ismerjem bár az összes titkokat és minden
tudományt,
Legyen akkora hitem, hogy hegyeket mozgassak,
Ha szeretet nincs bennem, mit sem érek.

A szeretet türelmes, a szeretet jóságos,
A szeretet nem féltékeny,
Nem kérkedik, nem gőgösködik,
Nem tapintatlan, nem keresi a magáét,
Haragra nem gerjed, a rosszat föl nem rója,
Nem örül a gonoszságnak,
De együtt örül az igazsággal.

Mindent eltűr, mindent elhisz,
Mindent remél, mindent elvisel.

A szeretet soha el nem múlik.

Törekedjete a szeretetre!

Müller Péter-t idézem valahonnan:

- > Az igazi férfi
- > „Az ősi hagyományokban a nemi érintkezés magasztos dolog volt.
- > Manapság már ez is fura számunkra.
- > De még furább, ha az indiai vagy a taoista világ erotikus képeit nézegetjük.
- > Szinte alig találni olyat, ahol a férfi teljes súlyával ráfekszik a nőre, leteperi, mint birkózó az ellenfelét, és valósággal megerősokolja.
- >
- > A szerelmes pár rendszerint összefonódó lábakkal ölelkezik, egymás mellett állva, mint az összecsavarodó indák, de még inkább úgy, hogy a nő van felül, irányítja az aktust, s szinte beavatja az öle alatt fekvő szerelmesét az egység misztériumába.
- > A hanyatt vágott nő, mint a brutális férfiorom passzív áldozat, nemcsak az ősi időkben, de még a mai bennszülött törzseknel is olyan megrökönyödést váltott ki, hogy ezt a helyzetet elnevezték misszionárius póznak .
- > Ilyesmit ugyanis a nyugati embereknél tapasztaltak először. Később bizonyára már nem csodálkoztak, hogy ugyanazok a férfiak, akik saját asszonyaikkal ilyen könyörtelenül ölelkeztek, velük sem bántak kíméletesebben: kifosztották, kipusztították őket, és akik élve maradtak, azokat eladták rabszolgának.
- > Amikor a Jóskönyvet írtam, sokat tűnődtem azon, hogy az ősi Kínában az egyik legboldogabb jósjel, a „Virágzás” miért néz ki úgy, hogy az Ég lent van, és a Föld fent.
- > Vagyis alul van a férfi-jang és felül a női-jin.
- > Manapság ezt éppen fordítva gondolnánk.
- > A kínai bölcsek szerint azonban ez az optimális állapot.
- > A Teremtő, a Szellem, a Férfi-jang lenről, a mélyből hat, aláveti magát a nőnek és a Befogadó, a Föld, az Asszony-jin fölött van a magasban és uralkodik.
- > Ahol ez a jósjel megvalósul, ott az élet fölvirágzik.
- > Ott jó élni. Oszlik a sötétség, béke lesz, harmónia, az emberek boldogok és minden kivirul.
- > Ahol pedig fordítva van, ahol az Ég van fönt és a Föld lent ahol a Férfi maga alá teperi az Asszonyt, ott pangás van. Csőd, kudarc és sötétség.
- > Mai ésszel ezt nem is értjük.
- > Hát nem a férfi uralkodik az asszony fölött?
- > Nem a férfi a Fény, az Ész és a Hatalom és az asszony az ösztönös Homály és Érzelem és a Szolgálat? Nem az ég van fönt s a föld lent?
- > A kérdésekre azért nem tudunk felelni, mert ebben a tébolyult és hazug világunkban teljesen összezavarodtak a fogalmak, nem ismerjük már a férfi- és női szerepek valódi értelmét.
- > Nem az a baj és ezt elsősorban a sértett férfi olvasóimnak mondom -, hogy évezredek óta férfiuralom van.
- > Hanem az, hogy nem tudjuk, mit jelent igazán férfinak lenni!
- > A férfiasság eredeti, ősi értelmében áldozatra való képességet jelentett.
- > Odaadást.
- > Hűséget.
- > Megbízhatóságot.
- > Szilárd alapot, melyre építeni lehet.
- > A család és a közösség számára védelmet. Olyan erőt, mely az önfeladásban, az áldozatban nyilvánul meg. Az igazi férfi önkaratáról lemond, s erejét egy magasabb Akarat, egy eszmény szolgálatába állítja.
- >
- > Az ilyen férfiakat nevezték valaha hősöknek.
- > Az igazi férfi nem agresszív.
- > Sőt, éppen ő az, aki önmagában és a világban az agressziót legyőzi.
- > A lovagi erény sohasem a támadás, hanem a védelem volt.
- > Nem a háború, hanem a béke megóvása.
- > És főleg nem a hódítás, hanem a közösség megmentése.
- > A hűség.
- > Ezen alapszik a keleti harcművészet és az ősi samuráj hagyomány.
- > A keleti harci művészetekben csakis a védelem a megengedett!
- > A harcost nem támadásra, hanem bölcs védekezésre nevelték, s feladata nem az volt, hogy önmagát, hanem hogy az igazságot, a békét, a becsületet és az igazi értékeket védje meg, akár az élete árán is. „Erős az, aki önmagát legyőzte.” mondja Konfucius.
- > Az agresszív, hódító, mindenkit legázoló, győzelemre törő, könyörtelen és önző férfi, aki nem az igazságot védi, hanem bosszút áll és rabol, aki a saját érdekein túl senkire tekintettel nincs, nem az Igazi Férfi arca!
- > Ez a torzképe.

- > Igen, ezek lettünk, uraim: durvák, kemények, karrieristák, nemes eszmények nélkül élők. Elfelejtettük, hogy a legnagyobb férfierény a szelídség, a hűség és az, hogy a magasabbért föl tudjuk áldozni magunkat.
- > Nem az a baj, hogy férfiuralom van az a baj, hogy nincsenek valódi férfiak.
- > Mi nem azok vagyunk.
- > Pörgünk magunk körül, mániásan rohanunk nem létező célok felé de megbízni bennünk, főleg egy életen át, nem lehet.
- > Ha körül nézel az utcán, sok szép lányt látsz, de alig találkozol már szép férfival. Ez nem csak az én véleményem: rengeteg lány és asszony mondta ezt már nekem. Nem a „jóképű fiúkról, a szexepilről és a divatról beszéltek. Kigyúrt testet és erőszakos arcot látni. De a férfiszépséghez hozzátartozik valami, ami nem csupán deltás test, divatos kopaszság és rongyos farmer. (Mellesleg érdemes megfigyelni, hogy a színesen öltözött, ápolt nők között miféle jellegtelen ruhákban járnak manapság a férfiak, s külsejükre milyen keveset adnak!)
- >
- > A férfi szépségének lényege a nemesség.
- > A nemesség egy benső tartásnak, egy önmagunkkal vívott győztes küzdelemnek tükröződése. Olyan férfi arcán jelenik meg, aki önmaga ura. Erőszak nincs rajta. Mohóság sem tükröződik vonásain. Alkatilag lehet kövér vagy sovány, nem ez a lényeg, hanem egy olyan lelkület, mely belülről megszépíti a férfit. Még akkor is, ha nem szépek született.
- > A nemesség nem az agresszív egónak, hanem a fensőbbrendű Énnek a jele egy férfi arcán. Ereje nem durva, hanem finom. Erélyes, de nem erőszakos. Szemében az értelem és érzelem egysége tükröződik. Ilyen arcra mondjuk, hogy korszerűtlen. Nem divat manapság.
- > Ez a baj. Nem a férfiuralom. Igazi Férfi uralma alatt jó lenne élni.
- > Csakhogy manapság nincsenek igazi férfiak.
- >
- > Müller Péter
- >
- >

Már rég mondom, és ebből is kiderül, hogy amennyiben Müller P., amint ő vallja, Hamvaas Bélának a tanítványa lenne, valamiféle hibának kellett becsúsznia a beavatásában. És ez ebből a szerfölött tetszetős, de metafizikailag mélységesen hibás eszmefuttatásából is határozottan kitűnik. Hamvas Szerint ugyanis, konkrétan az Androgünosz c., egyik legjobb esszéjében, - és ezt tapasztalhatjuk mi is, lépten -nyomon -, szó sincs arról, hogy a nyugati - keresztény típusú civilizációban lényeg szerint(!) férfi-uralom létezne, hanem kökemény matriarchális női - feminista uralom. - Efelől kérem megkérdezni az igazán őszinte, bölcs családanyákat. Életem egyik nagy tragédiája, hogy ezt a saját bőrömmön, fokozatosan, és kínosan lassan, és végül a gyermekeim egészségének, testi épségének és jövőjének a veszélyeztetésének az árán kellett megtanulnom. Ti., hogy amikor az ostoba női büszkeség megmentéséről van szó, még az olyan ostoba férfiak is, mint Müller Péter, össze fognak a feministákkal és az apa morális és mentális tönkretételében segédkezve, még a gyermekek egészségét és biztonságos családi környezetét, jövőjét, egyszóval a gyermekek elemi érdekeit sem veszik figyelembe, hanem a "gyengébb" igazsága számít egyedül!

Az asztrológiában, nem létezik pl. nő-ellenes karmikus program, hanem csak anyaság-ellenes, anyai szerepkör-ellenes. Férfi-ellenes karmikus program viszont igen, és ez a legelső és legerősebb a karmikus programok közül. És ez Müller Péter horoszkópjából is erősen kiemelkedik.

Kozma Szilárd

Kedves Ilona,

ez a levele, valamiért tényleg elkerülte a figyelmemet. Nos, pontonként és tömören válaszolhatok, mivel úgy látszik, hogy ön nagyon el van tévedve, és féltő, hogy a "férfias" ambíciójában tönkre teszi a saját élete mellett még három személy életét is:

2011.01.04. 22:08 keltezéssel, tunderilona írta:

> Kedves Szilárd, végig hallgattam háromszor is a szinasztriát, sőt a férjem is meghallgatta, néhány kérdésem lenne:

> Legfőképpen a gyermekeimmel kapcsolatos veszélyek érdekelnek, miért vannak ők veszélyben, nem is értem, hogy milyen képzelgésekről ír kedves Szilárd, nem szoktam más pasikról álmodozni, amennyit én álmodozom, talán annyit minden nő álmodik más pasikról, de ez nem jellemző. Hogyan tudom ezt, amennyiben ez valós, feloldani, ha nem álmodozom, képzelgek, akkor hogyan ne képzelegjek, hogy a gyermekeimnek ne tudjak ártani, ha van rá valami tanácsa, kérem ossza meg velem.

- Olvassa el a horoszkópja írott részének minden egyes eleme végén található tanácsolást és azok szerint vállalja az életfeladatait és éljen! És persze, az egyetemes törvények szellemében (főként a 4-a és a 10-es törvények szellemében), és nem a büszkesége és a hiúsága sugallatai szerint!

> Ha most álmodozom is, azt is csak a bosszú teszi, hogy talán ezzel tudnám kiegyenlíteni ezt az érzést magamban.

- Semmivel nem vonjam magára a sorserők haragját úgy, mint a bosszúról való képzelődéssel. Lásd a hetedik karmikus program leírását.

> köszönöm

>

> Férjemmel való közös karmánkat hogyan tudjuk feloldani, és mi van akkor, ha én képtelen leszek neki megbocsátani és szétválnak útjaink, úgy érzem nem tudok vele megbirkózni.

- Kietlenségi és szerencsétlenségi és hiába valóság érzések fogják gyötörni az egész 49 - 50 éves kora utáni életét, ami minimum 34 év még. És persze, a túlvilágon még nagyobb lesz a szenvedése.

>

> Néhány ponton vannak benne olyan dolgok, amik nem történnének meg soha, ezt még a férjem is mondta, ő soha nem venné el a gyerekeimet tőlem és azt hiszem, anyagilag sem semmizne ki engem, ő nem is ilyen ember.

>

- A férjének még hét éve van, amíg az igazi Személyiségére rá fog találni, és a gyermekek iránti felelőssége spirituális szempontból is felébred. Akkor viszont, éppen a gyermekek érdekében, nem fog irgalmat érezni önnel szemben, mert erősebb lesz a gyermekekkel szembeni felelősségérzetem illetve az a tudata, hogy csakis egyedül ő mutathatja meg és taníthatja meg számukra az igazi utat. Ön imádkozzon, azért, hogy ez csak hét év múlva történjen meg, illetve, hogy addig tudjanak harmóniába kerülni, mert a férjének egyenesen a Szaturnusza áll a Sárkányfarkán és még erősebb és azzal szemben, akiről úgy érzi majd, hogy felelőtlenkedik a gyermekekkel szemben, még kíméletlenebb lesz mint én vagyok a jelenen.

> A női betegségeimről: mit tegyek, hogy ezektől megszabaduljak, a felszabadult szeretkezés talán nem biztos, hogy elég lesz ehhez.

>

- De, messzemenően elég lesz, mint ahogy elég az mindenkinek! Mit mind Júdáskodik? Azt mondja, hogy ön hívő és magas rendű misztikus intuícióval rendelkező személy? - Akkor az hol van?

> Azzal, ha valakinek önzetlenül segítek, energiával meggyógyítom, hogyan tudnám a saját karmámat erősíteni, nem logikus, úgy gondolom, hogy mások segítségével, inkább letudjuk a karmát, nemde?

- Nem! Olvassa el a regényem 16 fejezetének az ide vonatkozó első részét. És olvassa el a horoszkópjában, hogy mit jelent az, hogy a teljesen negatív Jupiterje a IX házában áll! Röviden, hogy a legmagasabb szinteken és metafizikailag ámitja magát és hamis információkat áramoltava, minden felé hazudik magának.

>

> Egyébként ez az energia nem bioenergia, így hát nem lehet mások betegségét átvenni, tehát ez sem valós azt hiszem.

- Nagyon - nagyon rosszul hiszi. És éppen azért mert hamis - tehát megrontó spirituális energiát áramoltat ab ovo. Magának nem árt első kézből, hanem annak - azoknak akiknek adja. De a hatás - visszahatás törvénye alapján, önhöz és a gyermekeihez ez mind de mind vissza fordul!

> És ha nem akarok energiát küldeni valakinek, akkor is megtörténik akaratomon kívül is érzem, hogy rajtam keresztül áramlik másba az energia, főként ha az illető nagyon beteg, én egy csatorna vagyok csupán .

- Hagyjuk ezt a misztikus mesét. Azt hiszi mástól nem hallottam már, ezt az önhittségről tanúskodó, szerénytelen és szemforgató "ártatlan kiválasztottsági" mesét? Már a könyökömön jön ki... Nem azért rendelkezünk öntudattal és racionális értelemmel, és szabad akarattal, hogy ilyen ártatlan, energetikai szennycsatornák legyünk. Egyáltalán hogyan merészel ilyeneket írni, hogy ön gyógyít, amikor fentebb azt írja, hogy bosszúállásról képzelődik folyton? Fel sem fogja, hogy pusztán a spontán a bosszú vágy is, mennyi és milyen erős negatív szellemi energiákat tartalmaz!

>

> Összefoglalva: nem hinném, , hogy a férjem az én gondolatvilágom miatt kefélt volna félre

- Na tessék: már csak ez a mélységes férfi-ellenes programra utaló, vulgaritása is arról tanúskodik, hogy ön egyelőre csakis negatív és romboló - tehát betegítő! - energiákat küldözget a világba!

> , és nem gondolnám, hogy teljesen ennek is én lennék az oka, egyszerűen férfiből van, és megkívánta a nőt, ilyenek a férfiak.

- Még csak nem is szégyenli magát? ! Maga annyira elvakult, és gyűlölködő és negatívan primitív, hogy még azt is elfelejti, hogy a férfiak nőkkel szeretkeznek és nem egyebekkel, és mérhetetlen karmikus férfi-ellenes gyűlöletében, illetve éppen olyan "szabad" férfinak lenni vágyában, egyszerűen a férfiak rovására írja a szeretkezési vágyat! Magával tényleg nagy - nagy baj van. És nagy baj van ezen keresztül az állítólagos Indigó, bocsánat: kristály-gyermekeivel is.

>

> Én miért vagyok most életveszélyben és miért vannak a gyerekeim is és mit tegyek, hogy ne történjen semmi gond?

- Szedje össze magát és ne gyűlölködjön többet sem a maskulin nemmel szemben, sem a férjével szemben. Vezekeljen!!!!!!!!!!!! - csatoltam a módját!

> Nem gondolnám azt sem, hogy van épeszű nő, aki arra vágyik, hogy megerősokolják,

- Akkor olvasson ide vonatkozó mély-pszichológiai könyveket. Nem tudatos vágyakról, hanem sugallat szintű, sőt: az alatti

sóvárgásokról beszéltem! - Ne mondja nekem, hogy ilyenekkel nem rendelkezik, hiszen ezzel foglalkozom 17 éve!

> ebben nem volt soha hiányságom, a férjem mindig rendelkezésemre állt, sőt...

>

- Ez, amiről beszéltem attól teljesen független! - Hallgassa meg még egyszer és jól figyeljen oda, hogy mit mondom, és mit nem!

> Féltem a gyermekeimet és kérem írja meg, hogy mit tegyek, hogy ezt feloldjam, talán ezt jobb lett volna, ha le sem írja, mert így az ember be tudja vonzzani az állandó félelmeivel.

>

- Vezekeljén, írjon naplót és tisztuljon, ahelyett, hogy tovább ámítaná magát magas spiritualitásról, és másokon való segítségéről. - Vak vezet világtalant! Beteg gyógyítja a másik beteget. Tisztuljon és tisztuljon a maskulinitás iránti karmikus gyűlölete mérgétől!

> A férjem igen is megölte volna magát, ha nem akadályozom meg, nagyon be volt gözőlve, ezzel sem értek egyet.

- Az ön dolga, hogy mivel nem ért egyet!

> Semmiképpen nem akarom rávarrni a másik nőre a férjem, ha rá gondolkodom, hogy elvesztem, már attól is rosszul vagyok. Ha akartam volna, elküldhettem volna és akkor már nincs is mellettem. Ezzel sem értek egyet.

>

- Akkor meg mit gyötri annyit?! Egyszer bevallja őszintén, hogy maga hajtotta a másik nő lábai közé, utána, meg liheg a gyűlöletből és bosszúálláson tör a fejét, és leckéztetni és irányítani és ellenőrizni akarja a férjét mint egy idióta papucshóstit!

> Én nem viselkedem helyesen a gyerekeimmel és családommal szemben, amikor állítólag álmodozom valakiről?

- Na, úgy-e?

> akkor a férjem a felelőtlen félrelépésével mit tett, ha szeretné a gyermekeinket őszintén a nagyon pozitív fényzőgeivel,

- Önnek van egy asztrológus barátnője, nézesse meg azzal mindkettőjük képletét, ha nem hisz nekem!

> akkor nem lépett volna félre, hol volt akkor a nagyon jó apai szíve,

- Mivel ez manapság a levegőben lóg (Ti, hogy nyugodtan szerelmesek lehetnek a család mellett és egy kis egye-tye, nem jelent a gyermekekkel szembeni bűnt) a fiatal férfiak és feleségek nem látják az összefüggéseket! Ön ráadásul - legalább is ezt írta nekem korábban, megtagadta tőle a szexualitást - Ezt tovább nem is variálom, ön saját magának is állandóan ellentmond és a végén velem veszekedik, (Látom, mér Én is csak férfi vagyok az ön számára, nem hozzáértő szakember) és mélységes és fertőző gyűlöletében, képtelen a legegyszerűbb belátására is.

> könnyedén elveszíthette volna őket, ha már esetleg én nem is számítok neki.

- Már hogy a fenébe veszíthette volna el őket? Ön képes lenne legyilkolni a kristálygyerekeit, vagy hogy érti ezt?

Elválik és elzárja őket az apjuk elől? Az egyik gyermekünk az anyjukkal él, de minden héten találkozunk és szó nincs arról, hogy elveszítettem volna. Ön mér egyenesen félre beszél!

> Kedves Szilárd ez az egész teljesen férfipárti a férjemet teljesen szentnek, mártírnak állította be, és mindenben engem tett hibásnak,

- Na tessék! Ugy-e, mondtam fentebb?

> arról nem szól a fáma, hogy nekem semmi szeretetet nem adott és ezért nem tudtam én sem neki adni, csak akkor tudunk adni szeretetet törődést, ha magunk is kapunk ezt,

- És még maga beszél spiritualitásról!!!! - Hát minek a megtestesülése a nő? Nem az Egyetemes szeretetnek? Férfias ambícióival ön akarja átvilágítani a férfit, vagyis ön akar fényt adni neki és azt várja el tőle, hogy férfi lététére, tehát a Fény megtestesüléseként, ne fényt adjon magának (Amit úgy-e ön nem fogadott be!!!!!!!!!!), hanem szeretetet. Tünde, maga tényleg nem látja, hogy mekkora női zsarnok lakozik önben. Mint Ceausescu..., Szaddam Husszein, Szatlin és Hitler!

> ebben ő is nagyon hibás volt, én igyekeztem magam bele tenni ebbe a kapcsolatba elejében

- Igen férfiként, de nem nőként!

> , de ő semmit nem adott vissza,

- Adott volna szegény, de nem kellett magának az ő férfias fénye, mert ön nála sokkal magasabb (férfi) szellemnek, vagyis személyiségnek képzelte! Ön írta, hogy Fényadó, vagy fénytől született családból származik, vagy ,mifene...

> így hát én is ráhagytam.

- Rá hagyta, mert azzal foglalkozott, hogy micsoda fene-nagy misztikus kiválasztott maga és milyen nagy misztikus gyógyítói feladatai vannak, ahelyett, hogy a férjére figyelt volna. Persze, hiszen ön nála magasabb rendűnek érzi magát!

> Tehát az éremnek két oldala van, ez nem látszik a képletekből? Ne haragudjon, de engemet minden szempontból lehűz, mintegy gonosz némbert,

- Az ön által feltártakból és a két képlet fényzőgeiből vontam le a logikus következtetéseket!

> a farkával nem bírójemmet

- NA TESSÉK: ÚJRA A SZENNYES ÉS ROMBOLÓ KÉPZELETI - SPIRITUÁLIS TEVÉKENYSÉGRE UTALÓ ALACSONYRENDELÉS (bosszú-szomjas nőstényi!) VULGARITÁS!!!!

> pedig felmagasztalja és úgy érzem, hogy inkább Önt ebben szubjektív tényezők befolyásolták, amikor ezt megfogalmazta.

- Mondom: az öntől levélben kapott előzetes információk és a két képlet által jelzett képességek vezéreltek semmi más.

Vagyok én annyira erős személyiség és objektivitásra törekvő asztrológus, hogy szubjektív tényezők ne befolyásoljanak, mint önt a mélységes hiúsága, és saját felmagasztalása.

> Remélem nem fogalmazok nyeresen, nem áll szándékomban megbántani,

- Dehogyan nem!!!! - Legalább legyen velem őszinte!

> de nekem ez jön le,

- Honnan, le? Szerintem feljön, önből a férfiasság ellenek -gyűlölete alulról!

> még a férjem is ezt mondta, hogy azért én nem vagyok ilyen ,

- A férje talán asztrológus?

> amilyenek le vagyok írva és ő sem ilyen szent, mint itt mondja.

- Ha meg rendelik becsületesen - és nem alkudozva - a horoszkópját, meg látják, hogy részemről semmiféle szentté vagy ördöggé avatásról nincs szó!

>

> "Tündének nem teszik a család "- ezt hogy érti, aki ismer tudja, hogy nincs még egy olyan anya és feleség, aki ennyire szeretné a gyerekeit, inkább szenvedek egy rossz kapcsolatban, mint hogy a gyerekek csonkacsaládban éljenek.

- Hallgassa meg újra! Én a mély tudattalanjáról, a karmikus meghatározódásáról beszéltem!

>

> Az indigó témáról nem nyitnék vitát, elég sok tapasztalatom van ezekről a dolgokról, én ezekben nem hiszek, hanem tudom.

>

- Majd tízen valahány év múlva, amikor majd képtelen lesz bánni velük, akkor jöjjön nekem ezzel a magasztosan misztikus "tudásával". Nekem is van bőségesen gyakorló asztrológusi tapasztalatom azokról a felnőtt családi rémekről, akiket ezekkel a hülyeség-koncepcióval neveltek fel. Az egyik éppen itt lakik a szomszédomban, és csak én tudom, hogy a misztikus marhaságotól ezelőtt 15 évvel önhöz hasonlóan elszédült anyja, mennyit ordít neki nap közben, és mennyit sír a drága gyermeke miatt esténként és éjszakánként!

- csak szívassa magát tovább az hiúsága által vezérelve! Majd meglátja!

Én minden esetre annak örvelek, hogy a gyermekeim, akikben semmi indigó meg kristály, meg arany és platina nincsen, jó tanulók, jó sportolók, jól neveltek, és ami a legfontosabb: makkegészségesek!

> A férjem csak szeretne olyan magas rendű szellem lenni, mint én, ha az lenne, nem tudta volna ezt megtenni velünk,

- Na tessék! - Úgy-e mondta, hogy magasabb rendűnek képzeletét magát a szent örületében!

> becsapta, megcsalta a családját, és most be is van gazolva, hogy ha a gyerekek meg tudják, akkor neki vége.

- Nocsak, nocsak!

> A magas szellemének ezt tudnia kellett volna, hogy az ember csak egyszer játssza el a becsületét mással szemben. Sajnos az én szememben soha nem lesz már az az ember attól tartok , aki volt.

- És még maga - A sértett hiúsága miatt vérbosszút kiáltó ! - merészeli magát nevezni kereszténynek! Hát hol van a megértés és a szeretet és a mindennél fontosabb megbocsátás szelleme, ami tudvalevőleg a "magas rendű szellemek" mindenkor és első látásra érzékelhető sajátos jele?

- Tényleg ennyire szegénytelenül elvakult a megbántott hiúságában?

> Én igyekszem ezt letudni, a gyerekek miatt is, de félek, hogy az érzéseim el fognak laposodni, amiatt amit tett. De azért remélem az idő sokat segít majd nekünk.

- Ne reménykedjen, hanem Vezekeljen!

>

> Nem azt állítom, hogy a nőt jobban szereti, hanem azt, hogy jobban vonzódik hozzá szexuálisan és ez éppen elég, ahhoz, hogy köztünk ne legyen rendben semmi.

>

- Mit csináljak, ha mélységes önimádatában és sértett hiúsága gyűlöletében, nem bízik a szakértelmemben, vagyis abban, hogy az a szerencsétlen férje önt szereti igazából?

> Nem értem a végén a biztosításról szóló mondatait, nem világos.

>

- Önnek a többi mondatom is teljesen homályos, illetve az ellenkezőjét érti alatta, akkor mitől lenne éppen ez világos?

> Köszönöm egyébként, remélem, hogy Önnek lesz igaza a végén úgy is kiderül, ki fog derülni rövid időn belül, hogy kit szeret, ha a horoszkópomat elolvasom, már el kezdtem, és lenne kérdésem, ugyan kérdezhetek?

>

> - Addig amíg nem rendelték meg a férje horoszkópját és ön nem vezekelt legalább tízszer és nem írt tele egy vastag füzetnyi naplót, kérem, ne kérdezzen.

>

Szilárd

K Sz:

Egy, az eszével a spirituális logikára helyesen rá állt (mivelhogy jó misztikus intuícióval rendelkező), horoszkóprendelőmnek válaszoltam ma reggel:

> Éppen ma reggel, az éjászkai álmaimat és a velük kapcsolatos múltbéli élettörténeteimet elemezve, gondoltam én is arra, hogy az ember tulajdonképpen már korai fiatal korában, mintegy tudattalanul el kezd a karmájával viaskodni, illetve olyan szellemi irányultságot vesz, vagy venne fel, vagy olyan döntéseket hoz, amelyek segítségével, ha hagyná a sors, olyan képességekre tehetne szert már fiatal korában, amelyekkel nyugodtan feoldhatná és meghaladhatná a karmáját. De aztán valamiért mégis vissza megy, vagy csúszik, vagy zuhan a karmája mocsarába és azt dagonyázza ostobán, miközben azt képzei, hogy az adott körülmények között mást egyáltalán nem is tehetne, annak ellenére, hogy érzi: nem halad előre. De nem tud onnan kilépni, illetve nem jön, hogy kilépjen, mert a karmájával (Az annak megfelelő életképzéssel!) impregnált tudattalanja - a karmikus imaginációja tehát! - minduntalanul vissza szorítja, vagy vissza hívja a mocsárba, a mikor kényelmesnek, illetve kézen fekvően pragmatikusnak, vagy éppenséggel élvezetesnek látszó karmikus sugallataival, kábult vonzásaival.

> Sûrûn visszatérő álmaim tárgya alapján, még én is ott szerencsétlenkedek a karmámnak megfelelő unalmas hivatalokban, amelyekben a nagyon ritkán adódó, de élvezhető gyakorlati és kreatív terep-munka-lehetőségek mellett - és helyett! - kénytelen voltam a kötelező 8 órás hivatali ideimnek a rengetegét tölteni a kommunista diktatúra idején, holott azok az állapotok csak 14 - 15 évig tartottak, de én gyakorlatilag már 21 éve, tehát rögtön a rendszerváltás első hónapjaitól, a munkám szerint, de egyébként is, már "szabad" vagyok!

> Még csak arra kell rá jönnöm tehát - mivel az általam felfedezett anyai ági spirituális és karmikus örökösödés elve szerint, nyilvánvaló, hogy az eléggé butácska édesanyámtól örökltem a tudattalanomat, akinek a szemében, midig hivatal volt a jó megoldás az ember egzisztenciális gondjaira - , hogy csak az én tudattalanom-e, ennyire ostoba? Vagy általában is, minden személy tudattalanja ennyire fárasztóan és kétségbeejtően ostoba és maradi, ti., hogy a karmája dagonyázásának megfelelő hivatásokat találja a személy számára testhez állónak? Tévedés ne essék: van aki számára a költészet, vagy más művészeti ág, vagy éppenséggel a tudósi munka gyakorlása - művelése, vagy éppenséggel a színészi tehetség-verklizés, vagy a könnyűzenei sztárkodás, de még a misztikus vezérekedés: a guru-mesterkedés is, lehet adott esetben, mindössze ócska karma -dagonyázás, vagy éppenséggel karma feloldáshoz vezető életfeladat-elkerülés, karma-oldási lehetőség kicselezés (Annak függvényében, hogy hol áll a sárkányfarkuk, vagy a Lilithjük a sorsképletükben). Itt nem a munkáknak és a hivatásoknak a kényelmi és élvezeti, vagy a "csodált és irigyelt" mivolta szerinti, köznapi megítélésről van szó!

Nem vagyok egészen biztos benne, és jogom nincs sértegetni az embertársaimat, de abból ítélve, hogy az emberiség dicsőségesen (Önként és dalolva) halad a saját pusztulását, de legalább is, megfélelőződését jelentő, végzetes ökológiai katasztrófa amúgy is elháríthatatlan bekövetkezése irányába, és a természeti táplálkozás és életforma helyett, az orvosokban és a méreg-drága mérgekben: az orvosságokban látja az egészségi problémáinak a megoldását, nagy a gyanúm, hogy nem csak az én butuska anyámtól öröklött tudattalanom, hanem minden ember tudattalanja elkésérítően lusta, illetve: önámító!

Hát persze, hogy a férfiak úgy képzelik, hogy a nők ostobasága és kényeskedése és szeszélyessége miatt, a nők meg azt, hogy a férfiak agresszivitása és figyelmetlensége és érzéketlensége és családdal szembeni felelőtlensége miatt nem lehetnek boldogak!

És még egyszer, a fentebb olvasható "magas rendű" misztikus elfoglaltságával a férjét valósággal a másik nő karjaiba kergető, ön-felértékelése és férje leértékelése kapcsán a misztikus látomások magasrendűségéről:

Látnokok és sugallat-hallgatók magasrendűségéről, avagy a realitásérzék elvesztésének az okai és következményei

(Adalék a Spirituális Tisztánlátás c. interjú-tanulmányomhoz)

Nem csak magánemberi, de gyakorló asztrológusi tapasztalatom is az, hogy azok a személyek, akik az átlagnál érzékenyebbek mind a külső benyomásokra, mind a saját szellemi lelki jelenségeiknek a jelentségeire és reakcióira, azok tehát, akiknek időnként, un. látomásaik vannak, ahelyett, hogy minél pontosabb és gyakorlatilag is értelmezhető és megvalósítható jelentéstartalmakat keressenek ezekre a szimbolikus figyelmeztetésekre, inkább megtoldják azokat egy-egy kisebb, nagyobb fantázia-adalékkal az általuk látottakat. Ahelyett tehát, hogy arra vigyáznának, hogy lehetőleg minél hitelesebb legyen a közvetítésük, illetve, minél nagyobb tényleges haszna legyen e képességüknek, ha nem másoknak, akkor legalább saját maguknak. Egyszerűen azt tapasztaltam, hogy a rendkívüli érzékenységgel bíró személyek, egyúttal rendkívülien hajlamosak arra, és idő teltével egyre jobban kezdenek érteni ahhoz is, hogy mind önmagukat, mind a környezetüket mesterien ámítsák és becsapják a látomásaikról szóló "tudósításaikkal". Másfelől, asztrológusként azt is megfigyeltem és megtapasztaltam(!), hogy az ilyen túlvilági információ- befogására érzékeny személyek, általában nehezebb és terheltebb karmikus meghatározottsággal rendelkeznek az átlagnál, és azok a sugallatok, amelyeket ők a túlvilágról kapnak, sőt: azok a bizonyos misztikus hangok, amelyeket belülről hallanak - A patetikus megható, pozitív bibliai példákkal ellentétben, amikor a Bibliai hősök ezen hangok hatására

nagyszerű tetteket hajtanak végre, illetve korukat meghaladó magas erkölcsi magatartásról tesznek tanúságot (Loth, Noé, József, stb.) - nem mások, mint e misztikus személyek horoszkópjából kiolvasható, negatív karmikus programjaiknak negatív karmikus meghatározódásaiknak az ún. kihangsúlyásai.

Ezek a, többnyire valamely vallási személynek közléseként lehallgatott" túlvilági üzenetek (Keresztényeknél: Szűz Mária, Jézus, valamely Angyal, vagy arkangyal, valamely népszerűbb Szent, stb.) általában olyan irracionális tettekre sarkalják a kútfőiket (a tulajdonosaikat), amelyek megfelelnek annak a spirituális szempontból téves, vagy hibás mentalitásnak, amely a horoszkópjuk karmikus vizsgálatából is kiolvasható.

Több esetben is találkoztam olyan hangokat halló és misztikus dolgokat látó személyekkel (És vigyázat: gyermekekkel!), akinek ez a misztikus belső hang, vagy az általuk érzékelt külső szellem azt mondta, hogy romboljon szét valamit, ami számára, vagy a családtagjai számára nagyon kedves, vagy nagyon fontos, vagy éppenséggel azt, hogy legyen öngyilkos (Szökjön ki az ablakon, vagy akassza fel magát, stb.), vagy ölje meg a szüleit, vagy a testvéreit. (Nagyon közel álló, metafizikával foglalkozó, komoly barátaim esetében is megtörtént!) Az utóbbi esetben, természetesen a Skorpióban, a Rákban, vagy a Halakban vagy minimum a IV., a VIII., vagy a XII. házak valamelyikében álló Lilith is megjelent a horoszkópokban. Még a mi, mindenféle misztifikáció kizárása szempontjából is figyelmesen nevelt, 10 éves Medárdánkkal is elbeszélgetett néha napján két ideje korán (fiatal korban) elhalt, és magukat a nagy szobánk balkon felőli sarkában befészkelő, ártatlan személynek a lelke. És ezzel nem is volt semmi baj addig, amíg a feleségem 2008-as évi családdrombolási átokfutása közepén, a Szilárd és Anna (Így hívták állítólag a kis ártatlanokat) nevű szellemek, arra nem kezdték buzdítani a XII. horoszkópházban álló Mérleggel és a Halakban álló Sárkányfarokkal rendelkező Medárdánkat, akinek a teljesen negatív Marsa, együtt áll az édesanyja Marsával, és akinek négy bolygója áll a Rákban, vagyis, ugyanott, ahol a családdromboló édesanyjának a VIII. házi Lilithje áll, hogy, szó szerint: nyírja ki a testvéreit !!!

Ilyen pozitív megnyilvánulása volt tehát az erős médiumi képességekkel rendelkező Medárdának, aki ugyanabban az időben, amikor Emőke mind a négy gyermeket az öreg és beteges nagyanyjához akarta az otthonukból hurcolni és az érzelmi és mentális tévelygéseinek megfelelő későbbi hányattatása útjára ragadni, derült égből villámcsapásként, Medárda egy iskolai tornaórán is elájult és estében keményen a padlóba vágta a fejét (Ugyanabban a Segítő Máriának nevezett iskolának a tornateremben egyébként, amelyben délutánonként a karate edzéseinket tartjuk, minden erővesztés és más egészségi, vagy energetikai problémák nélkül, rendszeresen!), és ráadásul egy, a karate - technikáknál jóval kevesebb erőfeszítést igénylő, egyszerű kis-tornagyakorlat közben! Teljesen világos tehát, hogy a sorsképlete szerint az anyja spirituális struktúrájához leginkább közel álló, vagyis az anyjával csaknem azonos motívumú spirituális struktúrával rendelkező gyermek, öntudatlanul átvette Emökétől az anyai tudattalan érzés- és képzeletvilágból a gyermekek felé áramló negatív energiákat és impulzusokat, és azokat ilyen gyilkos sugallatok és ilyen halál-közeli élmények formájában nyilvánította ki. Azóta én is tudom, hogy semmilyen, a föld vonzásköréből elmenni (abból felemelkedni) képtelen halott személy lelkének nem szabad helyt adni a lakásunkban, illetve, azt, hogy amennyiben megtelepednek, azt jelenti, hogy valamelyik felnőtt családtag, képtelen a karmikus démonait (öröklött negatív szellemi tulajdonságait feloldani) és addig nem szabad az életben egy lépést sem tenni, amíg ez a karmikus felismeréssel és beismeréssel járó feloldás (belső démonoktól való megszabadulás) meg nem történt.

Akkoriban ugyanis, amikor Medárdával ezek megtörténtek, Emőke teljesen irreális fantazmagóriák szerint cselekedett és mindenütt az ő fényes jövőbeni nagy realizációról beszél (Több helyen leírta és a gyámhatóságnál és külön nekem is elmondta, hogy ő micsoda fantasztikus lehetőségeket és sose látott körülményeket fog teremteni a négy gyermekünknek az egyedül általa elvégezhető gondozásához és neveléséhez, amelyek messze túlszárnyalják azokat a körülményeket, amelyeket én akkoriban biztosítani tudtam a gyermekek számára. Kétségbeesítő, hogy a polgármesteri hivatal szociális iroda-hősei el is hitték ezt neki, és a bíróságnak írt "felelősségteljes" javaslatukban azt is ajánlották, hogy mind a négy gyermeket ítéljék az anyának!), holott az akkor érvényben levő tárgyi realitás éppen az volt, hogy ő, az én havi keresetemnek a negyedét kereste meg havonta, úgy, hogy reggeltől késő délutánig - Majdnem estig! - hiányzott otthonról. Vagyis, örvendhetett, ha azzal a pénzzel, amit ő megkeresett, fent tudta tartani önmagát, és a Réka ellátásában nem csak a napi gondozás szintjén szorult a nagyanyjára, hanem anyagilag is keményen rá szorult a luxus-nyugdíjat kapó nagyanyjára.). Persze mindezt, azokat az akkoriban kitalált misztikus dumáit, amelyeknek az elődeivel, én nem találkoztam azelőtt, csak egy-egy ritka nagyotmondásában (Pl. hogy a fantasztikus képességeivel, egyedül ő mágiázta be számunkra régi Ladát, amit én egy barátomtól kaptam) össze kell adni, azokkal a hazudozásaival, amiket rólam és a velem maradt gyermekek "alultápláltságáról" leírt a bírósági beadványában, és mindazzal, amit magáról és rendkívüli képességeiről napokon bocsánat: éjszakákon keresztül hadovázott korábban Jáki Szilvia barátnőnknek, beleértve mind a Szűz Máriával való beszélgetéseit, mind az ő egyéni (Tehát nélkülüm realizálandó!) a jövőjéről szóló látomásait, és teljesen érthető lesz, hogy mi történt 2007 karácsonyától, 2008 január végéig, a korábbi években lezajlott Szűz Máriával történt, megható és felemelő beszélgetései hatására Emőnek az elméjében!

És hogy a négy oszlopon álló csarnok, ne maradjon tetődísz nélkül (A torta habcsók nélkül), még az is felöltik az asztrológus fejében, hogy bizony, a szerencsétlen Emökének ez, a számára túlzottan is igazság-kereső és titok-leleplező Skorpió-férfjtől való megszabadulás jelentette (Emőnek a teljesen negatív Uránusza éppen a Skorpióban és a XII. házban áll!) jelentette az ölébe hullt fantasztikus lehetőségnek az elbliccelését, vagyis a Rák és a IV.-házi Karmája által igényelt több gyermekes családanyai életfeladataitól való végső "megszabadulást" is! És ezt, annak ellenére, hogy ismerte ő jól mind

a saját sorsképlete motívumrendszerét, mind a Bika-nagyanyám történetét, aki addig neheztelt csendesen a nagyapámra, vagyis addig támadta a férjét tudattalanul, amíg meg nem halt idejekorán végbélrákban. - Tudott Emőke metafizikát jó bőven, csak éppen hogy annak a szkeptikusan érzelgős és nagyokosan ostoba édesanyja által is gerjesztett, exponenciálisan ható karmikus vágyának nem tudott ellenállni, hogy rajtam kívül, más férfiakkal is a szexuális élvezetek gyönyörében részesülhessen és, hogy amiatt, hogy ez a vágya nem teljesüljön, rám, az őt a családdal fogva tartó, férfi-szörnyetegre nehezteljen rejtetten, de folytonosan. És persze, hogy szabad utat vághasson a hazudozási kényszerének és a fantazmagória-gyártási késztetéseiének, amelyeket nem csak, hogy nem élhetett ki mellettem, de még csak nem is kacérkodhatott azokkal. Hogy a mellettem szintén elfojtani kényszerült, de tényleges feloldásra és meghaladásra a családban nem kerülhetett, gyermekekkel szembeni bűnözői hajlamainak és az Oroszláni nagyképűségének és arroganciájának a felszabadítási vágyáról, ami számomra is csak most került teljesen a felszínre, mert azelőtt mindössze kamaszos vadhajtásként találkoztam vele, ne is beszéljek.

Szóval - akárcsak más látnokok és sugallat-hallgatók - azt, hogy mindazt a sok örültséget és aljasságot, amit velünk a végső "szabadulásáig", két éven át elkövetett, szégyen, nem szégyen, de meg kell tennie, Emő a 2007 nyarán, majd a 2007 utolsó és 2008 első hónapjában, Szűz Máriával történt szentségesen misztikus beszélgetéseiből következtette ki. És persze, azt már a Szűznél valamivel gyakorlatiasabb édesanyjával való titkos szövetkezéseik között beszélte meg, a VIII. házban álló Rák Lilithel, és Halak Sárkányfarokkal, valamint Skorpió Ascendenssel (Mind vízjegyek!) rendelkező, volt-feleségem, hogy a Sri Matadzsi szellemével való egyesülésének a hatására, vagyis a Szahadzsa-joga meditációk megvilágosodásai eredményeként létrejött újabb szabadulási vágyát úgy tudja megvalósítani, ha ellopja az éppen újabb iskola-évet kezdő gyermekeitől, vagyis, a gyermekeit gondozó apjuktól azoknak az Iskola-alapítványon keresztül kapott Magyar Állami ösztöndíját, és a 10 hónapon át felgyűlt állami gyermeksegélyét.

Talán nem lep meg senkit, ha ezek miatt is, a teljes metafizikus tudásommal azon leszek tehát, hogy a Halas Sárkányfarokkal, a XII. Házban és a Mérlegben álló Lilithel (Ugyancsak rendkívülien érzékeny!), a három Rák-bolygója által erősített Rák nappal, és a Skorpióban álló Ascendenssel rendelkező Medárda, nem csak, hogy ne hazudjon lehetőleg soha senkinek, és főként önmagának sem, de sem belső hang, sem látomás útján érkező sugallatokra ne hallgasson soha, hanem mindig is, a tárgyi valóságot mindig figyelembe vevő és azt tiszteletben tartó, józan eszére.

Ehhez hasonló pozitív példám az utóbbi időben még volt, de olyan örömet szerző megvilágosodási horoszkóp-befogadási híradásokat mint ettől a hölgytől, akinek éppen most készítem a horoszkópját, a korábbi ellentétes tapasztalatok következtében még csak el sem tudtam volna képzelni. És tényleg, most is azzal a félelemmel teszem közzé, hogy néhányan majd az olvasók (főként a férfi olvasók...) közül, azt fogja képzelni, hogy egyenesen én eszeltem ki és írtam meg magamnak ezeket a leveleket, mivel ilyen nő nem is létezik. - Becsület szavamra, hogy létezik:

Kedves Szilárd!

Kedves Szilárd!

Megkaptam a hanganyagot, este meg is hallgattam egyszer. Nagyon szépen köszönöm.

Mostanában szinte állandóan újabb és újabb negatív események, sorcsapások történnek velem, az energiáimnak is a végén járok, és azt hiszem az utolsó pillanatban találtam rá a segítségre. Ráadásul a munkámban is nehéz időszak előtt állok, az új termék, amin hónapok óta dolgozunk, most fog elindulni, piacra kerülni, és ennek az értékesítése legnagyobb részben rám épül. Alig választ el néhány nap ettől a kezdéstől, és fogalmam sincs, hogy pár nap alatt, hogyan tudom átformálni a bennem jelenleg jelen lévő negatív erőket, energiákat, hogy a munkában ne valljak kudarcot.

A párkapcsolati dolgok sem mennek egyszerűen, ideig óráig normalizálódni látszik a helyzet, elmúlik köztünk az ellenségeskedés, ilyenkor elkezd minket egymás felé húzni valami iszonyú erő, késztetés, hogy hozzunk rendbe mindent, de rövid idő után aztán újra kezdődik minden. Nem tudom mi az oka, hogy egyikünk sem tudja végérvényesen lezárni az ügyet, pedig biztos az lenne a helyes.

Hálásan köszönöm az eddigi segítséget, és várom a további anyagokat.

Üdvözlettel:

Éva

Kedves Szilárd!

Még egy fontos dolgot kihagytam az előbb, azzal kapcsolatban, amit az utolsó hanganyagom mondtál.

A gyermekvállalással kapcsolatban. Ezt azt hiszem végérvényesen elrontottam. Egyrészt lassan 42 éves leszek, és már lehet hogy kifutottam az időből. De nem ez a legnagyobb probléma. Hanem 4 éve, mikor petefészkek cisztával műtöttek, az orvos felajánlotta, hogy elzárja a petevezetéseket, ha nem tervezek már gyermeket, hogy ne kelljen gyógyszerszedéssel védekezni. És mivel akkor kezdődött ez a mostani párokapcsolatom, megbeszéltük és ebben maradtunk. Pedig a párom szerintem benne lett volna, de én félttem, hiszen a lányomat is szinte egyedül neveltem fel, a mi kapcsolatunk meg csak akkor kezdődött, nem ismertem. Később, főleg az elmúlt 1 évben, voltak ilyen érzéseim, hogy milyen jó lenne, de komolyan azt hittem, még ezzel is csak a mindennapi kötelezettségeim, munka elől akarok menekülni.

Úgyhogy ezzel a vétkemmel nem tudom milyen tragédiát hoztam magamra.

Bár még azt is el tudom képzelni, hogyha feloldanám a párokapcsolati és egyéb problémáimat, és megfelelő rezgési szintre kerülnék, az élet utat törne magának. De lehet, hogy most óriási butaságot mondtam. J

Kedves Éva, a volt anyósom 46 évesen fogant meg és 47 évesen szült. Pedig ő aztán egyáltalán nem akarta az oroszánál is rosszabb és nyakasabb beavatkozási mániáját és apa-és férfi-gyűlöletét feloldani! Én teljesen bízom abban, hogy neked fog ez is sikerülni!

Kedves Éva!

Az igazság az, hogy elkészítettem már a következő hangfelvételt és éppen el is akartam küldeni, de a leveledet olvasva, az ötlött fel, hogy, addig nem küldöm el, amíg éppen a leveledben felmerült kérdéseket nem értelmezem metafizikailag, ugyanis a soron következő anyag éppen a Tűzkarmád személyes jellegéről szól és féltő, hogy a jelenlegi lelki állapotodban - nem értelmezvén helyesen a jelenlegi sorsfordító helyzetet - még szellemi vagy isten őrizz, mentális krízisbe kerülnél. Egy kis türelmet kérek tehát még - szerintem addig hallgasd újra többször is a bevezetőt, vagy a csatoltan küldött anyagot (Ezt is Mammut programmal kell küldenem, mert sajnós, szimplán nem ment el.) - ameddig hangfelvételen reagálok a leveledre, de előtte még kell ebédelnem. Sz.

Kedves Szilárd!

Köszönöm az újabb hanganyagot, már többször meghallgattam annak ellenére, hogy elég zsúfolt volt a hétvége, mert muszáj volt a családi kötelezettségeimnek is valamennyire eleget tennem (húgom és lányom születésnapja miatt). Bár ez most nagyon nehezen megy, mert sokkal több időt szeretnék a témával foglalkozni. Így aztán az olvasásra váró anyagokat csak átfutni volt időm egyenlőre, de a hanganyagokat többször meghallgattam.

Ettől függetlenül vagy emellett, azért gondolkodtam a férfiellenes tudatalatti késztetésemen, amiről a hanganyagom szó volt, és teljesen igazad van ebben.

Mást sem tettem az elmúlt években, minthogy megpróbáltam bebizonyítani magamnak és a szűkebb környezetemnek, hogy a párom milyen durva és agresszív, aki mellett nem lehet megmaradni. Persze ez iszonyú kínlódást okozott, hogy mindezek bizonygatása mellett, akkor miért nem tudok uralkodni azon igen erős késztetésem felett, hogy vele akarjak lenni. Állandóan azzal gyötörtem magam, hogy képtelen voltam eldönteni, hogy az a helyes ha a kapcsolatunkért harcolok (ami persze az ellene való harcnak felelt meg), vagy azért kellene, hogy el tudjam engedni. Ebbe az ellentétes érzésbe majd bele örültem.

Aztán az is nagyon érdekes, hogy mindaz amiket mondasz rólam, és amiket olvastam az írásaidban, Ő szinte mindennel szembesíteni próbált. Miközben én a hamis önérzetemért harcoltam ellene, és folyton át akartam világítani Őt, hogy megoldjam a párkapcsolati problémáinkat. Mert ez is egy érdekes gondolat, hogy miközben ilyen gyáva vagyok, a hamis önérzeteskedésemért, a félelemből eredő hatalomvágyamért, vagy hogy időről időre megpróbáljam letörni az Ő legértékesebb férfias vonásait és megnyilvánulásait, milyen vad és ádáz, és ellenséges harcot voltam képes folytatni, amiből sokszor nem hiányzott a nyílt szóbeli, erőszak sem. Na persze ebben a harcban újra és újra alulmaradtam, ez nem is lehetett másként, és ez csak növelte bennem az agressziót és a félelmet. Rég kimenekültem volna a helyzetből ami annyi rettenetes szenvedést okozott, nem csak nekem, ha nem éreztem volna ezt az erős késztetést irányába, amin képtelen voltam uralkodni, hogy hosszútávon távol maradjak tőle. Már a saját elmém normáltságát is megkérdőjeleztem, és azt gondoltam, a szerelem nem más mint valami kábítószer, ami teljesen elveszi az ember eszét és le kell róla szokni erőnek erejével.

Odáig jutottam a saját feminista elméleteim hangoztatása közben, hogy néhány hónapja felmerült bennem a gondolat, hogy elmegyek egy nőket bántalmazott alapítványhoz (a nők elleni verbális erőszak témájában) felajánlani a segítségemet, mint a téma immár nagy szakértője. J Szánalmas!

A minap arra a felismerésre jutottam vele szemben, az általad küldött anyagok olvasása és hallgatása közben, hogy mindaz amitől iszonyodom és rettegek, mindazok a férfias alap megnyilvánulások, amik benne halmozottan jelen vannak, rengeteg olyan érték ami épphogy a tiszta férfiasság eszméjét képviselik, szóval arra jöttem rá, hogy mindaz amitől tudat alatt iszonyodom és meg akarom szüntetni, valójában az ami ennyire vonz is egyben. Mindaz amit meg akartam változtatni, éppen az az értékes benne. Hisz valószínűleg régen kiserettem volna belőle, ha Ő nem ennyire férfi, ha fölé tudok kerekedni, meg tudom egy kicsit változtatni, félrevezetni, a saját elképzeléseiben és hitében megingatni. Ezért azt gondolom, teljesen nyilvánvaló, hogy a Lilith tudatalatti késztetése értékellenes, pont azt kívánja elpusztítani, ami a jó!

Egyébként megosztottam vele őszintén ezt az egészet, és most ismét bizakodunk, hogy képesek vagyunk teljes harmóniába kerülni egymással. De én tudom, ez nem megy egyik pillanatról a másikra, ezen nekem még sokat kell dolgoznom. Talán tényleg jó ötlet lenne megrendelni a szinasztriát kettőnkre, ahhoz ugyanolyan sok adat kell tőle is mint a személyes elemzéshez? Mert annyi adatot biztos nem tudok összegyűjteni. Neki pedig szerintem ehhez nem lesz türelme.

A meditálással nem lesz gondom, tudatosan megpróbálom majd úgy alakítani az életemet, hogy erre legyen elég időm. Remélem sikerül mielőtt az élet szorít korlátok közé, hogy ne is tudjak mással foglalkozni. Nem mintha nem ezzel foglalkoznék a legszívesebben, csak nem akarok mindent felforgatva, felelőtlenül magam mögött kuplerájt hagyni.

A karate edzés, a fizikai nyílt harc gondolata egyenlőre igen megrémít. Ehhez a gondolathoz szoktatnom kell magamat most J A lányom viszont január óta már jár hasonló edzésre (Krav maga edzésre), nagyon jót is tesz neki, úgy látom.

Tudom, még nagyon az út elején járok, és arra is most jöttem rá, hogy a lelke mélyén mindig is arra vágytam, hogy ne legyen igazam, és nagyon örülök, hogy felnyitottad a szemem ezzel az igen súlyos problémával kapcsolatban. Szerintem lehetséges, hogy a legnagyobb férfigyűlő feministából lesz a legtisztábban és legodaadóbban szerető nő. Én legalábbis hiszek benne.

Még egy gondolat,

arra is rájöttem, hogy nem hiába kerestem tudat alatt azokat a helyzeteket, amik megaláztatással járnak. Már a 2 házasságom is erről szólt, ahol annyiszor éreztem magam megalázva a viselkedése miatt, ahogy a jelenlétemben más nőkhöz viszonyult. De a mostani kapcsolatomban is annyiszor hajsoltam magam megalázó érzések megélésébe. Hisz addig provokáltam az ellenállásommal és vakságommal, amíg dühében sokszor órákig csak üvölni és nagyon durván sértegetni volt képes. Ez mind a hamis becsvágyam és hamis önérzetességem letörését akarta tudat alatt szolgálni.

Felszabadító érzés, hogy rájöttem, hogy nem kell gyűlölnöm azt, amit valójában mélységesen szeretek!

Mindezekért hálás köszönettel:

Éva

És még egy pozitív fogadtatása a kauzális szellemi igazságnak:

Kedves Szilárd!

Megkaptam mind a 8 részt köszönettel!

Nem sértődtem meg, azon sem, hogy azt merészelte állítani: bennem lakik egy gonosz férfi is. :-)) Ez így van, sőt nemhogy megszelídítettem volna, hanem sokszor még rá is tettem egy lapáttal....Szóval az évek során- mondhatjuk- ez a férfi igen "jó barátom" lett.

Az agyam tényleg nagyon pörög, állandóan már a következő dolog jár az eszemben, még mielőtt az aktuálisat megoldottam volna. Ezért aztán nagyon kevés dolognak jutok a végére...

Nagyon pontosan tudom, azt is hogy kinek mi fáj a legjobban, és hogy mondhatom úgy a segítő szándékú információt, hogy még az is fájjon egy kicsit a címzettnek. Ha pedig ne adj' isten bántani akarok valakit, akkor egyszerűen MUSZÁJ földbedöngölnöm az ellenséget, és teljesen megsemmisíteni. 8-) Nem vagyok rá túl büszke, de ez is nagyon mélyen gyökerezett bennem. Talán ez lesz az egyik legnehezebb dolog, amit meg kellene változtatnom. Most már tudom, hogy ténylegesen mennyi bennem a skorpió! Egyébként ismeretlenek majdnem mindig vagy oroszlánnak, vagy skorpiónak tippeltek a viselkedésem alapján.

Szóval nagyon érdekes, és találó dolgokat mondott nekem Szilárd, és nem azért, mert újdonság számomra, hanem pont azért, mert éppenséggel nem az. Régóta hasonlóan fogalmaztam meg magamban a problémákat, és a lehetséges megoldásokat is, csak a cselekvésig ritkán jutottam el, mert mindent egyszerre akartam és azonnal, ami persze nem megy. Még nekem sem! :-))))) (Párkapcsolat, munkahely, húsevés, család stb...)

Most megpróbálok lépésről lépésre haladni, ha olyan nehéznek is tűnik. Egyelőre nem eszem húst, és már jelentkeztem egy tanfolyamra, ami az életpályaváltást szorgalmazza.

De ha ennyire "okos" vagyok akkor meg felmerülhet a kérdés, hogy miért volt nekem szükségem arra, hogy szintetikus horoszkópot készíttessenek?

Erre az a válaszom mindenkinek, és saját magamnak is, hogy egy adott problémát mindig magasabb rendszerben kell kezelni. (Albert Einstein szerint) Ténylegesen Münchausen báró sem tudja magát a hajánál fogva kirángatni a mocsárból, sőt olyan sem tudja, aki maga is a mocsárban van! Ehhez olyan valaki kell, aki SZILÁRD :-)) talajon áll! Szóval köszönöm Szilárdnak a minden igényemet kielégítő, feltáró részletes horoszkópot!

Marietta